

TỰ DO NGÔN LUẬN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Chứng tỏ đảng ta mạnh !!!

“Công lý của Đảng rất cực toàn thắng!”. Đó là tâm tư của Trần Hữu Viên, chánh án phiên tòa xử bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh hôm 29 tháng 06 tại Khánh Hòa, và của Đinh Tiến Hùng, chánh án phiên tòa xử bà Trần Thúy Nga hôm 25 tháng 07 tại Nam Hà khi chúng gõ nhát búa tòa lần cuối để giáng xuống hai bà 10 năm và 9 năm tù giam. Đánh phụ nữ có con thơ như thế mới ngon lành! Trần Hữu Viên trước đó đã chứng minh sức mạnh của Đảng qua việc tỏ ra thái độ rất láo xược đối với Mẹ Năm mỗi khi bà phát biểu. Thậm chí, lúc bà nói lên những lời sau hết (“*Và nếu như phải lựa chọn lại, tôi sẽ vẫn làm như vậy*”) cũng bị hấn cắt ngang. Còn Đinh Tiến Hùng, trước câu hỏi của Luật sư Nguyễn Văn Miếng: “Tại sao một vụ án chính trị lại do một thẩm phán trung cấp tòa kinh tế xét xử?”, vẫn cứ trâng tráo y như chẳng có chuyện gì. Điểm đặc biệt nữa của hai chánh án công cụ này là bất chấp những lập luận hợp lý hợp luật của các luật sư, cuối cùng chúng cũng thần nhiên đọc bản án bỏ túi đã được chủ trao cho trước phiên tòa. Sức mạnh của đảng đã giúp chúng đè bẹp tiếng lương tâm và lòng liêm sỉ.

Trong khi đó thì bên ngoài tòa, giữa tiếng oang oang “phiên xử công khai”, bạo lực cách mạng biểu lộ qua việc hàng trăm công an chìm nổi phối hợp với côn đồ thuê mướn chẳng những ngăn chặn thân nhân các bị cáo (mẹ của Như Quỳnh và chồng của Thúy Nga) không cho vào tòa mà còn hành hung thân hữu của họ đang phải đứng từ xa ngóng tới và tịch thu điện thoại của những ai dám ghi hình! Nay thì trước lời tố cáo đanh thép của các tổ chức xã hội dân sự nhân vụ Mẹ Năm: “Bản án đã được cơ quan an ninh quyết định từ trước ngày xét xử và không phải là kết quả của một tiến trình tố tụng hợp lệ và hợp pháp theo luật định; hội đồng xét xử chỉ đóng vai con rối trong vở kịch đã được dàn dựng trước một cách khôi hài và lố bịch”, Bộ CT đảng ta đương nhiên đanh mặt!

Đó là về pháp luật thực hành. Còn về pháp luật lý thuyết, đảng ta sợ gì mà không ra lệnh cho đám gia nô ngoan ngoãn trong Quốc hội phê chuẩn và đã thực sự phê chuẩn hôm 20 tháng 06 Bộ luật Hình sự 2015 sửa đổi, với Điều 19 biến mỗi gia đình thành một ổ antennae tố cáo thân thuộc và buộc luật sư vừa làm bầu chứa viên vừa làm mặt báo viên, khi có dấu hiệu tội “xâm phạm an ninh quốc gia” là tội bao gồm cả việc động tới quyền lực độc tôn của đảng và tới chế độ dưới mọi hình thức. Như thế mới chứng tỏ đảng có nghìn tay nghìn mắt! Chưa hết, mới đây, hôm 20 tháng 07, Chính phủ ta vừa công bố “Dự thảo Nghị định về việc xử phạt hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng và tôn giáo” để lấy ý kiến nhân dân. Sau đây thông lọng mà đảng ta đã tròng vào cổ các tôn giáo là Luật Tín ngưỡng Tôn giáo vốn sẽ hiệu lực đầu năm tới, thì đây là cú đâm vào thân “bọn tín đồ” khiến chúng phải liệ tay chân và vào túi tiền “bọn tôn giáo” để chúng phải nhả ra bạc (vì có mức phạt tối đa 30 triệu đối với cá nhân và 60 triệu đối với tập thể). Quả thế, Dự thảo không bỏ sót một hoạt động nào của tôn giáo: từ việc sắp xếp cơ cấu nội bộ, qua việc bố trí nhân sự, đến việc đào tạo bồi dưỡng, và các hoạt động đủ loại... Hết thấy mọi cái đó mà không xin phép và báo cáo, thì cán bộ ta tại địa phương lần lượt hơ phạt tiền và chắc chắn sẽ hăng hái phạt để thêm thu nhập, trong tình hình đồng tiền mất giá và vật giá leo thang như hiện thời. Nhờ thế tôn giáo sẽ tê liệt để đảng càng thêm mạnh!

Về mặt xã hội, đảng ta vừa chứng tỏ một lần nữa mình bách chiến bách thắng qua vụ Đồng Tâm. Sau khi cho đám khổ rách áo ôm thôn Hoàn đĩ tàu bay giấy làm bằng tờ cam kết hôm tháng Tư, thì ngày 13 tháng 6, đảng tặng cho chúng một cú đâm vào mặt bằng việc Công an Hà Nội ra quyết định khởi tố hình sự bọn thảo dân đó với hai tội danh: “Bất, giữ hoặc giam người trái pháp luật” và “Hủy hoại hoặc cố ý làm hư hỏng tài sản”. Mới đây, ngày 7 tháng 7, Dự thảo Kết luận Thanh tra về đất đai ở Đồng Tâm đã mạnh mẽ tuyên bố rằng toàn bộ đất đai ở đồng Sênh với diện tích lên đến 59 hecta là đất quốc phòng, giao cho công ty Viettel của quân đội kinh doanh. Do đó, việc đòi trả tiền bồi thường khi giải phóng mặt bằng của bọn dân đang sử dụng đất ở đây là điều vô lý. Chủ tịch Hà Nội ta cũng rất ngon lành khi buộc luật sư Trần Vũ Hải cùng nhóm luật sư đại diện bà con Đồng Tâm phải có trách nhiệm tuyên truyền pháp luật kiểu ấy cho người dân, với lời khẳng định Quân đội không bắt buộc phải chứng minh cho dân chúng việc sử dụng khu vực đất đai phục vụ quốc phòng như thế nào: “Các anh không có quyền hỏi, bởi đó là an ninh quốc gia”!!!

Về mặt môi trường, để bệnh viện nhà máy Formosa cho đến chết, hỗ trợ nhiệt điện Vĩnh Tân cho bằng được, vì đó là tỏ lòng trung thành với đại ca Bắc Kinh vốn là ông chủ của hai nơi này, cũng như để cám ơn vì những cú lại quả khách sù nhận được, thì thời gian qua, đảng ta đã chứng tỏ uy quyền qua việc ra tay đánh đập bọn thảo dân Nghệ Tĩnh Bình xuống đường gây rối, đầu tố bọn cha cố bày trò khiêu khích và vận động, nhốt tù mấy chục tên “rận chủ” dám trình bày cái mà chúng gọi là “thảm họa môi trường” trong lúc đảng ta chỉ gọi là “sự cố”. Thời gian gần đây, quan chức đảng ta, nhất là Bộ trưởng Tài Môi liên tục mạnh miệng khẳng định biển đã an toàn, độc chất đã giảm, có thể đánh bắt, nuôi trồng hải sản và du lịch, và bất chấp đòi hỏi của các nhà khoa học, ta cũng chẳng cần đưa ra bằng chứng, số liệu. Mới đây, Thủ tướng ta đã đến Formosa để chứng kiến đàn cá bơi lội trong nước thải đã xử lý. Đứa nào không tin thì hăm dọa. Đứa nào phê phán thì coi như có âm mưu lật đổ chế độ, phải bỏ tù. Như ta mới tóm cổ mấy tên trong hội Anh em Dân chủ!

Đảng ta cũng chứng tỏ sức mạnh qua việc Thứ trưởng Tài Môi Nguyễn Linh Ngọc đã bất chấp tất cả để ký giấy phép cho Nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân 1 xả độc chất vào biển Bình Thuận (nhưng ta chỉ nói là cát và bùn). Riêng Bộ trưởng Trần Hồng Hà, khi liên tiếp xảy ra vụ 3 nhà khoa học lên tiếng đã bị mạo danh trong bộ hồ sơ xin cấp giấy phép, đã chứng tỏ bản lĩnh bằng cách im lặng, chứ nhất quyết không ban hành quyết định dừng khẩn cấp Giấy phép số 1517/GP-BTNMT.

Quân đội ta thời gian gần đây cũng chứng tỏ sức mạnh qua việc nhất quyết giữ lấy 157 ha tại phi trường Tân Sơn Nhất để làm sân golf, vì “kết hợp kinh tế với quốc phòng là nhiệm vụ chiến lược lâu dài” như chủ đề cuộc tọa đàm hôm 6 tháng 7 tại Hà Nội, và vì “phát triển kinh tế và thực hiện nhiệm vụ quốc phòng như hai chiếc cánh của một con chim. Nếu bỏ đi cánh

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**▶ **Chúng tôi dâng ta mạnh !!!**
Trg 03▶ **Lời kêu gọi thành lập Hội chống hiểm họa Trung Quốc.**
 -Nhóm Kêu Gọi tại Việt Nam.
Trg 04▶ **Thư ủng hộ Bản Nhận định của Hội đồng Giám mục VN.**
 -Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
Trg 06▶ **Bản Lên tiếng phản đối việc bắt giữ các ông Ng. Trung Tôn..**
 -Hội Anh em Dân chủ.
Trg 07▶ **Tuyên bố phản đối bản án dành cho bà Trần Thị Nga.**
 -43 Tổ chức xã hội dân sự.
Trg 08▶ **Viết về tờ truyền đơn “Lời kêu gọi phản đối hoạt động tri ân...”**
 -Trần Thảo.
Trg 09▶ **Mục sư Nguyễn Công Chính được phóng thích sang Hoa Kỳ.**
 -Ms Nguyễn Hoàng Hoa.
Trg 10▶ **Trung Hoa cộng sản, một quốc gia ngoài vòng pháp luật.**
 -Phan Văn Song.
Trg 12▶ **Internet là món quà Chúa ban cho Trung Quốc.**
 -Lưu Hữu Ba.
Trg 13▶ **Venezuela: Thất bại của mô hình “xã hội chủ nghĩa tk 21”.**
 -Thanh Hà.
Trg 14▶ **Việt Nam sẽ phát triển bằng... “huy động” và in tiền?**
 -Anh Văn.
Trg 17▶ **Việt Nam không đủ vốn để phát triển.**
 -David Hutt.
Trg 20▶ **Thấy gì qua khẩu khí của Nguyễn Đức Chung.**
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 22▶ **Tướng Chung-Người bội ước trở thành quan tòa trong vụ ĐT.**
 -Hòa Ái.
Trg 23▶ **Bàn về giáo dục nhân bản..**
 -Bs Nguyễn Đan Quế.
Trg 25▶ **Trồng người.**
 -Phương Vũ Võ Tam Anh.
Trg 26▶ **2017: Năm của Điều 88 Bộ luật Hình sự.**
 -Tô Di.
Trg 28▶ **Cho phép ‘đổ bùn xuống biển’ giống hệt vụ Formosa.**
 -Người Việt.
Trg 29▶ **Quan chức tìm đường rút êm sau khi màn lừa đảo & âm mưu..**
 -Vũ Đông Hà.
Trg 30▶ **Đối tác chiến lược Tây Ban Nha đâu rồi? Phạm Chí Dũng.**
 -Và nhiều bài khác....

nào thì con chim cũng không thể bay được” (lời nguyên phó thủ tướng Vũ Khoan)!?! Nếu có mở rộng phi trường TSN thì hãy mở xuống phía nam, tổng bọn thảo dân đi chỗ khác. Quân đội ta cũng đại gì mà không hoạt động kinh tế kiểu khác là mạnh miệng đòi giới kỹ nghệ vũ khí Hoa Kỳ phải hồi lộ 25% tổng giá trị, phải cắt ra ¼ tổng số tiền Việt Nam mua vũ khí của Mỹ cho các quan chức trong Bộ Quốc phòng. Đề nghị mạnh dạn này đã được nêu lên hôm tháng 5 tại Singapore trong khung cảnh cuộc Triển lãm và Hội nghị Quốc phòng Hàng hải 2017. Có thể mới thêm sức khỏe bảo vệ Tổ quốc!

Đảng ta cũng vừa mới cho thấy bàn tay mạnh mẽ của mình vươn ra cả hải ngoại qua vụ Trịnh Xuân Thanh, kẻ từng bị Nguyễn Phú Trọng ra lệnh truy nã vì tội tham nhũng rồi bỏ trốn ra nước ngoài. Số là hôm Chúa nhật 30 tháng 07, có tin Trịnh Xuân Thanh đã từ Đức trở về VN và ra đầu thú với bộ Công an Hà Nội. Đến chiều thứ Hai, Thời Báo online (thoibao.de, của cộng đồng người Việt tỵ nạn CS ở Berlin) cho hay ông Thanh đã về VN, nhưng không phải tự nguyện mà là bị công an từ VN bắt cóc tại nhà riêng ở Berlin, cùng với một người khác thuộc Bộ Công thương. “Bàn tròn” mà BBC vừa tổ chức, có sự tham dự của ông Lê Trung Khoa là tổng biên tập tờ Thời Báo, nói rằng Trịnh Xuân Thanh được đưa qua một nước châu Âu bên cạnh, nhưng đem về VN bằng phương tiện gì thì chẳng ai rõ. Việc bắt cóc Trịnh Xuân Thanh xảy ra giữa thanh thiên bạch nhật, một số nhân chứng người Đức ghi nhận và đã báo cảnh sát. Cảnh sát Đức hiện đang truy lùng đám bắt cóc, và theo ông Khoa, có thể bộ ngoại giao Đức sẽ phản ứng mạnh mẽ vì đây là sự xâm phạm chủ quyền. Rồi theo Người Buôn Gió, chính ông Lê Trung Khoa này cũng đang là đối tượng hăm dọa của Sơn Điền Nguyễn Lam Sơn, một tay giang hồ, chuyên bảo kê cho các băng đảng buôn thuốc lá khét tiếng xưa kia ở Berlin. Nguyên nhân vụ việc xuất phát từ việc tờ Thời Báo đưa tin “xấu” về chuyến đi của Nguyễn Xuân Phúc sang Đức, việc này khiến tay Nguyễn Lam Sơn nổi giận. Hắn cho rằng như thế là xúc phạm thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc và đảng cộng sản.

Tuy nhiên, mới đây, nhiều nguồn tin quốc tế và trong nước cho biết vào ngày 24-7-2017, nhà cầm quyền Việt Nam đã phải yêu cầu ngừng hoạt động thăm dò khí đốt của một công ty Tây Ban Nha liên doanh với Việt Nam mang tên Repsol ngay tại Bãi Tư Chính vốn vẫn được Bộ Ngoại giao chiến đấu võ miệng cho rằng “thuộc vùng chủ quyền không tranh cãi của Việt Nam”. Việc “giương cờ trắng” quá dễ và quá nhanh vào lúc Trung Quốc mới chỉ tung một đòn phủ đầu tâm lý (dọa tấn công các căn cứ của Hà Nội trên quần đảo Hoàng Sa và đem một số tàu bao vây khu vực Bãi Tư Chính) là một bằng chứng cho thấy Bộ Chính trị Hà Nội đã trở nên yếu ớt đến mức bị “người đồng chí 4 tốt” o ép theo cách có muốn kiếm tiền ngay trong vùng hải phận của mình cũng không còn được. Repsol đã phải bỏ ra 300 triệu USD ban đầu để chuẩn bị khoan thăm dò. Nhưng nếu hoạt động khai thác khí đốt này bị “đối tác chiến lược toàn diện” lớn nhất của Việt Nam là Trung Quốc quyết liệt phá bĩnh, thì Hà Nội phải lo bồi thường toàn bộ số tiền này. Dư luận cho đó là hèn yếu. Nhưng đảng ta trả lời đó chỉ là đường lối ngoại giao tránh xung đột. Vì lực lượng quân sự ta rất hiện đại: nào là tàu hộ vệ Gepard 3.9 “mạnh nhất Đông Nam Á”, nào là tàu ngầm Kilo 636 “mạnh nhất Đông Nam Á”, nào là phi cơ Su-30MK2V “cũng mạnh nhất Đông Nam Á”, nào là tàu Molnya “rất hiện đại”!?!

Nhưng có lẽ cái mạnh nhất của đảng chính là mạnh vợ vét cú chót, bóc lột cạn kiệt tài nguyên đất nước lẫn tài sản nhân dân, toan tính moi cho được vàng và đôla trong nhân dân giữa lúc công khổ ngày càng vơi cạn. Và cuối cùng, khi đất nước sắp rơi vào tay Tàu cộng, thì mạnh chân chạy ra nước ngoài, hưởng cơ ngơi mà bao tháng năm qua mình đã chuyển dần ra hải ngoại.

BAN BIÊN TẬP.

Cá La Hán Ba Đình (Babui, Danchimviet.info)

LỜI KÊU GỌI THÀNH LẬP HỘI CHỐNG HIỂM HOẠ TRUNG QUỐC

Nhóm Kêu Gọi tại Việt Nam 15-05-2017

I. LỜI KÊU GỌI:

Kính thưa 97 triệu người Việt Nam đang sinh sống trong nước và ngoài nước!

Hàng ngàn năm nay giặc phương Bắc luôn nuôi dã tâm thôn tính nước Việt Nam ta.

Nước Việt Nam ta đã trải qua hai thời kỳ Bắc thuộc với 21 cuộc xâm lăng của giặc phương Bắc. Thật khó tưởng tượng, có nơi nào trên đất nước Việt Nam ta lại không chất chứa tầng tầng lớp lớp máu xương của người Việt Nam; lại không có sự dày xéo bởi gót chân xâm lược của giặc phương Bắc.

Người Việt Nam ta, có người nào, dòng họ nào lại không có trong máu, trong tim những máu, những nhịp đập chống giặc phương Bắc của cha ông truyền lại. Có người nào, dòng họ nào lại có thể quên giặc phương Bắc là kẻ thù vừa truyền kiếp, vừa trực tiếp, vừa nguy hiểm. Người Việt Nam ta từ ngàn xưa đã khắc cốt ghi tâm: không thể đội trời chung, không bao giờ được phép lơ là mất cảnh giác với giặc phương Bắc.

Bởi thế, tuy đất nước Việt Nam ta có lúc mạnh lúc yếu, có lúc bị đô hộ, nhưng chưa bao giờ giặc phương Bắc sát nhập được nước Việt Nam ta vào nước Tàu; chưa bao giờ giặc phương Bắc đồng hóa được dân tộc Việt Nam ta thành một dân tộc của giặc phương Bắc. Nước Việt Nam là của người Việt Nam!

Máu xương của đời đời lớp lớp những người Việt Nam ngã xuống vì giặc phương Bắc, đã hun đúc và tạo nên hồn thiêng sông núi đời đời ở nước Nam ta.

Ngày nay, nước Việt Nam ta đang đứng trước hiểm họa Bắc thuộc lần thứ 3.

Giặc Tàu đã và đang từng bước xâm chiếm nước ta trong một thế trận bao vây nước ta rộng khắp, từ chính trị đến kinh tế, từ thượng tầng xuống hạ tầng, từ đất liền tới biển đảo bằng các thủ đoạn sử dụng vũ lực quân sự, thủ đoạn ngoại giao, thủ đoạn về đầu tư kinh tế.

Về chính trị, ngoại giao: chúng dụ dỗ lãnh đạo nước ta phải ký Thỏa thuận Thành Đô năm 1990, ký 15 văn bản Thỏa thuận và Ghi nhớ vào đầu năm 2017. Bản chất những Thỏa thuận và Ghi nhớ này là các thủ tục để nhập nước Việt Nam ta vào nước Tàu, nước Việt Nam ta sẽ trở thành

một tỉnh hay một khu tự trị của nước Tàu vào năm 2020.

Về Quân sự: Từ năm 1979 đến nay, giặc Tàu đã sử dụng lực lượng vũ trang cướp hàng ngàn km lãnh thổ của VN ta từ đất liền tới hải đảo.

Về kinh tế: Núp dưới các dự án kinh tế, giặc Tàu đã chiếm lĩnh hàng loạt vị trí xung yếu trên khắp đất nước ta với mục đích phá hoại trật tự an ninh, kinh tế, văn hóa, thải chất độc hại, phá hoại môi trường, sẵn sàng trở thành những đội quân xâm lược cướp, chiếm và tiêu diệt đồng bào Việt Nam ta.

Đồng thời, lãnh đạo nước Việt Nam ta hiện tại gần như đã mở toang cửa ngõ biên giới, rước giặc Tàu vào nhà, được thể chúng đi lại nghênh ngang, ăn nói hung hăng trên toàn cõi Việt Nam ta như ở chốn không người.

Hiểm họa Bắc thuộc đã trở nên nóng bỏng và đã hiện lên rất rõ ràng hơn bao giờ hết. Nòi giống Lạc Hồng và nước Việt Nam ta sẽ bị Hán Tàu tiêu diệt dần dần như chúng tiêu diệt nước Tây Tạng.

Trước tình hình đất nước nguy nan, chúng tôi, một nhóm người VN yêu nước (gọi chung là Nhóm Kêu Gọi), quyết định ra lời kêu gọi người VN ở trong nước và ngoài nước hội tụ cùng nhau thành lập Hội Chống Hiểm Hoạ Trung Quốc. Hội ra đời sẽ đảm nhận sứ mệnh cung cấp thông tin về hiểm họa mất nước rất cận kề bởi Trung Quốc, góp phần thức tỉnh nhân dân, tập hợp lực lượng thành một mặt trận rộng khắp, sẵn sàng trở thành chiến sĩ chống Tàu Cộng xâm lược, bảo vệ đất nước, cứu nguy dân tộc, chấn hưng đất nước.

Hỡi liệt tổ, liệt tông nòi giống Lạc Hồng!

Hỡi anh linh các anh hùng, tử sĩ: Hai Bà Trưng, Bà Triệu, Khúc Thừa Dụ, Ngô Quyền, Đinh Bộ Lĩnh, Lê Hoàn, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung, cùng hàng ngàn vạn tướng sĩ, bô lão của trăm họ Đại Việt!

Hỡi hồn thiêng bốn ngàn năm sông núi nước Việt Nam ta!

Xin các vị hãy thức tỉnh, cùng sát cánh bên Hội chúng tôi, để cứu lấy nòi giống Lạc Hồng, cứu non sông đất nước Việt Nam trước hiểm họa Bắc thuộc lần thứ 3 đã cận kề, đã vang lên trong từng ngõ xóm của mỗi gia đình trong trăm họ con dân nước Việt Nam ta.

Hỡi con dân nước Việt Nam!

Chúng ta hãy nhớ trong máu của chúng ta có "Sát thát" của Hội nghị Diên Hồng; có ý chí: "Ta thà làm quỷ nước Nam, chứ không thèm làm vương đất Bắc" của danh tướng Trần Bình Trọng; có ý chí "Bệ hạ muốn đầu hàng xin hãy chém đầu thần trước đã" của Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn; có ý chí "Đánh cho chúng đê đen răng, dài tóc. Đánh cho chúng biết nước Nam anh hùng luôn có chủ" của vua Quang Trung-Nguyễn Huệ, để ta chấn hưng niềm tự hào, lòng kiêu hãnh và dũng khí chống TQ xâm lược của cha ông truyền lại.

Mất nước, mất dân tộc là mất tất cả! Chúng ta hãy sẵn sàng đem của cải và tính mạng của mình để bảo vệ nòi giống Lạc Hồng, bảo vệ non sông đất nước Việt Nam ta.

Nước Việt Nam là của người Việt Nam. "Núi sông bờ cõi đã chia, Phong tục Bắc Nam cũng khác".

Kẻ mang dã tâm xâm lược và bán nước, nhất định bọn bay sẽ bị đánh bại, bị thất bại thảm hại!

Nhóm những người ra Lời Kêu Gọi ký tên:

1- Nhà văn Mai Tú Ân. 2- Nhà báo, cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Vũ Bình. 3- Nhà báo độc lập, kỹ sư công nghiệp Lê Dũng. 4- Thầy giáo, doanh nhân Nguyễn Tiến Dân. 5- Nhà báo, cựu Tù nhân lương tâm Lê Anh Hùng. 6- Thầy giáo, cựu Tù nhân chính trị Vũ Văn Hùng. 7- Nhà văn, cựu Tù nhân lương tâm Nguyễn Xuân Nghĩa. 8- Giảng viên Đào Thu Huệ. 9- Doanh nhân Lại Tiến Sơn. 10- Doanh nhân Nguyễn Sơn. 11- Kỹ sư kinh tế, nhà báo tự do Phạm Thanh Sơn. 12- Nhà văn, nhà báo Phạm Thành. 13- Kỹ sư xây dựng Nguyễn Hà Thanh.

II. TIẾN TỚI THÀNH LẬP HỘI CHỐNG HIỂM HOẠ TRUNG QUỐC.

A. Nội dung hoạt động của nhóm

Nhóm Kêu Gọi đã tiến hành lập trang blog mang tên: Hội Chống Hiểm Hoạ Trung Quốc, có địa chỉ truy cập: <http://chongbacthuoc.blogspot.com> và email: chongtau2017@gmail.com. Trang blog là công cụ chủ yếu để Nhóm thực hiện những nội dung hoạt động của Nhóm, gồm:

A.1- Thông tin sâu rộng đến toàn thể nhân dân về hiểm họa Trung Quốc tại Việt Nam. Đó là những âm mưu thôn tính, sáp nhập Việt Nam vào Trung Quốc trong tương lai gần; cài cắm, khống chế người ở tất cả các cấp độ trong bộ máy nhà nước ở Việt Nam; chèn ép, lấn chiếm lãnh hải, lãnh thổ; đầu tư ở những vị trí hiểm yếu về an ninh, quốc phòng trên khắp mọi miền Tổ quốc; các dự án

gây ô nhiễm môi trường, đầu độc nguồn nước; dùng hàng hóa giả rẻ, hàng giả, độc hại bóp chết hàng hóa Việt Nam, hủy hoại an toàn thực phẩm, và những âm mưu xâm chiếm khác với Việt Nam.

A.2- Chủ động phát hiện và kêu gọi mọi người dân phát hiện các văn bản, thỏa thuận, chính sách ký kết giữa Việt Nam và Trung Quốc, cũng như các địa phương hai nước, đưa tới thiệt hại cho đất nước Việt Nam. Phát hiện các dự án, các doanh nghiệp, chủ kinh doanh Trung Quốc vi phạm pháp luật Việt Nam trên các lĩnh vực. Phát hiện và lên án những biểu hiện, những hình thức thay thế văn hóa Việt bằng văn hóa Trung Quốc trên mọi lĩnh vực đời sống. Kêu gọi người dân Việt Nam khắp nơi cung cấp thông tin cho Nhóm về tình hình Trung Quốc tại Việt Nam và ở các nước khác, đặc biệt là ở các nước lân cận.

A.3- Lên án, tố cáo nhà cầm quyền Việt Nam tiếp tay, thỏa thuận, nhượng bộ dẫn đến sự thôn tính, lấn chiếm, chèn ép mọi mặt của Trung Quốc đối với Việt Nam.

A.4- Vận động nhân dân không sử dụng những hàng hóa Trung Quốc độc hại, hàng giả, hàng kém chất lượng. Vận động người dân Việt dùng hàng Việt Nam.

A.5- Vận động những người đấu tranh, những người quan tâm đến sự tồn vong của đất nước hăng hái hoạt động, tích cực tham gia thành lập Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc, trở thành phong trào rộng khắp trong cả nước.

B: Thủ tục đăng ký làm thành viên sáng lập hội.

B.1- Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc là một Hội hoạt động công khai.

B.2- Mọi người Việt Nam ở trong nước, ngoài nước đều có thể đăng ký tham gia Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc trên tinh thần tự nguyện. Người đăng ký tham gia Hội cần tự giới thiệu về mình: Họ tên, nghề nghiệp, nơi cư trú, năm sinh và gửi vào email của Nhóm Kêu Gọi. Nhóm Kêu Gọi sẽ tiến hành xem xét và chính thức công nhận người đăng ký tham gia, đồng thời đăng danh tính người đăng ký tham gia trên blog và fb: Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc.

B.3- Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc sẽ chính thức thành lập khi có đủ 500 người đăng ký tham gia thành lập Hội.

B.4- Khi có đủ 500 người đăng ký tham gia, Nhóm Kêu Gọi sẽ ra tuyên bố chính thức thành lập Hội Chống Hiểm Họa Trung Quốc. Năm trăm người đầu tiên tham gia đăng ký sẽ là

những thành viên sáng lập Hội.

B.5- Thông qua mạng, Hội sẽ tiến hành bầu Ban lãnh đạo, gồm một chủ tịch và nhiều phó chủ tịch. Ban lãnh đạo sẽ quyết định thành lập các ban và bổ nhiệm các trưởng phó ban và các chi hội trưởng, chi hội phó ở cơ sở trong nước và nước ngoài; soạn và ban hành Điều lệ hoạt động của Hội.

B.6- Khi có ban lãnh đạo chính thức của Hội, Nhóm Kêu Gọi sẽ ra thông báo tự giải tán Nhóm.

Các thành viên của Nhóm đã thông qua, tán thành với Lời Kêu Gọi cùng những nội dung liên quan đến hoạt động và việc thành lập Hội như trên.

Hà Nội, ngày 15-5-2017.

C. Những người đã ghi tên thành lập hội:

1- Nhà báo Phạm Bá Hải. 2- Nhà báo Trần Quang Thành. 3- Thầy giáo Lê Trường Thanh. 4- Doanh nhân, cựu tù nhân chính trị Nguyễn Trung Lĩnh. 5- Nhà báo tự do Phạm Phú Thứ.

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM THƯ ỦNG HỘ BẢN NHẬN ĐỊNH của Hội đồng Giám mục VN về Luật Tín ngưỡng Tôn giáo 2016 *Việt Nam 18-06-2017*

Kính thưa Hội đồng Giám mục Công giáo Việt Nam.

Tín đồ Công giáo nói riêng lẫn Đồng bào Việt Nam nói chung vừa đọc được Nhận định của Quý Hội đồng Giám mục về Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo 2016 của Quốc hội nước CHXHCN Việt Nam, một luật mà chỉ có chế độ cộng sản độc tài toàn trị, vô thần chiến đấu mới nghĩ ra, ban hành và áp đặt lên mọi tôn giáo và mọi tín hữu.

Với ý thức hiệp thông trong công lý và sự thật, chúng tôi, Hội đồng Liên tôn Việt Nam, một tổ chức xã hội dân sự quy tụ nhiều chức sắc của 5 tôn giáo nhằm mục đích đấu tranh cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền, xin kính gởi đến Quý Hội đồng Giám mục những tâm tình và ý tưởng của chúng tôi về văn kiện lịch sử mà Quý Hội đồng vừa gởi tới nhà cầm quyền, đồng thời cũng đưa ra cho cộng đồng Công giáo và cộng đồng Dân tộc.

Như đã từng lên tiếng trước đây về Luật Tín ngưỡng Tôn giáo ấy (20-10-2016), nay chúng tôi hân hoan vì Nhận định của Quý Hội đồng Giám mục chẳng những đã nhắm vào thực chất và ý đồ của Luật Tín ngưỡng Tôn giáo mà còn nhắm vào nguyên tắc và náo trạng của chế độ vô thần toàn trị hiện nay tại Việt Nam, nguồn phát xuất của Luật đó.

1- Quý Hội đồng đã cho thấy Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo thực chất là nỗ lực hợp pháp hóa và củng cố hóa cơ chế xin-cho hết sức bất công, phi lý và ngang ngược của một nhà cầm quyền luôn tuyên bố là “của dân, do dân, vì dân”. Việc tráo đổi ngôn từ (từ “xin phép” và “cho phép” sang “đăng ký, thông báo, đề nghị”) rốt cục vẫn không che giấu được ý đồ làm cho cơ chế xin-cho càng thêm vững mạnh, thậm chí hơn cả Pháp lệnh tín ngưỡng tôn

giáo 2004. Đúng là “cơ chế này cho thấy tự do tín ngưỡng tôn giáo không thật sự được coi là quyền của con người nhưng chỉ là ân huệ cần phải xin và được ban phát. Chính cơ chế đó hợp pháp hóa sự can thiệp của chính quyền vào sinh hoạt nội bộ và kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động tôn giáo” (Nhận định, số 3). Mục đích là làm cho mọi Giáo hội không ngừng lệ thuộc nhà cầm quyền, ngoan ngoãn để được ban ơn và cuối cùng trở nên công cụ của chế độ hay chí ít cũng quên đi bản chất và sứ mạng của mình.

2- Quý Hội đồng đã nhận những bất cập của Luật Tín ngưỡng Tôn giáo để nói thẳng với nhà cầm quyền cũng như tỏ rõ với toàn dân là mãi cho tới nay, trước sau như một, họ luôn xem mọi tổ chức tôn giáo chúng ta như những lực lượng đối kháng, chẳng những từ quan điểm chính trị độc tài toàn trị mà còn từ quan điểm triết lý duy vật vô thần.

Chính vì thế, nhà cầm quyền “*đã tiêu tốn biết bao nhiêu tiền của và nhân lực để theo dõi, dò xét, kiểm soát mọi hoạt động tôn giáo, đồng thời sử dụng các tổ chức tôn giáo như công cụ của chế độ*”; trình bày các Tôn giáo tại nhiều cơ sở đào tạo cán bộ và sinh viên “*với những thành kiến thù nghịch, tạo nên nhận định sai lầm và hình ảnh biến dạng về Giáo Hội Công giáo [lẫn các Giáo hội khác] nơi thế hệ trẻ*”; đã không đánh giá đúng mức, thậm chí ngăn cản “*những hoạt động của các tôn giáo trong lĩnh vực từ thiện, y tế và giáo dục*”; và nay, với những điệp khúc đậm màu chính trị và những từ ngữ mơ hồ cố ý của Luật Tín ngưỡng tôn giáo, nhà cầm quyền sẵn sàng quy kết trách nhiệm và lên án bắt công các tổ chức lẫn nhân sự tôn giáo như họ đã và đang làm. “*Cách nhìn và cách hành xử như vậy có nguy cơ làm mất bản sắc đích thực của các tôn giáo, gây chia rẽ trong nội bộ các tôn giáo cũng như giữa các tín đồ và người ngoài tôn giáo*” (Nhận định, số 4).

3- Quý Hội đồng đã xác định ý nghĩa đích thực của việc đồng hành với dân tộc mà nhà cầm quyền luôn kêu gọi. Chúng tôi hoàn toàn đồng ý rằng “*đồng hành với dân tộc là đồng hành với những con người cụ thể đã và đang làm nên dân tộc này, nhất là những người cùng khổ và bị quên lãng*”, mà trong thực tế là những đồng bào đang bị trấn áp vì niềm tin, bị giam cầm vì công lý, bị tước đoạt đất nhà, bị bóc lột sức lao động, bị điều đứng vì môi trường ô nhiễm... Chúng tôi cũng nhất trí: “*Đồng hành với dân tộc là đồng hành với những giá trị làm nên di sản tinh thần và văn hóa của dân tộc VN: chống ngoại xâm, gìn giữ bờ cõi, chống cường quyền, tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách...*”. (Nhận định, số 5). Việc bảo vệ những di sản tinh thần và văn hóa này đang trở nên hết sức cấp thiết trong bối cảnh T.Quốc đe dọa đất nước mọi mặt, bộ máy cai trị ức hiếp lòng hành và cuộc sống nhân dân ngày càng điều đứng vì bao khủng hoảng kinh tế và xã hội.

4- Quý Hội đồng đã mạnh mẽ khẳng định -trước một nhà cầm

quyền tiếp tục tuyên truyền tôn giáo là thuốc phiện và thậm chí là lực lượng phản động- “*rằng các tôn giáo nói chung... luôn đồng hành với dân tộc, vì các tôn giáo khơi dậy những giá trị tinh thần cao quý trong lòng người, dạy các tín đồ của mình tôn trọng công bằng và lẽ phải, sống từ bi bác ái, tôn trọng mọi người vì chính phẩm giá của họ, và như thế, góp phần phát huy truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc, cộng tác tích cực vào việc xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ và văn minh*”.

Đúng là như thế trong quá khứ lẫn trong hiện tại, nhất là nếu người ta so sánh với tất cả những gì mà cái chế độ phi nhân này đã và đang gây ra cho đất nước và dân tộc từ hơn 70 năm qua.

Kính thưa Quý Hội đồng Giám mục,

Nhận định của Quý Hội đồng là một ánh sáng chiếu soi tâm trí mọi người, từ nhà cầm quyền đến các tín đồ và cả toàn dân về quyền tự do tôn giáo, một quyền tự do có thể nói là cơ bản hơn hết, vì khi tâm hồn con người đã ra xấu -do không được các tôn giáo dạy dỗ- thì chẳng có gì nên tốt cả. Ngoài ra, Nhận định của Quý Hội đồng -xuất phát từ bản chất của mọi tôn giáo, từ nội dung của mọi giáo lý- là một sức mạnh xây dựng dân chủ, cổ vũ tự do, thăng tiến nhân quyền, như đã được chứng minh qua các Giáo hội Đông Âu thời chế độ Cộng sản và qua nhiều Giáo hội tại Á châu trong những thập niên gần đây.

Làm tại Việt Nam ngày 18 tháng 06 năm 2017.

Các Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Cao đài:

- Chánh trị sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240). Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân (điện thoại: 0988.971.117). Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng (điện thoại: 0988.477.719). Thông sự Đoàn Công Danh (điện thoại: 0977.961.750)

Công giáo:

- Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý (điện thoại: 0932211438). Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (điện thoại: 0984.236.371). Linh mục Giu-se

Đình Hữu Thoại (điện thoại: 0935.569.205). Linh mục An-tôn Lê Ngọc Thanh (điện thoại: 0993.598.820). - Linh mục Phao-lô Lê Xuân Lộc (điện thoại: 0122.596.9335). Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình (điện thoại: 01692498463)

Phật giáo:

- Hòa thượng Thích Không Tánh (điện thoại: 0165.6789.881). Th. tọa Thích Viên Hỷ (điện thoại: 0937.777.312). Thượng tọa Thích Đồng Minh (điện thoại: 0933.738.591). Thượng tọa Thích Vĩnh Phước (điện thoại: 0969.992.087). Thượng tọa Thích Đức Minh (điện thoại: 0165.348.2276)

Phật giáo Hoà hảo:

- Ông Nguyễn Văn Điền (điện thoại: 0122.870.7160). Ông Lê Quang Hiến (điện thoại: 0167.292.1234). Ông Lê Văn Sốc (điện thoại: 096.4199.039). Ông Phan Tấn Hòa (điện thoại: 0162.6301.082). Ông Bùi Văn Luốc (điện thoại: 0169.612.9094). Ông Hà Văn Duy Hồ (điện thoại 012.33.77.29.29). Ông Trần Văn Quang (điện thoại 0169.303.22.77)

Tin lành:

- Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (điện thoại: 0121.9460.045). Mục sư Đình Uy (điện thoại: 0163.5847.464). Mục sư Đình Thanh Trường (điện thoại: 0120.2352.348). Mục sư Nguyễn Trung Tôn (điện thoại: 0162.838.7716). Ms Nguyễn Mạnh Hùng (điện thoại: 0906.342.908)

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

http://www.tdngonluan.com

www.tudodanchuvietnam.net

http://tudongonluan.atspace.com

http://khoid8406vn.blogspot.com

https://www.facebook.com/T%E1

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

HỘI ANH EM DÂN CHỦ BẢN LÊN TIẾNG

Phản đối việc bắt giữ các ông Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh Đức, Phạm Văn Trội, Nguyễn Bắc Truyền

-----Việt Nam 30-07-2017-----

Sáng ngày 30-7-2017, công an Việt Nam ở Hà Nội, Sài Gòn và Thanh Hóa đã đồng loạt bắt giữ các ông Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh Đức, Phạm Văn Trội và Nguyễn Bắc Truyền. Cả bốn cựu tù nhân lương tâm này đều bị nhà cầm quyền Việt Nam khởi tố theo Điều 79 “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”. Họ đều là thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ, một tổ chức XHDS thành lập ngày 24-04-2013.

1/ Mục sư Nguyễn Trung Tôn (1971), cư trú tại Thanh Hóa, là chủ tịch của Hội Anh em Dân chủ (HAEDC), thành viên Hội đồng Liên tôn Việt Nam; năm 2011 từng bị kết án 2 năm tù theo điều 88 BLHS Tuyên truyền chống nhà nước XHCN. Tháng 2-2017, mục sư Tôn bị bắt cóc, hành hung và đánh gãy chân khi đang trên đường từ Thanh Hóa vào Quảng Bình. MS Nguyễn Trung Tôn đã bị bắt sau hơn 2 năm hết án quản chế!

2/ Kỹ sư Phạm Văn Trội (1972), cư ngụ tại Hà Nội, là một nhà bất đồng chính kiến; năm 2008 từng bị bắt theo điều 88 BLHS và kêu án 4 năm tù + 4 năm quản chế. Ông Trội vừa hết án quản chế tháng 9-2016. Bà Nguyễn Thị Huyền Trang – vợ ông Trội cho biết, công an Hà Nội đã đến nhà bắt ông Trội, với cáo buộc “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” theo điều 79 BLHS.

3/ Nhà báo tự do Trương Minh Đức (1960), cư trú Sài Gòn, từng bị bắt năm 2007 và kết án 5 năm tù giam, vì bị kết tội “Lợi dụng các quyền tự do, dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước” theo điều 258 BLHS. Sau khi được trả tự do năm 2012, ông Đức thường bị sách nhiễu và nhiều lần bị những người lạ mặt hành hung. Ông Đức bị bắt và khởi tố theo Điều 79 BLHS “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”.

4/ Luật sư Nguyễn Bắc Truyền (1968), cư trú tại Sài Gòn, năm 2006 từng bị bắt và kết tội “Tuyên truyền chống phá Nhà nước” với mức án 4 năm tù giam. Ông Truyền ra tù 2010 và sống tại Sài Gòn. Ông Truyền từng tham gia một thời gian trong Hội Anh Em Dân Chủ, mới đây đã bị cơ quan an ninh triệu tập điều tra về luật sư Nguyễn Văn Đài, nhưng ông đã bất hợp tác. Ông Nguyễn Bắc Truyền bị bắt khi đang đợi vợ ngoài công nhà thờ Dòng Chúa Cứu thế tại Sài Gòn.

Cả 4 người bị bắt đều là thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ-Brotherhood For Democracy (BFD), một tổ chức XHDS có tôn chỉ hoạt động:

Đấu tranh bảo vệ và thực thi các quyền con người đã được Hiến pháp Việt Nam và các Công ước quốc tế ghi nhận.

Vận động xây dựng một xã hội dân chủ, tiến bộ, công bằng và văn minh.

Các tôn chỉ này hoàn toàn phù hợp với Hiến pháp Việt Nam và phù hợp với quy tắc phổ quát về Quyền Con người được Hiến chương Liên Hợp Quốc xác định mà Nhà nước Việt Nam đã ký kết với các quốc gia và Tổ chức Quốc tế.

Hội Anh Em Dân Chủ lên án và phản đối nhà cầm quyền Việt Nam đàn áp và bắt bớ 4 ông: Nguyễn Trung Tôn, Phạm Văn Trội, Trương Minh Đức và Nguyễn Bắc Truyền. Hành động này đi ngược lại Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam năm 2013, chà đạp lên các Quy tắc phổ quát về Quyền Con người được Hiến chương Liên Hợp Quốc xác định, phản bội lại những cam kết mà Nhà nước Việt Nam đã ký kết với quốc tế.

Chúng tôi kịch liệt lên án và phản đối nhà cầm quyền bắt giam, khởi tố các ông Phạm Văn Trội, Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh

Đức, Nguyễn Bắc Truyền. Chúng tôi cũng lên án và phản đối hành động bắt bớ tràn lan và cầm tù các ông bà: Lê Đình Lương, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Văn Hóa, Nguyễn Văn Oai, Vũ Quang Thuận, Nguyễn Văn Điền, Trần Thị Nga, Bùi Hiếu Võ, Phan Kim Khánh, Hoàng Đức Bình, Trần Văn Hoàng Phúc, Nguyễn Văn Đài, Lê Thu Hà và nhiều người khác nữa.

Chúng tôi đòi hỏi Nhà nước Việt Nam trả tự do vô điều kiện cho những người bị bắt giữ một cách tùy tiện trong ngày 30-7-2017. Yêu cầu Nhà nước Việt Nam trả tự do vô điều kiện những người kể trên, cũng như cho tất cả những Tù nhân Lương tâm đã bị bắt và khởi tố một cách tùy tiện, tràn lan trong những năm vừa qua, hiện vẫn còn bị giam cầm, tù đầy.

Với tình hình bắt bớ giam cầm ngày càng leo thang, tràn lan, tùy tiện đối với những người có quan điểm chính trị khác với nhà cầm quyền, Hội Anh Em Dân Chủ kêu gọi:

1/ Những người Việt Nam trong nước cũng như các kiều bào Hải ngoại có lương tri hãy lên tiếng quyết liệt đòi nhà cầm quyền Việt Nam chấm dứt ngay việc dùng thuế của người dân vào việc đàn áp chính người dân trong nước. Lên án những hành vi trái Hiến pháp, trái đạo lý, trái lương tâm mà nhà cầm quyền đang thực thi nhằm bóp nghẹt sự tự do, dân chủ, nhân quyền của chính người Việt.

2/ Các Chính phủ trên toàn thế giới, các tổ chức của Liên Hợp Quốc, các tổ chức Phi chính phủ bảo vệ quyền con người trên phạm vi Quốc tế hãy lên tiếng và can thiệp một cách hiệu quả, mạnh mẽ về những vụ bắt bớ, khởi tố, giam cầm này nhằm trừng phạt những cá nhân can dự và vi phạm trầm trọng các Quyền Con người.

3/ Các tổ chức Xã hội Dân sự (XHDS) tại Việt Nam cũng như các Tổ chức XHDS trên khắp Thế giới liên hiệp phản đối và lên án việc bắt giữ người tùy tiện, xét xử qua loa với những bản án bỏ túi để giam cầm, đày đọa những người có tiếng nói khác ý muốn nhà cầm quyền

Việt Nam.

4/ Các hãng Thông tấn- Báo chí trong nước và Quốc tế loan tải, đưa tin một cách xác thực về tình trạng vi phạm Quyền Con người một cách tràn lan, có hệ thống của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam qua việc bắt giữ các ông Phạm Văn Trội, Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh Đức, Nguyễn Bắc Truyền trong ngày 30/7/2017, cũng như hàng loạt các vụ bắt bớ tù đầy trước đó đối với người khác chính kiến.

Việt Nam, 30 tháng 7 năm 2017
**Hội Anh Em Dân Chủ-
Brotherhood For Democracy
(BFD)**

HÀNG LOẠT CÁC NHÀ HOẠT ĐỘNG BỊ BẮT THEO ĐIỀU 79 BỘ LUẬT HÌNH SỰ RFA, 30-07-2017

Sáng ngày 30/07/2017, 4 thành viên của Hội Anh em dân chủ bao gồm: mục sư Nguyễn Trung Tôn, ký giả Trương Minh Đức, ông Phạm Văn Trội, Nguyễn Bắc Truyền bị bắt khẩn cấp với cáo buộc tội "Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" theo điều 79 BLHS.

Theo Cổng thông tin điện tử của Bộ Công an, thì những nhà hoạt động này bị khởi tố, bắt tạm giam nằm trong vụ án "Nguyễn Văn Đài cùng đồng bọn hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân".

Bà Nguyễn Thị Huyền Trang, vợ ông Phạm Văn Trội cho hay, "sáng nay, khoảng 10 giờ 30 phút có rất đông công an của Bộ Công an đến đọc lệnh khám nhà và bắt anh theo điều 79, họ thu giữ Iphone 5 và một số tài liệu."

"Thật ra anh Trội không có làm điều gì sai trái, đối với tôi và nhiều người thì anh ấy chỉ là một người bất đồng chính kiến tại Việt Nam chứ anh ấy không có âm mưu lật đổ gì hết", bà Trang khẳng định.

Bà Nguyễn Thị Lành, vợ của Mục sư Nguyễn Trung Tôn từ Thanh Hóa cũng cho biết, công an bắt ông Tôn khi bà đang bán hàng ngoài chợ.

"Họ đọc lệnh bắt anh khi tôi chưa về tới nhà, họ bắt anh ngồi trên ghế không cho đi đâu hết."

"Tôi về tới thì họ đọc lệnh khám nhà, thu giữ máy tính và các USB, băng đĩa của anh ấy."

"Lúc 12 giờ họ gồng anh ấy lên xe đưa đi đâu không biết", bà Lành kể lại vụ việc.

Bà Nguyễn Kim Thanh, vợ của ký giả Trương Minh Đức viết trên Facebook cá nhân:

"Chồng tôi là Trương Minh Đức bị Công an bắt đi lúc 10 giờ khi hai vợ chồng đi khám bệnh mua thuốc. Hơn chục xe honda chặn đầu xe vợ chồng tôi và đã đưa về 235 Nguyễn Văn Cừ đọc lệnh bắt và bắt tôi về nhà khám xét vừa xong."

Cả 4 ông Phạm Văn Trội, Trương Minh Đức, Nguyễn Trung Tôn, Nguyễn Bắc Truyền đều là những cựu tù nhân lương tâm, từng ở tù vì các hoạt động ôn hòa của mình.

Trước đó, ngày 16/12/2015, Chủ tịch hội Anh em dân chủ, luật sư Nguyễn Văn Đài và cộng sự Lê Thị Thu Hà bị bắt vì tội "Tuyên truyền chống nhà nước" theo điều 88 BLHS. Tuy nhiên đến nay đã hơn 1 năm rưỡi nhưng vụ án vẫn chưa được đưa ra xét xử. ■■■■■

4) Bản án 9 năm tù giam 5 năm quản chế dành cho bà Trần Thị Nga là sự nhạo báng công lý, khiến cho toàn dân phẫn nộ và xem thường hệ thống tư pháp vận hành theo sự lãnh đạo thô bạo của đảng cầm quyền.

VÌ NHỮNG LẼ NÊU TRÊN, CHÚNG TÔI, CÁC TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỒNG LÒNG, TUYÊN BỐ như sau:

Thứ nhất, bác bỏ hoàn toàn các cáo buộc của nhà cầm quyền Việt Nam đối với bà Trần Thị Nga.

Thứ hai, bà Trần Thị Nga được hưởng quyền tự do ngôn luận và quyền bình đẳng trước pháp luật. Việc phát biểu ôn hòa về các vấn nạn của đất nước và xã hội Việt Nam, dù trái với quan điểm và chính sách của nhà cầm quyền, dứt

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM TUYÊN BỐ PHẢN ĐỐI bản án dành cho bà Trần Thị Nga43 Tổ chức và 40 cá nhân 31-07-2017.....

Vào ngày 25-7-2017, Tòa án nhân dân tỉnh Hà Nam đã xét xử vội vã trong một ngày và tuyên bản án nặng nề 9 năm tù giam 5 năm quản chế đối với bà Trần Thị Nga.

chúng tôi nhận định như sau:

1) Phiên tòa tuy mang danh nghĩa công khai nhưng lại cầm đoán cả những người thân của bà Trần Thị Nga được vào tham dự; bên ngoài trụ sở tòa án nhiều người dân đến ủng hộ bà Trần Thị Nga đã bị lực lượng an ninh ngăn cản, trấn áp và đánh đập;

2) Bản án đã được cơ quan an ninh quyết định từ trước ngày xét xử và không phải là kết quả của một tiến trình tố tụng hợp lệ và hợp pháp theo luật định; hội đồng xét xử chỉ đóng vai con rối trong vở kịch đã được dàn dựng trước một cách khôi hài và lộ bịch;

3) Các chứng cứ dùng để buộc tội bà Trần Thị Nga rất mơ hồ và được xác lập chủ yếu dựa vào sự suy diễn và quy chụp chủ quan của cơ quan an ninh, và có thể dùng để buộc tội bất kỳ công dân nào, không riêng bà Trần Thị Nga; và

khoát không thể bị xem là hành vi phạm tội theo luật pháp hiện hành.

Thứ ba, lên tiếng về các vấn nạn của đất nước và xã hội Việt Nam là trách nhiệm của toàn dân, phù hợp Hiến pháp và pháp luật; chỉ những ai ngăn cản công dân thực hiện quyền và trách nhiệm đó mới là kẻ phạm pháp và cần phải bị trừng trị theo pháp luật.

Thứ tư, bản án 9 năm tù giam 5 năm quản chế dành cho bà Trần Thị Nga được tuyên hoàn toàn trái pháp luật và, do đó, vô giá trị.

Thứ năm, nhà cầm quyền Việt Nam phải trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho bà Trần Thị Nga.

Làm tại Việt Nam
27-07-2017.

Cập nhật ngày 31-07-2017: 43 tổ chức xã hội dân sự độc lập và 40 cá nhân trong lẫn ngoài nước.

Không đàn áp công dân đòi nhân quyền, tự do, dân chủ thì không phải là cộng sản !

Viết về tờ truyền đơn

"Lời kêu gọi phản đối hoạt động tri ân thương phế binh VNCH của Dòng Chúa Cứu Thế, Quận 3 Tp HCM"

.....Trần Thảo (Danlambao) 18-07-2017.....

Đọc tờ truyền đơn kêu gọi phản đối hoạt động tri ân thương phế binh VNCH của Dòng Chúa Cứu Thế ở 38 Kỳ Đồng, thuộc quận 3 Sài Gòn (*) mà không minh danh ai đã đưa ra lời kêu gọi, cuối tờ truyền đơn cũng không có ai ký tên, tự nhiên tôi lại liên tưởng tới thói quen núp lùm của mấy tên du kích cộng sản ngày xưa, cứ tối tối lại mò về đắp mô gài mìn giết người dân vô tội, hay mấy tên CSGT áo vàng ngày nay lấp ló sau bụi cây để bắt tốc độ kiểm bánh mì. Chế độ CSVN thật là quá giỏi, đã đào tạo ra những lớp cán bộ y khuôn, cùng một lò vô sản tiểu nhân.

Tờ truyền đơn trước tiên ca ngợi những công lao xương máu của những bộ đội cộng sản đã hy sinh cho cuộc đấu tranh chống "Mỹ Ngụy", và qua đó viết về tinh thần đền ơn đáp nghĩa của chế độ CSVN đối với giới gọi là thương binh liệt sĩ.

Xin tạm ngưng chỗ này để nói cho mọi việc rõ ràng.

Trong những sự kiện lịch sử cận đại nhất, liên quan tới sự hy sinh của lực lượng bộ đội ở mặt trận phía bắc năm 1979 khi Trung Quốc tung quân qua biên giới trong cái ma Đảng Tiểu Bình gọi là cho Việt Nam một bài học, và những người lính hải quân CSVN hy sinh trong trận Gạc Ma năm 1988.

Trong mặt trận phía bắc năm 1979, những liệt sĩ đã hy sinh bảo vệ vùng biên giới, lúc đầu cũng được lập nghĩa trang, ghi tên trên bia tưởng niệm để mỗi địa phương hương khói quanh năm. Nhưng sau khi chế độ CSVN, vì muốn tranh sự sụp đổ toàn diện như các nước cộng sản Đông Âu và Liên Xô, đã phụ thuộc toàn diện vào sự chống lưng của Trung Quốc, và để lấy lòng thăng đàn anh nham hiểm, chế độ CSVN đã cho triệt hạ những tấm bia mộ, ghi nhớ công tích những chiến sĩ đã góp máu xương cho tổ quốc Việt Nam, chống lại dã tâm

xâm lược sài lang của trung cầu.

Và riêng trận Gạc Ma, 64 chiến sĩ hải quân đã được nghiêm lệnh không được nổ súng, trăn mình làm bia tập bắn cho quân Trung Quốc. Nỗi oan khuất đó càng bị che giấu một cách hèn hạ khi nhân dân tự nguyện tổ chức buổi tưởng nhớ tới hương linh chiến sĩ Gạc Ma tại bờ Hồ Tây, Hà Nội thì bị lũ công an giả dạng côn đồ, thêm lũ dư luận viên khôn kiếp nhào tới phá rối, đập vòng hoa, giật băng rôn v.v...

Còn chuyện xa hơn trong lịch sử một chút thì lại càng lộ rõ bộ mặt dã man tàn bạo của CSVN, trái với lời tuyên truyền về cái gọi là đền ơn đáp nghĩa cho thương binh liệt sĩ. Năm 1968, trong cái gọi là tổng nổi dậy để giải phóng miền nam VN, cộng sản bắc việt đã huy động hầu như toàn bộ lực lượng cán binh trong cái gọi là lực lượng vũ trang của MTDTGPMNVN làm con chốt thí để lấy tiếng vang với quốc tế, ép Hoa Kỳ phải nhượng bộ trên bàn hội nghị. Nhiều nhà phân tích chiến tranh Việt Nam đã nêu lên ý đồ thâm độc của CSVN trong việc khởi động cuộc Tổng Nổi Dậy 1968, chính là âm mưu nung tươm những thành phần cán binh miền nam bằng hỏa lực của quân đội VNCH và Hoa Kỳ vì trong mắt của những trùm cộng sản miền bắc như Lê Đức Thọ, Lê Duẩn, Hồ Chí Minh v.v... thì tại miền nam cứng đầu, khó dạy, cho chum hết chúng vào lò lửa là xong cái họa tiềm ẩn.

Chính trong cuộc nổi dậy này, mấy trăm cán binh cộng sản miền nam và một ít bộ đội miền bắc cộng đồng tác chiến đã bị hỏa lực của chiến sĩ VNCH và Hoa Kỳ tiêu diệt ở vịnh đại phi trường Tân Sơn Nhất. Người chiến sĩ VNCH tuy phải chiến đấu bảo vệ quê hương, nhưng tinh thần luôn nhân đạo, kẻ kia còn sống chính là kẻ thù xâm lược, nhưng ngã xuống rồi coi như là hết. Giới chức trách nhiệm của VNCH đã cho đào một ngôi mộ tập

thể, chôn mấy trăm xác cán binh VC, lập mộ chỉ đàng hoàng. Thế mà khi đất nước lọt vào tay CSVN, tụi quân đội CS làm kinh tế đã giành lấy vịnh đại Tân Sơn Nhất trong cái gọi là đất quốc phòng để kinh doanh hoặc bán cho tư bản đồ, lấy tiền dân túi. Những ngôi mộ tập thể có bia mộ đàng hoàng đã bị những con thú đội lột người này ủi sạch sẽ, mất tích luôn. Bây giờ những vong linh ấy nằm ở chỗ nào ai mà biết!

Tất cả dữ kiện trên là hoàn toàn sự thật. Đó là mặt trái của cái gọi là tinh thần đền ơn đáp nghĩa cho những thương binh liệt sĩ của chế độ CSVN. Đó là chưa kể, theo báo cáo của cơ quan USAID (Cơ quan phát triển quốc tế của Hoa Kỳ) thì từ năm 2012 tới 2015 cơ quan này đã cung cấp 60 triệu usd để hỗ trợ người khuyết tật, không kể là thương binh VNCH hay thương binh miền bắc. Thương binh VNCH dĩ nhiên là bị chế độ CSVN loại ra như loại công dân hạng ba, làm gì hưởng chút xai nào trong đó, nhưng tôi nghĩ thương binh miền bắc chắc cũng đứng từ xa mà ngó thêm. Đã không thiếu trường hợp nhà nước cấp gà vịt heo bò cho những hộ nghèo để giúp họ sống sót, nhưng rồi gà vịt heo bò gì cũng tự chạy vô nhà trường thôn, trường xã, chủ tịch, phó chủ tịch v.v... Thế thì tiền tươi usd của USAID để gì mà lọt tới tay của thương binh miền bắc, chứ đừng nói gì tới thân phận con ghê của chế độ là thương binh VNCH?

Bây giờ bàn về cái vụ mà tờ truyền đơn gọi là "Tri ân thương phế binh VNCH bằng tiền quyền góp", "cưỡng ép hay lừa dối" đồng bào hải ngoại.

Chế độ CSVN hay bô bô cái miệng là các thế lực phản động cực xuyên tạc chống phá nhà nước, nhưng thực chất chính cái chế độ đều cán của CSVN mới thực sự là sự phụ trong vụ xuyên tạc, dựng đứng câu chuyện. Cũng giống như chúng đã từng dựng đứng lên cái chuyện là HCM được UNESCO công nhận là danh nhân thế giới. Ấy thế mà những kẻ làm biếng tra cứu lịch sử, cầm đầu cầm cổ tin vào chuyện nực cười đó. Thực ra HCM cũng được thế giới liệt vào hạng

người đáng để ý tới, nhưng tiếc là không phải danh nhân, danh cầu gì hết mà là một trong những đao phủ máu lạnh của thế giới.

Mỗi năm ở hải ngoại đều tổ chức những buổi tổ chức gây quỹ cứu trợ cho TPB VNCH ở quê nhà. Những người có mặt tại hiện trường đều tự nguyện đóng góp, tuyệt đối không có một sự nài nỉ hay ép buộc nào. Những người không đến được nơi tổ chức thì gọi phone vào đóng góp bằng credit cards. Số tiền thu góp mỗi năm khác nhau, nhưng nhìn chung tấm lòng tri ân những chiến sĩ VNCH đủ mọi binh chủng, đã góp xương máu bảo vệ miền nam, giờ phải sống cực khổ nơi quê nhà trong sự ghe lạnh của chế độ phi nhân đã làm cho vạn tấm lòng xúc động. Thế mà loại man rợ nào lại có thể xuyên tạc, nói cái gì mà cưỡng ép, lừa dối? Trong những cuộc lạc quyền cứu trợ TPB VNCH thì bà cựu Trung Tá Hạnh Nhân luôn luôn là ngọn cờ đầu. Bà đã không ngại tuổi già sức yếu mà hằng hải đóng góp công sức cho những người một thời là chiến hữu của bà hiện còn kẹt lại ở quê nhà. Tiếc thay, bà Hạnh Nhân đã ra đi vĩnh viễn, về cõi an lạc, để lại tiếc thương cho biết bao người.

Tờ truyền đơn còn nói về vụ Dòng Chúa Cứu Thế ngoài việc trao tiền cho TPB còn xuyên tạc, khêu gợi hận thù, chống phá nhà nước, trong khi nhà nước Việt Nam chủ trương đối xử bình đẳng với tất cả mọi người, chủ trương đoàn kết lương giáo, đoàn kết dân tộc, hòa hợp hòa giải v.v...

Thật là mỉa mai! Ngày nay lực lượng nào đã xuyên tạc, khơi gợi hận thù thì nhân dân đã quá rõ. Dù chế độ CSVN đã huấn luyện một lũ dư luận viên mà bốn phần của chúng là đi tuyên truyền che chắn cho cái mặt đen như đít nòi của đảng, nhưng cái lũ đàn độn đó thì nam chỉ biết đánh đập, hà hiếp phụ nữ, còn nữ thì chỉ biết có mỗi tro hộ lý, nằm ngửa, chẳng thể nào tạo ra tác dụng như chế độ mong muốn.

Cái gì mà đoàn kết lương giáo, hòa giải hòa hợp? Đúng là lưỡi cộng sản không xương nhiều đường lắt léo. Mới đây thôi, nào đã đâu xa.

Nhà cầm quyền Quỳnh Lưu, Nghệ An, vì muốn triệt tiêu ảnh hưởng của Linh Mục Đặng Hữu Nam và Linh Mục Nguyễn Đình Thục đã cho sở giáo dục cưỡng ép học sinh xuống đường biểu tình chống hai vị linh mục, lại thêm tung tiền mướn mấy cựu chiến binh đôi rách, mấy bà già quê, mấy cô rồi nghề v.v. xuống đường hô khẩu hiệu âm ỉ. Đó là tinh thần đoàn kết lương giáo đó sao? Đó là chủ trương hòa giải hòa hợp đó sao? Hòa giải hòa hợp kiểu gì mà cứ gọi tên nhạc sĩ Tuấn Khanh ra đầu tố là bị ảnh hưởng giáo dục của nguy quân?

Bỏ công ra ngồi viết trả lời cho một tờ truyền đơn nặc danh, đầy tính chất tiêu nhân như thế này, với tôi, thực ra không đáng. Nhưng với tính chất xảo trá của chế độ CSVN, nếu không phanh phui bộ mặt giả hình của chúng thì sẽ tạo ra những hồi tiếc cho dân tộc. Thôi thì coi bài viết này như một cây gậy, khi con chó điên cần cần sửa bậy thì quơ cho nó một gậy biết thân.

(*) <http://danlambaovn.blogspot.com/2017/07/con-o-quay-pha-buoi-tam-soat-suc-khoe.html>

danlambaovn.blogspot.com

Thông báo Mục sư Nguyễn Công Chính được phóng thích sang Hoa KỳMs Nguyễn Hoàng Hoa 29-07-2017.....

Ban Thường vụ Giáo hội Liên hữu LutTheran VN-HK xin trân trọng báo tin đến toàn thể tôi con Chúa ở các Hội thánh trực thuộc Giáo hội. Quý chức sắc HĐLT, Quý HĐLKQNH, Quý Thân hữu trong và ngoài nước được biết:

Sau hơn 6 năm bị nhà cầm quyền cs giam cầm với mức án 11 năm tù; thời gian cùng với sự hành hạ, khắc nghiệt trong chốn lao tù, MS Chính đã chịu nhiều tổn thương về thể xác và sự khùng bố tinh thần. Nhưng bên cạnh đó có sự bền đỗ cầu nguyện của gia đình và Giáo hội. Đặc biệt có sự hiệp thông, chia sẻ và vận động lên tiếng của quý Chức sắc HĐLT, quý Thân hữu, quý tổ chức trong và ngoài nước. Thiên Chúa nhân từ đã lắng nghe tiếng kêu cầu cho tôi tớ Ngài. Bộ

Ngoại giao và Chính phủ Hoa Kỳ đã can thiệp với nhà cầm quyền VN; kết quả MS Nguyễn Công Chính được Chính phủ Hoa Kỳ nhận bảo lãnh cùng vợ, con sang định cư đất nước Hoa Kỳ.

Vào lúc 15h30' ngày 28 tháng 7 năm 2017 MS Nguyễn Công Chính được trả tự do và cùng gia quyến (vợ con) chính thức rời Việt nam sang Hoa kỳ.

Giáo Hội chúng tôi rất vui mừng khi nhận được tin này. Kính xin thông báo đến toàn thể quý vị được biết.

Mặc dù MS Chính được trả tự do nhưng không được ở lại trên quê hương mình. Chúng tôi vẫn chấp nhận và cùng một ý: Còn được tự do, còn sức sống thì dù ở xa hay gần chúng ta vẫn có cơ hội rao truyền phúc âm và phụng sự tổ quốc và dân tộc.

Nhân đây thay mặt Giáo hội và gia đình MS Chính chúng tôi trân trọng kính lời tri ân những tấm lòng hiệp thông, chia sẻ rất quý báu của quý Chức sắc tôn giáo bạn, Quý Thân hữu ở trong và ngoài nước, Quý HĐLT, Quý HĐLKQNH, Quý tổ chức BPSOS và nhiều tổ chức quốc tế đã quan tâm kêu gọi

trả tự do cho MS Chính.

Xin kính lời tri ân chính phủ Hoa Kỳ đã can thiệp cứu lấy mạng sống của MS Chính từ trong chốn lao tù. Xin cảm ơn chính phủ Hoa kỳ đã thương con dân VN như chính con dân của họ.

Kính xin Thiên Chúa ban hồng ân xuống cùng toàn thể quý ông, bà, anh, chị, em.

Kính báo

Sài Gòn ngày 29-7-2017

TM. Ban Thường vụ Giáo hội
Tổng Thư ký Điều hành
MS Nguyễn Hoàng Hoa

M TRUNG HOA CỘNG SẢN

Một quốc gia ngoài vòng pháp luật

Phan Văn Song 21-07-2017

Bài học của cái chết của Giải Nobel Hoà bình Lưu Hiểu Ba :

Tin giải Nobel hoà bình Liu Xiaobo - người viết ta dịch thành Lưu Hiểu Ba - vừa mất như một cái tát vào mặt những kẻ nào vẫn còn xem Trung Cộng là một quốc gia đang hoàng, xem tên Chủ tịch Xi Jinping - viết ngữ hóa là Tập Cận Bình - như một nhơn vật có phong cách quốc tế. Cái chết của Liu trên giường bệnh của một nhà tù là một cái tát tai vào mặt các hội đoàn, các chuyên gia chánh trị học, các nhà đấu tranh cho nhơn quyền và các quyền tự do ngôn luận và chánh kiến và cũng là một cái tát tai vào mặt tổ chức quốc tế giải Nobel hòa bình, và một bãi nước bọt tên Chủ tịch Tàu cộng tên Xi phun vào cái biểu tượng "Giải Nobel Hòa bình" và tất cả các người đã nhận giải ấy từ bà Aung San Suu Kyi, qua Tổng thống Mandela đến cả Tổng thống Obama. Trung Hoa Cộng sản của Xi Jinping đã khinh bỉ đưa ngón tay giữa lên trời khi dễ, xem thường tất cả thế giới người tử tế !

Bằng chứng trong cuộc gặp gỡ giữa hai nhơn vật ngày nay "có giá" của thế giới, giữa hai vị Tổng thống Pháp và Mỹ Emmanuel Macron và Donald Trump vào dịp lễ Quốc khánh Pháp, không có một lời đá động nào đến cái chết của giải Nobel Hòa bình Liu Xiaobo ! Mặc dù, cả hai đều có nhắc đến xứ của ông họ Liu, mặc dù, chỉ nói sơ qua, nhắc nhở tên Chủ tịch Xi như một nhơn vật quan trọng có vai trò hàng đầu trên chánh trường ? hay thị trường ? thế giới !

Từ khi thế giới được tin Liu Xiaobo bị bệnh nặng có thể chết, duy nhứt chỉ có nước Đức, tuy là một đối tác kinh tế rất quan trọng với Trung Cộng, đã "dám" lên tiếng, dù vô hiệu, yêu cầu Trung Cộng cho phép ông Liu được xuất ngoại chữa bệnh. Sau khi được tin ông Liu mất, cả hai ông Tổng thống Pháp Mỹ trong cuộc gặp gỡ trong buổi lễ lịch sử của Pháp cũng chẳng đoái hoài đến, như đã nói trên.

Riêng ông Tổng Tây Macron, sau khi đưa ông Tổng Mỹ về, đã viết Twitter lên mạng, khen ngợi ông Liu là một nhà tranh đấu cho Tự do và chia buồn cùng bà quả phụ Liu Xia. Những lời quá đẹp ! Tiếc thay, post mortem, quá muộn màng ! Vì người nhận đã quá vắng !

Thằng tôi quá ngao ngán ! Hèn, thật là hèn ! Cái hùng hổ chống Tàu ngày nào của ông Trump đâu ? Cái

ngoại giao khôn khéo của ông Macron không cấm một lời tuyên bố công khai chia buồn với quả phụ của nhà văn bất đồng chánh kiến họ Liu ? Sao phải viết Twitter tránh né ? Thất vọng ! Chúng tôi quá thất vọng, và càng thất vọng khi chúng ta, những người tỵ nạn để trốn Cộng sản và độc tài, ngày nay mất đi niềm tựa lý tưởng đạo đức. Chỉ do thái độ hèn nhát của các nhà lãnh đạo các quốc gia nơi chúng ta lánh nạn, vì nhơn danh ngoại giao, vì nhơn danh kinh tế, nhơn danh thương mại, họ đã uơ hèn, dung túng bọn côn đồ ! Bài học Đại thế chiến Thứ hai vẫn còn đó ! Cũng do cái thái độ ngoại giao hèn nhát của Chủ tịch Quốc hội Pháp Édouard Daladier và Thủ tướng Anh Neville Chamberlain, đã, với hội nghị Munich (9-10 tháng 9 năm 1938) "bật đèn xanh" cho Adolf Hitler, sau khi hốt trợn xứ Áo vào tháng ba cùng năm, tràn ngập Tiệp khắc và ...mở màn cuộc Thế chiến Thứ hai !

1/ Tàu, một quốc gia côn đồ, trị dân bằng luật đảng, luật rừng:

Tên Chủ tịch Xi Jinping đã hoàn toàn sửa đổi mẫu phát triển nước Tàu do Deng Xiaoping để lại. Chấp nhận, hạ chỉ số mức phát triển, và chuyển hướng phát triển về thị trường nội địa Tàu. Tên họ Xi này cho thật sự muốn thay đổi hướng phát triển không ? Hay do gặp phải cảnh "chặng đường dừng", vì thị trường thế giới không còn mặn mà với hàng hóa tàu nữa ? Nhưng một cái chắc chắn không phủ nhận, là Xi Jinping đang cùng một lúc, vừa "chỉnh đốn lại, với một bàn tay sắt" mượn cớ chuyển hướng phát triển kinh tế vào thị trường nội địa, nhưng thật sự, dùng "đảng và công an trị" để củng cố quyền lực, kiểm soát toàn bộ xã hội và nội bộ đất nước Trung Cộng. Và cũng đồng thời củng cố bộ máy quân sự, quyết chiếm quyền bá chủ vùng Đông Nam Á, bành trướng chủ nghĩa dân túy Hán tộc. Thừa cơ hội, thời gian gần đây, các quốc gia dân chủ Âu Mỹ, tiên tiến, trên thế giới đang gặp bối rối, hết nào khủng hoảng tài chánh, đến kinh tế, đến cả cơ chế chánh trị, bỏ trống chánh trường Đông Á và Đông Nam Á, Tàu Cộng (TC) của Xi bèn chiếm đoạt bằng quân sự các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Biển Đông Việt Nam, hay Biển Đông Nam Á, mà chúng gọi là Nam Hoa Hải, bằng quân sự hóa, xây đảo nhơn tạo, tạo những sự "đã rồi", vẽ lại cách lần

ranh biên giới, với con đường lưỡi bò tưởng tượng, để xâm chiếm hoàn toàn và mong làm chủ toàn thể Biển Đông Nam Á.

Thời huy hoàng của TC được dựa trên sự phát triển của đòi hỏi của thị trường thế giới đi tìm tay nghề gia công rẻ, hạ giá thành lao động để tạo phát triển thị trường và sự hội nhập vào thị trường xuất cảng, đặc biệt từ ngày được gia nhập vào WTO, Tổ chức Thương mại Thế giới. Chẳng chốc TC chiếm chức quán quân quốc gia xuất cảng số 1 thế giới, hạ cả Huê Kỳ - 14% HK 9% - và có đủ thặng dư vốn liếng để biến thành một nhà đầu tư thượng hạng. Nhưng cũng cùng một lúc, Tàu Cộng cũng biến thành một kẻ ngoại đạo, không chấp nhận những luật lệ, trò chơi, tác phong của một quốc gia có tầm vóc quốc tế theo cách nhìn truyền thống đang hoàng của Âu Mỹ. Tàu nhơn danh quyền lực và lợi ích quốc gia, để không chấp nhận luật chơi quốc tế. Trái lại, Tàu vì mặc cảm, vì náo trạng trả thù, đưa luật rừng chơi với thế giới, thí dụ dùng luật của kẻ mạnh trong những giao dịch với các quốc gia "yếu gỏi" hơn mình.

Và càng ngày, thế giới càng nhận rõ "hướng đi trật đường rầy" của phong thái ngoại giao Tàu. Luật gia người Hoa, luật sư Zhou Shifeng, giám đốc văn phòng luật Fengrui ở Pékin, nổi tiếng với những hồ sơ bảo vệ Nhơn quyền đã bị tuyên án 7 năm tù vào tháng 8 năm ngoái với tội "xuyên tạc phá hoại" - Việt Nam cũng bắt chước với hai bloggers Phạm Minh Hoàng bị trục xuất và Mẹ Nấm 10 năm tù ở ! Năm qua, tại Tàu, hệ thống Uber, mất gần một tỷ dollars, với sức ép của Nhà nước Tàu buộc nhượng quyền khai thác cho công ty nội địa Didi Chuxing, từ nay sẽ độc quyền khai thác hệ thống xe tắc xi tự do. Google, Amazon cũng bị loại hẳn thị trường Tàu nhượng quyền cho Baidu và Alibaba... Luật tự do thương mại chỉ có một chiều ở xứ Tàu.

Cùng một lúc, Xi Jinping cũng ép đưa Hong Kong vào vòng kiểm soát của xứ Tàu Cộng. Chắc quý vị thân hữu cũng biết rõ rằng hiệp ước Tàu ký với nước Anh năm 1997, bảo đảm Hong Kong được giữ quyền tự chủ, giữ đời sống dân chủ và giữ sự tôn trọng các quyền công dân và nhơn quyền trong vòng 50 năm. Ngày nay, những bảo đảm ấy chỉ là cái vỏ trống. Quan điểm "một quốc gia, hai chánh thể" được sửa lại là "một quốc gia, hai chế độ kinh tế" ! Nhà tù Hong Kong đang nhốt đầy các nhà đầu tư, chủ nhơn các xí nghiệp, nhà báo, trí thức, bất đồng chánh kiến... Phong

trào "Dù Vàng" là một dấu hiệu rằng Hong Kong không còn là nơi tự do kinh doanh, tự do sinh hoạt, suy nghĩ như thời đế quốc Anh đô hộ nữa ! Thương cảng quốc tế nổi tiếng thời xưa của Hong Kong đang bị Nhà nước Tàu Cộng bỏ rơi, nhường quyền cho các thương cảng thuộc Tàu cộng lâu đời khác như Shanghai, Shenzhen, Ningbo hay Xiamen.

2/ Tàu, một quốc gia ngoài luật pháp quốc tế :

Về mặt quốc tế, chiến lược bành trướng của Tàu cộng tại Biển Đông Nam Á đã bị Tòa án Hòa giải đặt tại The Hague, thủ phủ Hòa Lan, tuyên án phạt khá nặng nề ngày 12 tháng 07 năm ngoái do lời kiện của Phi Luật Tân –trong khi Việt Cộng trái lại im thinh thít– Pékin giận dữ phản công bằng đe dọa tạo một vùng nhận diện phòng thủ trên Biển Đông của VN ta và cũng dọa sẽ tổ chức một liên minh quân sự với Nga chống tất cả những quốc gia láng giềng và thân Mỹ.

Cái thể hung hãn của Tàu Cộng, theo nhận định của vài quan sát viên chánh trị Âu Mỹ là do sự mất ảnh hưởng ngày nay của Đảng Cộng sản Tàu, bất lực trước sự nhũn nh軟 quân bình phát triển xã hội mỗi ngày mỗi cao giữa những thành phố ven biển với một não trạng quần chúng cởi mở, khoa học, Âu Mỹ hóa và những tỉnh và thành phố nằm sâu trong nội địa phía tây vẫn còn giữ những nét truyền thống khép kín, cùng lúc với tình trạng môi trường càng ngày càng ô nhiễm, gây khó khăn trong đời sống và sức khỏe hàng ngày của dân chúng Tàu. Ấy là chưa kể sự cạnh tranh phe phái do những đệ tử chư hầu của những cựu thủ lãnh còn ít nhiều vai vế ảnh hưởng và những ý đồ lãnh tụ địa phương đang âm mưu nhen nhúm... tất cả đang trong tình trạng một nền kinh tế quốc gia không còn vàng son nữa. Do đó, những liên hệ ngoại giao của Tàu cộng đối với thế giới trở nên bất cân bằng một cách nguy hiểm.

Về mặt kinh tế chẳng hạn, tại nội địa Tàu, tất cả những đầu tư lớn đều dành ưu tiên cho các công ty Tàu, trong khi thừa cơ hội các quốc gia Âu Mỹ đang gặp khó khăn kinh tế, Tàu nhào vào, bỏ tiền tìm mua hoặc đầu tư vào những công nghiệp hàng đầu nhiều lợi nhuận. Về mặt chiến lược, Tàu cộng tung uy lực khắp hoàn cầu. Từ con đường tơ lụa cổ xưa đến con đường hàng hải mới ngày nay (Nhứt Đái Nhứt Lộ - Một Vòng Đai, Một Con Đường), xem thường luật hàng hải quốc tế, không tôn trọng tự do thông thương ở Biển Đông Việt Nam (đảo nhơn tạo, vùng nhận diện phòng thủ,

đường lưỡi bò ở Biển Đông của Việt Nam, Phi Luật Tân, Malaysia, Brunei... thương cảng ? hay quân cảng ? mới ở vùng Sừng Phi châu – Djibouti ...) Và nguy hiểm hơn nữa, ngày nay, Tàu cộng đã đủ trưởng thành khoa học trong ngành tin học, đang bắt đầu quấy phá, mở trận chiến tin học, nhiễu sóng... tung tin tặc và tương lai có thể tạo cuộc chiến không gian... (Quân đội Nhân dân Tàu ngày nay có một bộ phận chiến tranh tin học rất hữu hiệu)

May thay, sức ép của Tàu cộng ngày nay đã bắt đầu gặp sức phản kháng của thế giới. Huê Kỳ là quốc gia đầu tiên nắm rõ vấn đề mặc dù là một khách hàng lớn của Tàu. Huê Kỳ chống lại tất cả những đầu tư Tàu vào nền công nghiệp Mỹ (vừa qua có biện pháp chống lại sự phá giá - dumping của ngành sắt Tàu). Trái lại, quá ngu dại và quá ngây thơ, chánh phủ Pháp đã ngu si bán phi trường thành phố Toulouse, đầu não của công ty máy bay Airbus, và nơi đặt những văn phòng nghiên cứu ngành không lưu cho... Tàu ! Cũng nên hoan hô bà Thủ tướng Anh Theresa May, với một nước Anh đang thời gian khó khăn kinh tế với Brexit dám đủ sáng suốt từ chối không cho Tàu tham dự dự án nhà máy điện nguyên tử (mặc dù Tàu xin tham dự với 1/3 của 21,3 tỷ euros tổng phí dự án) ! Liên Âu cũng bắt đầu đặt lại vấn đề có nên nhận cho Tàu có một nền kinh tế được đánh giá là một "nền kinh tế thị trường" không ? để cho hưởng quy chế đặc biệt, những dễ dãi đặc biệt, ưu đãi giữa những quốc gia cùng chung tập tục kinh tế.

Sự bành trướng của Tàu ngày nay cũng đang gây ra một cuộc chạy đua vũ trang của các quốc gia Đông Nam Á. Nhật Bản, Nam Hàn cùng nhau tổ chức một hệ thống phòng thủ chống phi đạn Tàu. Úc châu đang củng cố quân lực hải quân và tăng con số các tiềm thủy đình. Còn VN ? Việt Cộng Hà nội, vốn quen thói ăn xin, ăn có, đang nhờ Mỹ Nhật Ân ủng hộ sức phóng thủ chống "tàu lạ" xâm nhập !

Đừng bao giờ quên rằng Tàu Cộng, mặc dù là đệ nhứt quốc gia xuất cảng, nhưng cũng đệ nhứt quốc gia ăn gian, buôn gian bán lận, luôn luôn không áp dụng luật thương mại quốc tế, vì Tàu cộng, vốn sẵn mặc cảm, tự ty, vẫn cho rằng những luật ấy thuận với phe "da trắng, Âu Mỹ, tư bản chủ nghĩa" nghĩa là không thể áp dụng với hân ta được ! Mặc dù cũng do chính những luật quốc tế này đã giúp Tàu Cộng phát triển từ 20 năm nay. Việt Cộng cũng vậy, chạy theo nhờ vả, xin xỏ Âu Mỹ, mặc quần áo

tây, thắt cà vạt, đi giày tây, nhưng lúc nào cũng chê bai Mỹ nguy, Tây thực dân, chê bai tư bản chủ nghĩa tự do doanh thương... !!

Tàu Cộng không bao giờ và cũng chẳng bao giờ bước vào một nền kinh tế thị trường, cũng chẳng bao giờ, không không bao giờ là một quốc gia pháp trị !

Một khế ước, đối với Tàu Cộng chỉ là một "nhận định một tình trạng, với những lời hứa" thể thôi, tuyệt đối không phải là những lời cam kết, ràng buộc với ai cả, và đặc biệt đối với Tàu. Pékin chỉ tôn trọng những gì có lợi cho đảng Cộng sản Tàu và để quốc Tàu (Cùng với Việt Cộng, Tàu Cộng để Tổ quốc và Dân tộc đứng sau đảng và để quốc đồ).

Để kết luận :

Tàu Cộng đã tự chọn cho mình một thể chế chánh trị chỉ biết dùng sức mạnh, và chỉ biết áp dụng chánh sách tương quan lực lượng. Tàu đang MƠ sẽ là một đối thủ mạnh - ngang hàng - với các cường quốc - đứng đầu là Huê Kỳ - và sẽ tàn bạo, vũ phu với các quốc gia nhược tiểu - đứng đầu là Pháp, sau đó là Liên Âu. Chúng tôi xin nhắc lại, các nước nhược tiểu đứng đầu là Pháp và Liên Âu !

Và Tàu Cộng, dù biết rằng đường lối chánh trị ấy, sẽ là một rào cản rất lớn cho một sự phát triển đồng điệu và sự chuyển hóa sang một nền kinh tế dịch vụ đầy lợi tức và sáng tạo (cho mình). Dù biết rằng chánh sách chánh trị hiện nay của Tàu đang làm thất thoát – do dân Tàu chuyển vốn đi, do ngoại quốc không bỏ vốn vào – và chẳng những riêng tiền bạc vốn liếng kinh tài đầu tư, mà cả chất xám, quan trọng hàng đầu, cần thiết cho phát triển và phồn thịnh một đất nước. Và dù vẫn biết rằng, đây là một mối nguy, vì là một cái thảng đột ngột cho cái đà phát triển đang lên từ mấy lúc nay của vùng Đông Nam Á, từ nay đã là thị trường số một thế giới, thay thế thị trường châu Âu, và như vậy sẽ phá vỡ mọi hệ thống thương mại có thể giúp cả Tàu lẫn Đông Nam Á vươn lên ! Nhưng Tàu, vì sanh tồn của đảng Cộng sản Tàu, vì sanh tồn và tương lai của đế quốc Hán đồ, vì giấc mơ làm Đại Tư hân – Grand Khan – hay một Hoàng đế của Xi Jinping ĐANG MƠ khôi phục một Đế quốc đại Hán, kiểu Mông Cổ - đến đòi cấm cả hình ảnh chú gấu Winnie nhập vào đất Tàu, vì cho chú gấu Winnie giống Xi, do Âu Mỹ mất dạy vẽ ra để chế nhạo mình !

Do đó, chúng ta, người dân Đại Việt hơn bao giờ hết, phải CHỐNG TÀU Cộng

Và hãy DIỆT bỏ bọn tay sai bán nước là Việt Cộng.

Chớ đừng để bị lường gạt, lừa lẩn bởi bọn Việt Cộng Bán Nước, hiện CÓ VẊ, LÀM BỘ Chống Tàu, vì theo Mỹ - vì vừa cho Mỹ thuê Vịnh và Cảng Cam Ranh. Năm xưa, Việt Cộng nhơn danh kháng Pháp, đuổi Thực dân, gạt người yêu nước Việt Nam, dùng mưu Lê Chiêu Thống, rước quân Tàu Cộng của tướng Chen Geng - Trần Canh, đem chỉ nguyên quân Tàu đánh thắng trận Điện Biên Phủ, đuổi Pháp, nhờ Châu Ân Lai Thủ tướng Tàu Cộng, chấp nhận xé đôi đất nước, giứt nửa nước Việt Nam dâng cho Tàu, đuổi trên 1 triệu người Việt miền Bắc vào Nam, tạo ngày Quốc Hận lần thứ Nhứt, ngày 20 tháng 07 năm 1954.

Do đó, bốn phận người Đại Việt ta phải Chống Tàu Diệt Việt Cộng !

Để còn tồn tại !

Để còn Việt Nam, để còn con dân Việt ! Để còn Đại Việt !

Mong lắm !

Hồi Nhơn Sơn, 20-07- 2017

63 năm ngày Quốc hận lần thứ nhứt 20/07/1954 Hiệp ước tạm ngưng chiến Genève

Phan Văn Song

Internet đã hồi sinh những tư tưởng trong lòng người Trung Quốc. Điều này gây lo ngại cho chính quyền nên họ chú trọng rất nhiều đến việc kiểm duyệt internet nhằm cố gắng duy trì sự kiểm soát về tư tưởng.

Vào tháng 10 năm 1999 tôi về nhà sau khi mãn hạn ba năm tù. Trong nhà có chiếc máy tính và hầu như bạn bè ai đến thăm cũng đều khuyên tôi nên dùng nó. Tôi thử một vài lần nhưng lòng cảm thấy mình chẳng viết được điều gì khi ngồi trước một chiếc máy vô tri cho nên tôi cứ đòi viết bằng bút máy thường. Dần dần, dưới sự thuyết phục kiên nhẫn và chỉ dẫn của bạn bè, tôi bắt đầu làm quen với máy tính và giờ thì không tài nào dứt ra nổi. Là người sống bằng cây bút, và là người tham gia phong trào dân chủ năm 1989, tôi thật khó mà diễn tả lòng biết ơn của mình đối với internet.

Bài viết đầu tiên của tôi trên máy tính mất đến cả tuần lễ khiến nhiều lúc tôi muốn bỏ cuộc nửa chừng.

thông tin mà các nhà độc tài Trung Quốc không thể nào kiểm duyệt hoàn toàn được, cho phép người dân lên tiếng và liên lạc, và nó tạo ra một diễn đàn cho sự tổ chức tự phát.

Những thư ngỏ kèm chữ ký của các cá nhân hay của tập thể là một cách quan trọng đối với người dân để chống lại chế độ độc tài và đấu tranh cho tự do. Thư ngỏ của Vaclav Havel gởi cho nhà độc tài Tiệp Khắc Husak là một trường hợp tiêu biểu của sự phản kháng dân sự đối với chế độ độc tài.

Phương Lê Chi, nhà bất đồng chính kiến nổi tiếng, đã viết một thư ngỏ gởi Đặng Tiểu Bình, nhà lãnh đạo Trung Quốc, để yêu cầu thả người tù chính trị Ngụy Kinh Sinh. Sau thư ngỏ này còn có hai thư ngỏ khác, được ký bởi 33 và 45 người. Ba thư ngỏ này được xem như là khúc dạo đầu cho phong trào dân chủ năm 1989, là lúc các thư ngỏ xuất hiện nhiều như măng mọc sau cơn mưa để ủng hộ các sinh viên biểu tình.

Vào thời đó việc tổ chức viết một thư ngỏ tốn rất nhiều thời gian và công sức. Nào là phải chuẩn bị trước cả tháng trời, rồi phải tìm ra các người tổ chức để họ đi tìm mọi người. Chúng tôi bàn luận về nội dung lá thư, về câu chữ, thời điểm, rồi phải mất đến vài ngày mới đạt đến sự nhất trí chung. Sau đó chúng tôi phải lặn lội đi tìm nơi để đánh máy lá thư ngỏ đã chép tay sẵn và rồi sao ra một vài bản. Sau khi đọc sửa thư xong đến chuyện mất thời gian nhất là đi thu thập các chữ ký. Vì chính quyền đang nghe lén điện thoại của các người nhạy cảm, chúng tôi phải đạp xe đi tò ra khắp hướng của Bắc Kinh.

Trong thời đại không có internet, thật chẳng có cách nào thu thập được chữ ký của vài trăm người, và cũng chẳng có thể nào phổ biến rộng rãi nhanh chóng tin tức ra khắp thế giới. Vào thời đó, tầm ảnh hưởng và sự tham gia trong các cuộc vận động viết thư cũng rất hạn chế. Chúng tôi làm việc ròng rã trong nhiều ngày song cuối cùng chỉ có được mấy chục người ký tên. Các phong trào viết thư trong thời

INTERNET là món quà Chúa ban cho Trung Quốc

.....Lưu Hiểu Ba 20-02-2010.....

Nhà ly khai Trung Quốc, Giải Nobel Hoà bình Lưu Hiểu Ba đã qua đời hôm nay, 13-07-2017, tại một bệnh viện ở tỉnh Liêu Ninh, Trung Quốc, do bị ung thư gan. Ông bị chính quyền Trung Quốc tổng giam nhiều lần từ sau năm 1989, và vào tháng 12-2008 lại bị kết án 11 năm tù, được trao giải Nobel Hoà bình năm 2010, được trả tự do có điều kiện vào cuối tháng 06-2017 vì ung thư.

Bauxite Việt Nam xin đăng lại một bài viết của ông trên The Times với bản dịch tiếng Việt của dịch giả Trần Quốc Việt đăng trên Talawas.

Ngày nay có hơn 100 triệu người sử dụng internet ở Trung Quốc. Chính quyền Trung Quốc vừa yêu lại vừa ghét nó. Một mặt, internet là công cụ để kiếm tiền. Mặt khác, chuyên chính cộng sản lại sợ tự do ngôn luận.

Song nhờ sự khích lệ của bạn bè, cuối cùng tôi cũng viết xong. Lần đầu tiên, tôi gởi bài đi qua điện thư. Chỉ vài giờ sau tôi nhận thư trả lời từ người biên tập. Qua điều này tôi ý thức được sự kỳ diệu của internet.

Do sự kiểm duyệt ở trong nước, các bài viết của tôi chỉ có thể được đăng ở nước ngoài. Trước kia khi chưa dùng máy tính, các bài viết tay của tôi thường khó sửa và cái giá gởi bài đi thường cao. Để tránh cho các bài viết khỏi bị đón chặn, tôi thường đi từ phía tây của thành phố đến phía đông nơi tôi có người bạn nước ngoài có máy fax.

Internet giúp ta tiếp cận thông tin, liên lạc với thế giới bên ngoài và gởi bài cho các cơ quan truyền thông ở nước ngoài dễ dàng hơn. Tựa như một cỗ máy thần kỳ, nó làm cho các bài viết của tôi tràn ra dễ dàng như ta lấy nước từ giếng lên. Internet là một kênh

đại mới này đã đạt được sự tiến bộ đáng kể và bất ngờ.

Sự dễ dàng, tính chất công khai, và tự do của internet đã khiến công luận trở nên rất sôi động trong những năm gần đây. Chính quyền có thể kiểm soát báo chí và truyền hình, nhưng nó không thể kiểm soát internet. Chính quyền hiện nay phải công bố thông tin và các viên chức có thể phải xin lỗi công khai.

Viên chức cấp cao đầu tiên xin lỗi diễn ra trong năm 2001 khi Chu Dung Cơ, lúc đó là thủ tướng, đã xin lỗi về một vụ nổ tại một trường học đã khiến 41 người thiệt mạng. Đồng thời, dưới tác động của dư luận trên mạng, nhà cầm quyền phải trừng phạt các viên chức vì đã để xảy ra bệnh dịch SARS, các tai nạn hầm mỏ và vụ ô nhiễm sông Tùng Hoa.

Internet có khả năng phi thường là tạo ra các ngôi sao. Không chỉ nó tạo ra các ngôi sao giải trí, mà nó cũng tạo ra "các anh hùng nói thật". Nó cho phép một thể hệ tri thức mới xuất hiện và tạo ra những anh hùng dân gian chẳng hạn như bác sĩ quân y Tưởng Ngạn Vĩnh (là người công khai cảnh báo về mối đe dọa của bệnh dịch SARS và buộc chính quyền phải hành động).

Những người Trung Quốc theo đạo Thiên Chúa nói rằng mặc dù những người Trung Quốc không có ý thức nào về tôn giáo, Đức Chúa của họ nhất định không bỏ rơi nhân dân Trung Quốc đang gánh chịu đau khổ. Internet là món quà Chúa ban cho Trung Quốc. Nó là công cụ tốt nhất cho nhân dân Trung Quốc đang mơ ước vượt đi sự nô lệ và đạt đến tự do.

http://www.timesonline.co.uk/to/comment/columnists/guest_contributors/article6181699.ece

Bản tiếng Việt © Trần Quốc Việt.
<http://www.talawas.org/?p=16387>

VENEZUELA **Thất bại của mô hình "xã hội chủ nghĩa thế kỷ 21"** *.....Thanh Hà RFI 18-07-2017.....*

Một mô hình từng được Hà Nội hết lời ca tụng! (TDNL)

Mới chỉ ba thập niên trước, Venezuela là một đất nước giàu có, phát triển không kém Tây Ban Nha, nay nước này lâm vào cảnh đói kém. Sống trên giếng dầu lớn thứ nhì thế giới nhưng người dân Venezuela lại không có xăng để dùng. Hồi kết của mô hình "Xã hội chủ nghĩa thế kỷ 21" được cố tổng thống Hugo Chavez vạch ra cách nay chưa đầy hai thập niên ?

"Chín tầng địa ngục"

Vào đầu những năm 2000, Venezuela đóng vai trò đầu tàu của châu Mỹ La Tinh. Năm 1999, lãnh đạo cánh tả mang tên Phong trào Nền Cộng hòa Thứ năm, Hugo Chavez, lên cầm quyền và giương cao ngọn cờ mô hình "Xã hội chủ nghĩa thế kỷ 21", mà ở đó về phát triển xã hội phải là ưu tiên hàng đầu. Caracas, dưới những năm tháng Chavez đã huy động đến 43 % ngân sách Nhà nước để phát triển các chương trình xã hội, từ y tế đến giáo dục và nhất là nhà ở cho dân nghèo.

Một số chính trị gia, cả ở Tây Âu, từng kỳ vọng nhân vật này đang mở ra một con đường mới. Chính sách xã hội của tổng thống Chavez ở Venezuela khiến nhiều nước ở châu Mỹ La tinh ngưỡng mộ. Caracas là điểm tựa của Cuba, Nicaragua và nhiều nước bạn ở Nam Mỹ nhờ cấp dầu hỏa cho các quốc gia này với giá "hữu nghị".

Năm 2017, người bạn hào phóng này của nhiều nước ở châu Mỹ La tinh lao đao : người dân Venezuela lo kiếm cơm từng bữa. Năm 2006 khi vận động tái tranh cử, ông Chavez tự hào cải thiện đời sống cho 30 triệu dân Venezuela. Một chục năm sau, Venezuela đang thiếu đủ mọi thứ từ thuốc men đến lương thực thực phẩm. Thiếu luôn cả điện và xăng dầu.

Venezuela lún sâu vào khủng hoảng kinh tế, xã hội và chính trị. Đất nước bị chia rẽ hơn bao giờ hết. Trên phương diện chính trị, khủng hoảng khơi mào từ cuối 2015 khi phe đối lập giành được đa số tại Quốc hội. Phe chống tổng thống Maduro đòi ông từ chức.

Từ tháng 09-2016, có tới 80 % người dân Venezuela đòi thay đổi chính quyền. Thế nhưng để bám víu vào chiếc ghế tổng thống, Nicolas Maduro đưa ra sáng kiến vô hiệu hóa

Quốc hội do đối lập kiểm soát bằng cách lập một Quốc hội Lập hiến, với 545 thành viên do ông chỉ định. Tối cao Pháp viện thân chính quyền đã phủ quyết tất cả các quyết định của Quốc hội. Đó là giọt nước làm tràn ly.

Khủng hoảng Venezuela bước sang một khúc quanh mới kể từ ngày 18-04-2017, khi ba người biểu tình thiệt mạng trong một cuộc tuần hành chống Maduro. Tính cho tới ngày 10-07-2017, tức chưa đầy ba tháng sau, số nạn nhân đã lên tới gần 100 người.

Trong địa hạt kinh tế và xã hội, hơn 1/4 dân số không có việc làm. GDP giảm 18,6 % so với 2015. Lạm phát sau khi đã tăng 800 % năm ngoái. Quý Tiền tệ Quốc tế dự báo vật giá sẽ còn tăng lên gấp 10 lần trong năm 2017.

Giấc mơ tan vỡ

Giấc mơ mở ra một con đường mới, xây dựng một mô hình phát triển mới theo hướng xã hội chủ nghĩa cho thế kỷ 21 của cố tổng thống Chavez tan vỡ. Đây là những sai lầm của chủ thuyết đó ? Trả lời Jean-Pierre Boris trên đài RFI Pháp ngữ, trong khuôn khổ chương trình Eco d'Ici Eco d'Ailleurs, Luis Colasante, chuyên gia về thị trường dầu khí Venezuela, kinh tế gia Camillo Umana-Dajud thuộc trung tâm nghiên cứu kinh tế CEPIL của Pháp và phóng viên độc lập François Xavier Freland cùng phân tích về những sai lầm trong chiến lược phát triển của gần 20 năm dưới thời Chavez và Maduro.

Trưng thu đất của nông dân

Trước hết chuyên gia người Venezuela Luis Colasante nhấn mạnh đến sai lầm của Caracas chỉ trông chờ vào một lĩnh vực dầu khí để đem lại ngoại tệ :

"Venezuela sản xuất có mỗi một mặt hàng là dầu hỏa. Xuất khẩu dầu hỏa bảo đảm 76 % ngân sách quốc gia. Hiềm nỗi, các chính quyền Caracas liên tiếp không biết sử dụng nguồn thu nhập này để mở mang mạng lưới công nghiệp trên toàn quốc- như là ngành chế biến thực phẩm chăn nuôi, trồng trọt. Đáng tiếc hơn nữa, Venezuela có đất đai màu mỡ và phì nhiêu nhưng nông nghiệp lại không được phát triển. Từ gần 20 năm qua, giới tiểu nông đã đua nhau bán đất để lên thành phố kiếm sống".

Nhà báo François Xavier Freland nói thêm đến chính sách tịch thu đất

đai của nông dân để phát triển các hợp tác xã mà hậu quả là một phần giới canh nông phải bỏ nước tha phương cầu thực:

“Có rất nhiều người đã bị chế độ Chavez tịch thu đất đai. Đầu những năm 2000, khi lên cầm quyền, Hugo Chavez chủ trương dẹp bỏ các hoạt động tư nhân để thành lập các tổ hợp tác xã. Chính sách tịch thu đất của nông dân đã tăng tốc trong giai đoạn 2008-2009.

Mọi người còn nhớ những loạt phóng sự truyền hình cho thấy người hùng Chavez ồn ào khánh thành những hợp tác xã với một số máy móc mua lại của Iran. Nhưng rồi, nông dân không được đào tạo để sử dụng từ máy cày đến máy gặt, hay là hệ thống tự động vắt sữa bò... Chỉ sau một thời gian, hàng trăm hợp tác xã bị bỏ trống. Nông dân thì đói vì không còn đất canh tác. Tôi có biết rất nhiều các trường hợp mà người ta phải bỏ xứ, sang Costa Rica hay Colombia kiếm sống”.

Sai lầm trong quan hệ thương mại

Về phía nhà nghiên cứu Camillo Umana-Dajud, Trung tâm Nghiên cứu về Triển vọng Kinh tế Quốc tế CEPIL của Pháp, ông cho rằng cố tổng thống Chavez đã đi lỡ một nước cờ khi xa rời cộng đồng Andean – CAN để xích lại gần với khu vực MERCOSUR từ đó tách rời hai nhà cung cấp truyền thống là Ecuador và nhất là Colombia :

“Nông nghiệp không là chủ lực kinh tế của Venezuela. Quốc gia này thường phải nhập khẩu lương thực, thực phẩm Colombia, của Ecuador. Khúc mắc nằm ở chỗ, khi lên cầm quyền năm 1999, Hugo Chavez và người kế nhiệm ông sau này là tổng thống Nicolas Maduro, đã xa rời Cộng đồng Andean- CAN – bao gồm 10 nước thành viên mà Colombia là một trong bốn cột trụ sáng lập ra khối này. Caracas mở rộng quan hệ với thị trường chung Nam Mỹ- MERCOSUR.

Liên minh mới này dẫn tới hậu quả là Venezuela nhập hàng của Brazil và Achantina nhiều hơn. Thực phẩm, ngũ cốc, lúa mì, bơ, sữa và nhất là thịt bò tăng giá vì phải nhập từ xa, tốn kém nhiều chi phí chuyên chở. Vấn đề này không đặt ra ở thời điểm mà Venezuela xuất khẩu dầu hỏa với giá 120-150 đôla một thùng. Nhưng khi giá dầu bị giảm đi phân nửa, rồi chỉ còn có 1/3 so với thu nhập hồi năm 2010, thì Venezuela lâm vào thế kẹt.

Thêm vào đó, ở vào đầu những năm 1980 kinh tế Venezuela phụ thuộc 75 % vào dầu hỏa, nhưng 25 % còn lại gồm nhiều có nhiều lĩnh vực

như công nghệ hóa chất, nhựa và kể cả ngành công nghiệp xe hơi. Trong hơn một chục năm dưới thời của tổng thống Chavez, chỉ còn có mỗi ngành dầu hỏa là đứng vững. Phần còn lại bị thu hẹp vì hàng sản xuất ra không bán được cho các đối tác trong khu vực Andean. Đặc biệt là cả Chavez lẫn Maduro đều quyết định đóng cửa biên giới với Colombia”.

Quản lý kém cỏi

Sau nhiều lần công tác trên quê hương của Chavez, phóng viên Pháp nhà báo François Xavier Freland nhận thấy là người dân Venezuela mới chỉ 5 năm trước có khuynh hướng béo phì vì ăn uống quá độ, nay đang hốc hác vì thiếu ăn. Với nhà báo François Xavier Freland, Venezuela được thiên nhiên ưu đãi nhưng do quản lý kém cỏi đang đẩy 30 triệu dân vào cảnh đói nghèo.

“Venezuela là một quốc gia may mắn có đủ mọi thứ : có rất nhiều sông ngòi, ruộng đất phì nhiêu. Xưa kia có những nông trại lớn hoạt động tại ngay trên vùng Barinas- quê của Chavez, nhưng nay tất cả đều đã đóng cửa vì thiếu phân bón, vì không có phương tiện để tiếp tục khai thác, chăn nuôi. Venezuela là xứ nuôi bò và gia súc, chỉ sau 2 thập niên lại phải đi mua lại thịt bò của Uruguay và Achantina với cái giá đắt đỏ”.

Nhà kinh tế Camillo Umana-Dajud nêu bật sai lầm của chính sách quốc hữu hóa các ngành công nghiệp chính của Venezuela :

“Mới chỉ vào quảng năm 1985 Venezuela giàu có và phát triển ngang tầm với Tây Ban Nha. Đây là vùng đất hứa của người nhập cư từ bờ châu Âu đi tìm một chân trời mới để lập nghiệp. Nhưng từng bước, quốc gia nam Mỹ này lún vào khủng hoảng. Đặc biệt bất bình đẳng trong xã hội ngày càng lớn. Đây chính là chìa khóa đưa ông Chavez lên cầm quyền. Có thể nói là trong 12 năm trời, Hugo Chavez đã thu hẹp được khoảng cách giàu nghèo đó lại.

Nhưng bên cạnh đó là hàng loạt những sai lầm trong chính sách kinh tế : chúng ta đã nói tới những vụ trưng thu đất để lập ra các hợp tác xã. Ngoài ra, nhà nước quốc hữu hóa luôn các nhà máy, các công ty khai thác quặng mỏ.

Hàng loạt các tập đoàn ngoại quốc rút vốn khỏi Venezuela. Những hãng cung cấp hàng cho Venezuela gần đây đều ngưng giao dịch với quốc gia này, vì Caracas không còn khả năng thanh toán. Venezuela nợ rất nhiều các công ty của Colombia, hay Chilê, Achantina ...

Tất cả những yếu tố đó giải thích

vì sao, hiện tại, người dân xứ này thiếu đủ mọi thứ, từ thực phẩm đến thuốc men và kể cả xăng dầu”.

Tự tay bóp chết con gà đẻ trứng vàng

Sau cùng chuyên gia về dầu khí người Venezuela, Colasante nêu lên “sự điên rồ” của chế độ Chavez đã từng bước bóp chết con gà đẻ trứng vàng, đem lại 96 % ngoại tệ cho quốc gia, bảo đảm 76 % ngân sách nhà nước :

“Venezuela đang nắm giữ nguồn dự trữ dầu hỏa lớn thứ nhì trên thế giới, chỉ sau có Ả Rập Xê Út. Nhưng người dân không có xăng. Venezuela có khả năng cung cấp 5.000 triệu thùng dầu một ngày, nhưng trước mắt chỉ sản xuất được có 1,8 triệu. Có nhiều yếu tố giải thích cho điều này :

Thứ nhất là thiếu đầu tư, do các tập đoàn ngoại quốc từ của Ý đến Anh, hay Hà Lan đều đã rút khỏi Venezuela..

Thứ hai là chính sách quốc hữu hóa của ông Chavez đã đem lại nhiều tai hại. Tập đoàn dầu khí lớn nhất trên toàn quốc bị nhà nước thu tóm. Chính phủ đuổi một loạt các kỹ sư giỏi và có nhiều kinh nghiệm để đưa những thành phần trung thành với ‘cuộc cách mạng mang tên Chavez’ vào thay thế. Không có đầu tư, không có kỹ thuật và kinh nghiệm, chỉ trong một thời gian ngắn, một phần lớn của nền công nghiệp dầu khí Venezuela- nguồn thu nhập chính của cả nước- đương nhiên bị xuống cấp.

Điểm thứ ba là dầu của Venezuela vừa đặc vừa khó khai thác. Đòi hỏi đầu tư nhiều trong lĩnh vực lọc dầu, mà như đã nói, đầu tư vào công nghệ dầu hỏa của Venezuela đã xuống cấp nghiêm trọng dưới những năm tháng cầm quyền của Hugo Chavez và Nicolas Maduro. Hệ quả trực tiếp là đã xảy ra nhiều tai nạn, như vụ nổ nhà máy lọc dầu vì bảo quản kém...”.

Không chỉ thất bại với công luận trong nước, mà ngay cả trên trường quốc tế, mô hình xã hội chủ nghĩa thế kỷ 21 được ông Chavez vạch ra năm 1999 đã hết thiêng. Cánh tả ở châu Mỹ La Tinh đang phải thoái lui, từ Achantina tới Brazil. Trong lúc đồng minh cốt lõi của Venezuela là Cuba thì ngày càng hướng về Hoa Kỳ.

Caracas không còn khả năng tài chính để giữ những người bạn mới!

Chủ nghĩa xã hội cách mạng là ảo tưởng của loài người, là hoang tưởng của một số lãnh tụ !!!

Việt Nam sẽ phát triển bằng... "huy động" và in tiền?

++++Anh Văn 21-07-2017++++

Nhà nước sẽ không lặp lại cách thức đổi tiền như năm 1985, mà ngược lại sử dụng kịch bản mang tính tình vi hơn bằng cách dùng truyền thông và khả năng in tiền để tạo ra một cuộc lạm phát có chừng mực nhằm đẩy giá vàng lên cao nhất.

Câu chuyện phát triển thiếu bền vững của Việt Nam tiếp tục là câu chuyện dài hơi!

Chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan từng phát biểu vào năm 2015 rằng, “Việt Nam là mô hình kỳ lạ nhất thế giới: Nước... không chịu phát triển!”, và nay – nó ngày càng minh chứng cho tính sự... thật!

Trong tuần vừa qua, chủ lực tăng trưởng của nền kinh tế Việt Nam là dầu khí và ngành than (đóng góp lớn cho GDP) nhận tin đáng buồn! Trong khi ngành dầu khí đối diện với thực trạng giá dầu giảm –chỉ mức 40-50 đôla Mỹ/ thùng, khiến bản thân lãnh đạo ngành phải thừa nhận “sẽ dẫn đến việc thu xếp tài chính rất khó khăn, ảnh hưởng đến hiệu quả sản xuất kinh doanh của Tập đoàn Dầu khí Việt Nam (PVN)” thì ngành than lại phải trong hoàn cảnh tồn kho lên mức 18,85 triệu tấn!

Năm 2015, than và dầu khí đứng thứ 3 trong nhóm yếu tố góp phần tăng trưởng GDP của Việt Nam!

Cùng lúc đó, phía Chính phủ đang đối diện với áp lực lớn liên quan đến chỉ số tăng trưởng, dẫn đến việc, trong suốt thời gian vừa qua, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc liên tục nhắc lại quan điểm tăng trưởng Chính phủ là phải đạt tăng trưởng GDP 6,7% năm 2017, với 6 tháng đầu năm đạt 5,73% thì nhiệm vụ của 6 tháng còn lại phải là 7,42%.

Con số này rất lớn trong bối cảnh chung của nền kinh tế, buộc “cả hệ thống chính trị” phải gia tăng sức ép lên các thành phần trong nền kinh tế-xã hội. Kết quả, đề án chống đôla hoá, vàng hoá ra đời; cũng như khi chủ trương huy động

nguồn lực vàng trong dân chưa dứt thì yêu cầu 3 lần từ Chính phủ về việc huy động đôla trong dân bắt đầu.

Việt Nam sẽ phát triển bằng... “huy động” và in tiền!?

Vấn đề đặt ra là, ngay cả khi đề nghị sự huy động này không chảy vào đại gia mà vào DN khởi nghiệp, sản xuất kinh doanh, cơ sở hạ tầng thì liệu điều này có hiện thực hay không?

Thứ nhất, mấu chốt của “huy động” nguồn lực trong dân chính nằm ở niềm tin của người dân đối với Chính phủ! Làm cách nào để huy động khi mà giá trị niềm tin về điều hành và hoạch định chính sách kinh tế của Chính phủ bung bét trong thời gian vừa qua. Chưa đề cập đến 12 dự án thua lỗ hàng nghìn tỉ đồng, thì ngay với tập đoàn EVN –vốn là DNN độc quyền– vừa qua lại gánh 10.000 tỷ đồng lỗ tỷ giá, nhưng “đi xa hơn cả” là EVN lại muốn tính vào giá điện. Đối với PVN, thì trong nước chỉ tính riêng đợt nâng cấp Nhà máy Lọc dầu Dung Quất đã lỗ 85.000 tỷ đồng, bên ngoài thì đầu tư dầu khí tại nước “Xã hội chủ nghĩa Venezuela” gây thiệt hại 11.500 tỷ đồng.

Dân nào sẽ can đảm thế chấp niềm tin rằng, nguồn tiền họ bỏ ra sẽ không tiếp tục “đài thọ” cho các tập đoàn này?

Nhà nước có lẽ đã hiểu sự sụp giảm niềm tin đó nên vừa qua, có liên tiếp các sự kiện liên quan đến chấn chỉnh tình hình kinh doanh của các tập đoàn nhà nước cũng như tìm cách tiến hành các hoạt động pháp lý đối với các sai phạm liên quan đến sử dụng nguồn ngân sách. Điển hình như, Bộ Công an và Thanh tra vào cuộc xử lý vụ 12 dự án thua lỗ nhằm chứng minh quyết tâm Chính phủ trong làm sạch nền kinh tế!

Và trong một diễn biến được cho liên quan, Bộ Tài chính đơn đốc trả nợ tiền vay dân trong 2 cuộc kháng chiến! Thực ra nếu nhìn vào đây, thì có thể nhận ra ý đồ đằng sau là

“khẳng định tính uy tín” của Chính phủ trong vay-trả nợ; và gián tiếp khuyến khích người dân gửi tiền hoặc ủng hộ chính sách huy động trong dân!

Vấn đề tiếp tục nảy sinh là, làm cách nào để thu hồi nguồn tiền thất thoát do tham nhũng và khả năng điều hành kém cỏi mang lại, cũng như giữ chân được sự trượt giá của đồng tiền? Ngay cả đề án huy động của Chính phủ cũng tiếp tục gieo rắc một sự sợ hãi trong dân về hiện tình nền kinh tế bị vắt kiệt sữa, khả năng hạn chế chi tiếp tục suy giảm dẫn đến tăng cường nguồn thu. Bởi không đâu xa, bội chi thông qua con số biên số tăng nhanh tiếp tục là vấn đề nóng, và gần như không thể kiềm hãm được, theo thông tin vào tháng 5-2017 cho thấy biên chế tiếp tục tăng 20.400 người chiếm 0,57 % thay vì giảm theo “quyết tâm đến năm 2021 giảm thêm 10%”.

Vậy Nhà nước sẽ làm bằng cách nào? Chỉ có một cách, đó là Nhà nước sẽ không lặp lại cách thức đổi tiền như năm 1985, nhưng sử dụng kịch bản tương tự mang tính tình vi hơn, bằng cách dùng truyền thông và khả năng in tiền để tạo ra một cuộc lạm phát có chừng mực để đẩy giá vàng lên cao nhất (kết hợp với độc quyền vàng qua tín chỉ vàng), kích thích lòng tham trong dân, buộc họ bán ra (thậm chí là lướt sóng vàng, đôla), để thu gom vàng, đôla. Kết quả, người dân sẽ thu về tiền đồng với khả năng trượt giá vô hạn, lúc đó đồng tiền của VN là phiên bản của đồng tiền Zimbabwe.

Nguồn: <http://www.ijavn.org/>

VÌ SAO CHÍNH PHỦ PHẢI ‘HUY ĐỘNG VÀNG VÀ USD TRONG DÂN’?

Minh Quân 21-7-17

Dấu hỏi cực lớn

Không phải một lần, mà Thủ tướng Phúc có đến 3 lần nhắc đến vấn đề tìm cách huy động nguồn lực ngoại tệ trong dân nhưng trong buổi làm việc với Tổ công tác của Chính phủ hôm 18-7-2017.

Nhưng trước đó nhiều năm, rất nhiều người đã đặt một dấu hỏi cực

lớn rằng Ngân hàng nhà nước và Chính phủ lấy gì đảm bảo cho vàng và ngoại tệ của dân để tránh bị thất thoát hoặc “bốc hơi”, trong khi chính Ngân hàng nhà nước lại là tác nhân gây ra hàng loạt hậu quả lớn trong điều hành các ngân hàng thương mại cổ phần lỗ lỗ...

Câu hỏi trên vẫn tồn tại dai dẳng suốt những năm sau đó, tương ứng cứ hàng năm Chính phủ và Ngân hàng NN lại nêu ra đề nghị “huy động vàng và ngoại tệ trong dân”. Và cứ như một điệp báo, câu hỏi này đã được phần nào xác nhận khi những năm gần đây đã chứng kiến nhiều vụ việc tiền gửi của dân trong một số ngân hàng đã không cánh mà bay. Thế thì làm sao còn tin được ngân hàng nếu vàng và USD được “huy động” vào trong đó?

Thực chất là gì?

Vẫn đang lập lờ những ý kiến của giới quan chức ngân hàng và chính phủ cho rằng “huy động vàng và USD” để “chống vàng hóa và đôla hóa”, hoặc chính trị hơn cả là “khoan sức dân”... Nhưng có thực như vậy không?

Dù chẳng có cuộc khảo sát hoặc thăm dò nào về dư luận xã hội, nhưng chắc chắn tuyệt đại đa số người dân VN không còn giữ được một niềm tin nào, dù chỉ tương đối, vào kết quả điều hành của Chính phủ và cung cách làm việc của giới quản lý ngân hàng. Toàn bộ các khẩu hiệu và tuyên rao mang tính mị dân đã chỉ làm tạo được một kết quả duy nhất là phản kết quả.

Ngược lại, qua việc Chính phủ và Ngân hàng nhà nước ngày càng “tha thiết” với công cuộc “huy động vàng và USD” trong dân, người dân lại càng nhận rõ rằng ngân sách nhà nước quả đến hồi bi kịch.

Thực sự bi kịch, cho dù Ngân hàng nhà nước -rất có thể phải in tiền càng nhiều càng tốt- đã “gom” được 10 tỷ USD từ thị trường, mà chủ yếu từ dân, vào năm 2016 để đắp kho dự trữ ngoại hối lên hơn 40 tỷ USD.

Nhưng hơn 40 tỷ USD của dự trữ ngoại hối cũng chỉ đủ cho 3 tháng nhập khẩu. Còn trả nợ nước ngoài hàng chục tỷ USD hàng năm và hàng hà nhu cầu khác thì sao?

Kết quả thu ngân sách 6 tháng đầu năm 2017 lại tệ hại: chỉ đạt số thu có 41,5% so với dự toán, thấp hơn hẳn mức thu của các năm trước. Trong đó chủ yếu giảm thu từ nguồn thu nội địa, tức từ các doanh nghiệp và từ dân - một phản ánh hoàn toàn xác đáng trong bối cảnh nền kinh tế không phải “tăng trưởng 6,7%” mà vẫn tiếp tục suy thoái và lụn bại.

Vậy thì chỉ có thể hiểu: “huy động vàng và USD trong dân” thực chất là để dùng cho việc trả nợ nước ngoài và chi dùng cho các nhu cầu của ngân sách nhà nước - một nền ngân sách mà cho tới nay vẫn phải cõng trên lưng “30% công chức không làm gì cả nhưng vẫn lĩnh lương”.

KHÔNG KIỂM ĐƯỢC VÀNG, CSVN TÍNH ĐẾN CHUYỂN HUY ĐỘNG MỸ KIM TRONG DÂN

Cali Today news -18-07-2017

Theo chính quyền CSVN, có khoảng 500 tấn vàng đang ‘nằm im’ trong dân và họ luôn tìm mọi cách để lấy cho được nó. Rất nhiều ý tưởng được đưa ra, trong đó có những ý tưởng rất ngớ ngẩn đó là sản xuất những tờ ‘chứng chỉ vàng’ để thay bằng số vàng thật có trong dân. Có nghĩa là những tờ giấy lộn sẽ là vật ngang giá với những lượng vàng thật. Ý tưởng này ngay sau đó đã trở thành trò cười cho thiên hạ. Rất nhiều mỹ từ được chính quyền đưa ra, như huy động vàng để kiến thiết quốc gia nhưng tất thấy đều không được người dân hưởng ứng, vì họ đã quá hiểu bản chất ăn cướp của chế độ. Việc huy động vàng đã thất bại. Mới đây, chính phủ CSVN lại đưa ra ý tưởng mới, đó là huy động Mỹ kim trong dân.

Theo tờ Vnexpress cho biết, trong ngày 18-7, tại buổi làm việc với Ngân hàng Nhà nước, ông Mai Tiến Dũng, Bộ trưởng-Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ đã truyền đạt ý kiến của ông Nguyễn Xuân Phúc-Thủ tướng đó là phải huy động nguồn lực trong dân, trong đó chủ yếu là làm cách nào để ‘móc’ được

đồng Mỹ kim đang nằm trong túi của dân.

“Nguồn đôla Mỹ trong dân rất lớn, thay vì gửi lãi suất 0% thì cần có chính sách huy động để hòa vào huy động khác phục vụ đầu tư. Đó là 1 trong tiêu chí để phấn đấu hạ lãi suất” ông Mai Tiến Dũng phát biểu.

Việc Chính phủ CSVN quyết tâm “huy động” Mỹ kim trong dân nằm trong bối cảnh Ngân hàng Thế giới (World Bank) và ADB (Ngân hàng Phát triển Châu Á- Asian Development Bank) khuyến cáo với chính phủ CSVN phải chuẩn bị tinh thần vì họ sẽ cắt giảm ODA (Official Development Assistance-Viện trợ Phát triển Chính thức) cho Việt Nam. Trước đó, có thông tin chính thức từ phía Nhật Bản là nước này sẽ cắt vốn vay ODA cho Việt Nam từ cuối năm 2017. Đến khoảng giữa năm 2018, WB là chủ nợ lớn thứ 2 của Việt Nam cũng sẽ cắt giảm viện trợ cho nước này. Chính từ những điều trên, để lường trước những khó khăn sắp tới trong việc thiếu hụt nguồn ngoại tệ nên Chính phủ CSVN mới đưa ra ý định ‘huy động đôla Mỹ’ trong dân.

Việc làm cách nào để ‘móc’ những tờ Mỹ kim trong dân đang được chính phủ CSVN đặt nặng khi mà trong kế hoạch từ đây cho đến năm 2020, chính quyền CSVN cần đến hơn 40 tỷ Mỹ kim để phát triển kinh tế, xây dựng cơ sở hạ tầng, trong số đó có cả việc xây dựng dự án phi trường Long Thành đầy tốn kém và có gì đó là không tưởng. Trước việc WB, ADB cắt viện trợ thì việc tìm đâu ra 40 tỷ Mỹ kim là điều cực kỳ khó cho Chính phủ CSVN. Bị cắt giảm viện trợ nhưng Chính phủ CSVN lại phải rất cần ngoại tệ để chi trả cho những khoản lãi vay thế giới, các dự án đòi hỏi phải nhập máy móc từ nước ngoài như các dự án đường sắt cao tốc tại Sài Gòn và Hà Nội.

Chính vì những khó khăn chồng chất, trong cuộc họp với Ngân hàng Nhà nước, ông Mai Tiến Dũng liên tục lặp lại câu “huy động nguồn lực trong dân, trong đó chủ yếu là ngoại tệ để đầu tư phát triển”. Cùng với đó, ông Dũng còn đề xuất phải tính toán như thế nào đó để đồng ngoại

tệ ở lại trong nước “chứ đừng để tiền chảy ra nước ngoài”.

Cụm từ “tiền chảy ra nước ngoài” không rõ ông Dũng có bao gồm cả việc quan chức CSVN sau khi đã ăn hối lộ, tích trữ khối tài sản kèch xù liền đổ ra nước ngoài để hưởng lạc hay không. Vì theo xu hướng hiện nay, rất nhiều quan chức chế độ sau khi về hưu liền sở hữu những căn biệt thự, chủ cơ sở kinh doanh nước ngoài, trong đó có cả Hoa Kỳ.

Người quan sát

Việt Nam không đủ vốn để phát triển

—David Hutt, Asia Times 21-07-2017—

Không rõ quốc gia cộng sản này sẽ lấy ở đâu 480 tỷ USD, một con số ước tính cần cho phát triển cơ sở hạ tầng nhằm duy trì tốc độ tăng trưởng cao trong thời gian tới?

Đối với một thành phố 8 triệu người, hệ thống tàu điện ngầm công cộng của thành phố Hồ Chí Minh chỉ có thể được mô tả như là một sự cần thiết vô cùng. Tuy nhiên, việc xây dựng tuyến đường sắt sáu tuyến, lần đầu tiên được đưa ra vào năm 2001, đã bị lạc hậu bởi sự chậm trễ do ngân sách nhà nước không đủ.

Vào năm 2015, Tập đoàn Sumitomo của Nhật Bản và Công ty Xây dựng Cienco 6 thuộc sở hữu nhà nước VN –có nhiệm vụ xây dựng một phần hệ thống này— đã đòi bồi thường 90 triệu đôla Mỹ hoặc khoảng 110.000 đôla Mỹ mỗi ngày sau khi công việc bị đình trệ do thiếu ngân sách trong gần hai năm.

Theo một báo cáo gần đây của Nikkei Asian Review, hồi tháng 5, đại sứ Nhật Bản đã hỏi thúc Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc thanh toán số tiền còn chậm cho các công ty Nhật Bản xây dựng tuyến tàu điện ngầm. Tạp chí có trụ sở ở Tokyo này nhấn mạnh đây là một “yêu cầu rất bất thường.”

Chính phủ Việt Nam chỉ cung cấp khoảng 30% trong số 87,9 triệu đôla Mỹ cần thiết cho một phần của dự án tàu điện ngầm mà Ủy ban Nhân dân thành phố Hồ Chí Minh là đơn vị giám sát dự án. Bản thân

ủy ban đã phải vật lộn trong những năm gần đây để kiếm thêm tiền cho dự án.

Gốc rễ của vấn đề rõ ràng. Để ổn định tài chính quốc gia và kèm chế lạm phát, Quốc hội Việt Nam năm trước đã hạn chế nợ công ở mức 65% tổng sản phẩm quốc nội (GDP). Kể từ đầu năm, nợ công được cho là vào khoảng 64,7%.

Việt Nam đã đạt được tốc độ tăng trưởng kinh tế cao nhất ở Đông Nam Á, trung bình gần 7% trong những năm gần đây. Nhưng các nhà phân tích nói rằng tăng trưởng GDP

không chuyển thành cải thiện tình hình tài chính của nhà nước do sự kết hợp của quản lý tài chính yếu kém, tham nhũng và chi tiêu không bền vững, bao gồm cả việc bao cấp cho các doanh nghiệp nhà nước hoạt động không hiệu quả.

Trong những năm gần đây, gần 5,7% GDP đã được dành cho các dự án cơ sở hạ tầng lớn, cao hơn bất kỳ quốc gia Đông Nam Á nào khác và chỉ kém 6,8% của Trung Quốc.

Tuy nhiên, rõ ràng là chính phủ không thể tiếp tục bơm tiền vào các dự án cơ sở hạ tầng, mặc dù chi tiêu là rất cần thiết để hỗ trợ các ngành công nghiệp xuất khẩu.

Các nhà phân tích ước tính quốc gia này sẽ cần ít nhất 480 tỷ USD trong 4 năm tới để xây dựng cơ sở hạ tầng thiết yếu trên toàn quốc. Nếu các khoản chi tiêu không được thông qua, các nhà phân tích nói rằng Việt Nam có nguy cơ tắc nghẽn tăng trưởng trong lĩnh vực hạ tầng và vận tải, một điểm rõ ràng cho bất cứ ai đã từng chứng kiến nạn tắc đường ở thành phố Hồ Chí Minh.

Các dự án này bao gồm một sân bay mới trị giá 16 tỷ USD ở thành phố Hồ Chí Minh, một đường cao tốc 14 tỷ USD nối trung tâm tài chính phía nam tới thủ đô Hà Nội, và một số tuyến tàu điện ngầm ở hai thành phố này.

Chính phủ hiện đang tìm nhà đầu tư tư nhân. Chính phủ cho biết đã nhận được đầu tư trực tiếp nước

ngoài (FDI) với số tiền là 7,7 tỷ USD trong nửa đầu năm nay, tăng 6,5% so với cùng kỳ năm ngoái.

Theo số liệu thống kê chính thức, dòng vốn FDI đạt mức cao kỷ lục 15,8 tỷ USD vào năm 2016. Vào cuối tháng 6, sản giao dịch chứng khoán đã chạm mức cao nhất trong 9 năm.

Tháng trước, Vingroup, một tập đoàn bất động sản hàng đầu của đất nước, đã ký một bản ghi nhớ trị giá 4 tỷ USD để phát triển một phần của dự án tàu điện ngầm ở Hà Nội. Một tuần sau, Keximbank, một ngân hàng quốc doanh của Hàn Quốc, và Siemens AG của Đức tuyên bố cùng quan tâm đến dự án tàu điện ngầm thành phố HCM.

Nhưng nếu các nhà đầu tư tư nhân trở thành một phần của phát triển cơ sở hạ tầng ở Việt Nam thì phải có sự thay đổi căn bản. Dựa trên ước tính riêng của mình, chính phủ có thể đóng góp một phần ba trong số 480 tỷ USD cần thiết trong những năm tới và phần còn lại sẽ phải đến từ khu vực tư nhân, các quan chức thừa nhận.

Theo nghiên cứu của Ngân hàng Phát triển Châu Á (ADB), hiện tại, đầu tư tư nhân đóng góp khoảng 10% cho các dự án cơ sở hạ tầng hiện có ở Việt Nam. Vấn đề nợ công, tuy nhiên, không phải là vấn đề duy nhất mà chính phủ cộng sản đang phải đối mặt. Tăng chi tiêu đã song hành với giảm thu nhập.

Năm 2014, thâm hụt ngân sách nhà nước ước tính 11,5 tỷ USD, tương đương 6,6% GDP, mặc dù chính phủ đã đặt mức trần 5,3% trong năm trước. Theo ADB, thâm hụt đã giảm xuống còn 4% vào năm 2015 nhưng lại tăng lên 4,4% vào năm ngoái.

Trên thực tế, một báo cáo gần đây của ADB nhấn mạnh rằng con số này có thể cao hơn so với con số mà chính phủ thừa nhận. Đây là một phần do một thủ thuật kế toán coi việc bán cổ phần trong các doanh nghiệp nhà nước như là doanh thu.

Vì vốn chủ sở hữu đó chỉ có thể được bán một lần, tuy nhiên, doanh thu tăng làm nảy sinh thực tế của việc bù đắp ngân sách. Nói cách khác, thâm hụt ngân sách có vẻ thấp

hơn do những điều chỉnh ngắn hạn. Báo cáo của ADB cho biết: "Loại trừ những khoản thu này, thâm hụt ngân sách sẽ còn khiêm tốn hơn".

Để đạt được mục tiêu của chính phủ là giảm mức thâm hụt ngân sách xuống còn 3,5% GDP trong năm nay, các nhà kinh tế cho rằng phải thực hiện các bước cơ bản, bao gồm thắt chặt tài chính và đánh thuế nhiều hơn.

Mặc dù chính phủ đã tuyên bố tháng trước rằng mức lương tối thiểu của người lao động trong khu vực công sẽ tăng 7%, lên đến 53 USD mỗi tháng, nhưng có dấu hiệu cho thấy chính phủ có ý định giảm số lượng nhân viên trong khu vực công.

Tháng trước, Bộ Giáo dục và Đào tạo đã đưa ra các kế hoạch, điều này có nghĩa là giáo viên không còn được phân loại là công chức, thay vào đó là các hợp đồng lao động với quyền lợi và bảo hiểm giảm đi.

Điều này được miêu tả bởi bộ này như là một chính sách cần thiết để nâng cao sự chuyên nghiệp của đội ngũ giáo viên với nhiều giáo viên không đủ năng lực mà chỉ quan tâm đến tiền lương. Tuy nhiên, các nhà phân tích xem nó như là một động cơ chính trị nguy hiểm để đẩy một phần đáng kể nhân viên nhà nước khỏi ngân sách quốc gia.

Cắt giảm cũng được mong đợi ở cấp địa phương. Sau cuộc họp về ngân sách của QH vào tháng 10, chính quyền trung ương đã yêu cầu một số thành phố đóng góp thêm thu nhập địa phương cho ngân sách quốc gia. Thông thường, những thành phố và thị trấn thịnh vượng vẫn giữ được một tỷ lệ đáng kể doanh thu của họ và đóng góp phần còn lại cho chính quyền trung ương.

Ví dụ, thành phố Hồ Chí Minh thường giữ khoảng 23% doanh thu. Nhưng theo đề xuất, chính quyền thành phố chỉ được giữ lại 17% thu nhập cho đến năm 2020. Hà Nội sẽ mất gần một nửa doanh thu theo đề xuất cắt giảm, với tỷ lệ giảm từ 42% xuống còn 28%.

Không rõ liệu những yêu cầu tái phân phối thu nhập này đã được thi hành chưa. Tuy nhiên, đề xuất này

đã báo động cho nhiều chính quyền địa phương vì họ sẽ buộc phải cắt giảm bộ máy chính quyền.

Bà Nguyễn Thị Quyết Tâm, Phó Bí thư thành ủy thành phố Hồ Chí Minh, cho biết: "Chúng tôi không thể cắt giảm thêm nữa", và nói thêm rằng làm như vậy sẽ có "hậu quả nghiêm trọng" khi dân số của thành phố lớn nhất của đất nước này đang gia tăng từ việc di cư từ nông thôn.

Mặc dù các nhà kinh tế thừa nhận nhu cầu thắt lưng buộc bụng để tránh bị thâm hụt ngân sách, nhưng những quan ngại về xã hội của việc thắt lưng buộc bụng là điều đáng lo ngại đối với các nhà lãnh đạo Đảng.

Các nhà chỉ trích chính phủ ở Hà Nội nói với người viết rằng những cắt giảm của nhà nước sẽ tạo ra sự chán nản hơn nữa trong công chúng đối với chính quyền, một thái độ bất mãn xuất hiện ở diện rộng sau những cuộc trấn áp gần đây đối với giới bất đồng chính kiến và các nhà hoạt động môi trường.

Thực tế, tính chính danh của chính quyền cộng sản chính là khả năng giữ nền kinh tế phát triển nhanh để thúc đẩy sinh kế của người dân. Nhưng nếu không thể đầu tư vào các cơ sở hạ tầng cần thiết cho khu vực tư nhân thì bất ổn sẽ gia tăng.

Về cơ bản, nếu chính phủ từ bỏ vai trò là người đỡ đầu các dự án cơ sở hạ tầng và các dịch vụ cơ bản và thay vào đó là trách nhiệm với khu vực tư nhân, mọi người sẽ bắt đầu đặt câu hỏi về sự hữu ích của nhà nước độc tài độc đảng, theo các nhà phê bình.

Đó là tình trạng tiến thoái lưỡng nan về tài chính đang đe dọa đến cân bằng chính trị và xã hội hiện nay của đất nước, và những nhà hoạch định chính sách của đảng Cộng sản cho thấy họ không có đủ khả năng để giải quyết.

VNTB. Vũ Quốc Ngữ dịch.

ĐẾN LÚC VIỆT NAM PHẢI TỈNH NGỪ CHÍNH TRỊ?

Phạm Đỗ Chí [1] 21/07/2017

Tuần rồi (06-08 tháng 7) lướt

Internet thấy không khí hội họp định kỳ của 20 nước kinh tế đứng đầu thế giới, G-20, rộn rịp ở Hambourg do nước Đức tổ chức.

Có điều lạ là Chính phủ Việt Nam cũng được mời tham dự với tư cách quan sát viên. Lý do vì Việt Nam là nước chủ nhà đứng ra tổ chức kỳ họp 21 quốc gia của Tổ chức Hợp tác Kinh tế châu Á-Thái Bình Dương, APEC (Asia-Pacific Economic Cooperation) vào tháng 11 ở Đà Nẵng. Các nền kinh tế lớn Hoa Kỳ, Canada, Nga, Nhật và Trung Quốc đều là thành viên của tổ chức kinh tế quan trọng này.

Tuy G-20 không có lịch trình định hướng minh bạch cho mỗi lần họp nhưng kỳ họp hàng năm của họ thường là dịp để các nhà lãnh đạo bàn về những vấn đề chính trị và kinh tế quan trọng của thế giới đang chi phối mỗi nước.

Nhưng cũng tại kỳ họp này, những quốc gia nhỏ khách mời cũng tìm cách "tự quảng cáo" cho chính sách và thành tích phát triển của mình để tìm đầu tư quốc tế.

Đây là trường hợp của Việt Nam tại hội nghị G-20 năm nay. Phái đoàn Việt Nam do Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cầm đầu còn bao gồm nhiều lãnh đạo của các doanh nghiệp lớn trong nước. Tuy sự có mặt của Việt Nam lạ nhưng không ngạc nhiên, sau khi các hội nghị kinh tế trong nước từ đầu năm đã báo động Việt Nam có nguy cơ bị phá sản tài chính.

Từ đầu năm 2017, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã chính thức cảnh báo về nguy cơ nợ công của Việt Nam đã vượt mức giới hạn là 65% của GDP (Gross Domestic Product, Tổng sản xuất nội địa). Sự thẳng thắn nhìn nhận của ông Phúc đã làm cho nhiều chuyên gia tài chính ngạc nhiên vì trước đó, các giới chức hữu trách thường tránh đề cập đến mức gia tăng nợ công chỉ cốt giữ "màu hồng" cho nền kinh tế để thu hút đầu tư ngoại quốc FDI (Foreign Direct Investment).

Với mức nợ công này, tính ra đồng dollar là trên 95 tỷ. Nếu chia cho trên 90 triệu dân thì mỗi đầu người Việt Nam phải gánh chịu khoảng 1.384 USD, tương đương trên 30 triệu đồng.

Như vậy, mỗi nguy nợ công của Việt Nam sẽ tạo sức ép "vỡ trận" nhanh hơn vào nền tài chính quốc gia như tác giả bài viết này đã một lần cảnh giác tại cuộc hội thảo kinh tế ở Sài Gòn năm 2016.

Như vậy thì phải chăng sự có mặt của TT Phúc ở Hambourg là cơ hội cho phái đoàn Việt Nam tìm cách làm quen với các "thượng hoàng" kinh tế

thế giới để mưu cầu trợ giúp trong tương lai?

Viễn ảnh kinh tế của Việt Nam

Nhưng đâu là bối cảnh của những mối lo về kinh tế của Việt Nam trong năm nay 2017 và sự sụp đổ có thể tới năm 2018 về ngân sách quốc gia nói riêng và nền tài chính gồm cả ngân hàng nói chung? Và tại sao Kinh tế Việt Nam cần đổi mới lần nữa thay vì làm một chương trình tái cơ cấu tốn kém?

Theo tin tức từ Bộ Kế hoạch Đầu tư dịp cuối năm 2016, chương trình đầu tư được gọi là Tái cơ cấu (TCC) đòi hỏi một số “vốn” khổng lồ là mười triệu tỷ VNĐ hay 480 tỷ USD cho thời gian 5 năm 2016-2020. Nhưng không nêu rõ là tiền này sẽ lấy từ đâu ra, từ ngân sách hay vay mượn nước ngoài?

Một chuyên gia trong nước nói những ai hy vọng kế hoạch TCC sẽ có thể có tài trợ từ Quỹ Phát triển Hạ tầng do Trung Hoa bảo trợ, là mơ hồ và thiếu trách nhiệm, trong bối cảnh sự chống đối lệ thuộc quá nhiều vào Trung Quốc đang lên cao trong nhiều thành phần trong xã hội.

Theo ước tính từ trong nước thì Việt Nam sẽ cần gần 100 tỷ đôla đầu tư TCC cho mỗi năm trong 4 năm từ 2017 đến 2020, tức một nửa của GDP năm 2015 (199 tỷ) và gấp đôi tiền tích lũy (tiết kiệm) của cả nước hàng năm khoảng 50 tỷ. Đó là một con số không tưởng. Và không rõ tái cơ cấu gồm những đề mục hay các dự án nào mà tốn kém như thế, và hiệu quả ra sao với chỉ số ICOR (7-8) đã rất lớn của Việt Nam do hiệu quả đầu tư vốn rất kém.

Thật sự, theo một số chuyên gia trong và ngoài nước dám nói lên sự thực, Việt Nam hiện không có tiền và không cần tiền để đầu tư lớn và tốn kém như vậy. Thực trạng ngân sách 2016 và dự báo 2017 là tiền thu ngân sách chỉ vừa đủ để trả nợ trong và ngoài nước và chi thường xuyên. Đầu tư Chính phủ gần như hoàn toàn dựa vào tiền đi vay thì lấy đâu ra để đầu tư tái cơ cấu như đề ra như trên?

Chương trình Đổi mới trong nền kinh tế Việt Nam gần sụp đổ vào các năm 1986-1990 đã dựa vào cải cách cơ chế và tạo thành công kinh tế đáng kể trong hai thập niên 1986-2006, mà không cần đầu tư nhiều, là thí dụ về hiệu quả cao của thay đổi cơ chế sản xuất, nhất là cho giá gạo trong nước được ấn định tự do theo thị trường. Nhưng cả thập niên sau đó 2007-2015 đã đánh dấu sự thụt lùi gần như trong 10 năm của Đổi mới với các chính sách kinh tế sai lầm bị chi phối và chỉ hưởng lợi bởi các

“nhóm lợi ích” hay bè phái.

Thí dụ quan trọng nhất cho việc tái cơ cấu hiện nay mà cần ít vốn, là phát triển khu vực công nghệ với sự phối hợp giữa các hãng công nghệ trong nước với các hãng FDI để học hỏi và áp dụng công nghệ hiệu quả từ bên ngoài, như bài học từ kinh nghiệm Trung Hoa, Đài Loan và Hàn Quốc đã thành công trong việc thu hút FDI và áp dụng công nghệ Âu Mỹ trong tiến trình phát triển.

Chỉ làm vậy mới giải quyết được vấn đề hấp thụ khối chuyên viên trung cấp mới tốt nghiệp và nhân công thất nghiệp, lên tới 50,000 người qua báo chí trong nước.

Tin trong nước từng nói đến một số tiền lớn nhiều ngàn tỷ đồng đã được dành ra để “xuất khẩu” các chuyên viên này ra nước ngoài tìm việc là nỗi buồn tủi và sỉ nhục cho đất nước và nền giáo dục quốc gia, khi nhiều nước khác trong vùng đang luôn cố tìm cách chống lại nạn “brain drain” (chảy máu chất xám) bằng cách tạo công việc cho họ ở trong nước.

Việt Nam đã làm ngược lại!

Như vậy phải chăng các nỗ lực “Đánh thức Con rồng Ngủ quên” Việt Nam [2] đã thất bại và thay vào đó là thực trạng “Con rồng Ngủ luôn”, khi Việt Nam trở thành một nền kinh tế chuyên gia công trong khu vực FDI và chuyên xuất cảng nhân công rẻ ra nước ngoài làm công để gửi tiền về nhà giúp xây dựng một mức sống vật chất cao hơn?

Như thế thì còn đâu là giấc mơ “Công nghiệp hóa–Hiện đại hóa vào năm 2020” như khẩu hiệu của các chính sách phát triển kinh tế của Nhà nước đưa ra trong ba thập niên qua?

Nhưng quan trọng nhất, Đổi mới II lần nữa bây giờ, theo ý kiến chung từ trong hay ngoài nước, phải bắt đầu từ một cải cách thể chế cơ bản là: Nền Kinh tế Tự do hơn cho Khu vực Tư nhân, phát triển bằng cách Cởi trói Doanh nghiệp và phải giải thể nhanh khu vực công, nhất là các doanh nghiệp nhà nước đang làm ăn thua lỗ mà vẫn khống chế toàn nền kinh tế.

Chính sách tái cơ cấu kinh tế mới này có ý nghĩa và thích hợp cho vai trò một chính phủ muốn mang danh “kiến tạo” như TT Phúc từng tuyên bố nhiều lần. Là không nhằm điều khiển hay tạo dựng tất cả thay đổi về chính sách và điều kiện thực hiện, mà chỉ nhằm vai trò hướng dẫn xúc tác, kích thích các sáng tạo từ thị trường, và nhất là từ khu vực kinh tế tư nhân, để phát triển kinh tế cả nước, chỉ theo cơ chế thị trường mà bỏ hẳn cái đuôi “định hướng xã hội”.

Trở lại với đầu đề chính về đe dọa cho nền kinh tế Việt Nam trong năm 2017, song hành với nợ công thật sự (kể cả nợ công Chính phủ và nợ của các xí nghiệp quốc doanh) được ước tính đã lên tới trên 200% GDP, còn phải kể đến “cục máu đông” là món nợ xấu ngân hàng vượt trên 12% theo ước tính mới được thừa nhận của Chính phủ (chứ không phải con số “đẹp” chính thức công bố là 3%-4% cách đây 1-2 năm từ Ngân hàng Nhà nước), đây là hai lý do quan trọng đã đưa đến thế vỡ trận tài chính cho năm nay và năm tới, trừ phi các giải pháp cấp thiết có thể kịp tìm ra và được áp dụng.

Nhưng lý do chính yếu cho kinh tế Việt Nam còn phát triển tạm khá chung quanh mức tăng 6% của GDP nhờ vào lượng đầu tư dồi dào FDI trên 10 tỷ USD mỗi năm trong các năm vừa qua, và tỷ giá của Đồng VN cũng theo đó đứng vững. Nếu gạt ra phần lợi tức quốc gia dính đến FDI, phần lợi tức quốc gia của riêng các yếu tố trong nước (Gross Domestic Income) chưa chắc đã có mức tăng trưởng trên 3% trong vài năm qua.

Điều này giải thích rõ tại sao hiện có 2 hình ảnh tương phản của nước Việt Nam trong vài thành phố lớn như Sài Gòn và tình cảnh chung còn lại của cả nước, nhất là trong các vùng nông thôn. Khi người viết có dịp đặt chân trở lại Sài Gòn trong tháng 5 vừa qua, lòng không thể không rợn rùng với những sinh hoạt làm ăn tấp nập của thành phố, với các phố xá khang trang thêm nhiều nhờ các khu chung cư và những thương xá lớn phồn hoa do đầu tư ngoại quốc (của Nhật, Trung Hoa, Hong Kong và Singapore) để đáp ứng nhu cầu tiêu pha của giới đầu tư và giới trung lưu mới trong nước với mức lương càng ngày càng cải thiện.

Nhưng tình hình chung cả nước xấu đi với độ tăng trưởng GDP chững lại, và khu vực ngoài FDI thì xuống thấp với nhiều doanh nghiệp tư giải thể và khu vực nông thôn đi vào làm than từ 2 năm nay do giá các nông sản tiếp tục thay phiên hạ thấp “cần giải cứu”. Cộng thêm bức tranh phá sản tài chính do tình trạng ngân sách bội chi và nợ xấu ngân hàng tồn đọng nói trên, thì khó nói nền kinh tế cả nước nói chung đang “tăng trưởng bền vững”?!

Từ ngày 20-01-2017 vừa qua, Chính phủ Trump đã tuyên bố Hoa Kỳ rút khỏi TPP. Với thực tế đó, FDI liệu còn đóng nổi vai trò trụ cột cho kinh tế Việt Nam bao năm nữa? Và tỷ giá của ĐVN sẽ ra sao nếu đồng Nhân Dân Tệ của Trung Hoa sẽ xuống dốc

[illegible]

Duy có điều, nếu đảng có được phép thuật “cho tất cả” như một số người dân vẫn tin tưởng, thì đảng cũng rất dễ lấy đi tất cả. Mục tiêu chính yếu nhất của chiến dịch “hồi tổ Đồng Tâm” vừa lộ rõ: trên danh nghĩa “đất quốc phòng” và chẳng

cần phải minh bạch bất kỳ chi tiết nào về dự án của Tập đoàn Viettel, quân đội sẽ lấy sạch 59 ha đất của dân.

Không biết vô tình hay hữu ý, đúng vào ngày công bố dự thảo kết luận thanh tra tại huyện Mỹ Đức, Bộ trưởng quốc phòng Ngô Xuân Lịch đã “thăm và làm việc” tại Viettel với những chỉ đạo không thể vô tình: *“Trách nhiệm chính trị của đảng bộ quân đội là phải phấn đấu có thêm nhiều doanh nghiệp như Viettel”, và “Tham gia phát triển kinh tế, xây dựng kinh tế là chức năng, thể hiện được truyền thống của quân đội nhân dân Việt Nam”*.

Ông Ngô Xuân Lịch - nhân vật mất hút tại kỳ họp quốc hội tháng 5-6 năm 2017 liên quan đến một cuộc khủng hoảng khác - “sân golf trong sân bay Tân Sơn Nhất” - đã bắt thần lộ diện như thế, bắt thần và như một cách lên tiếng phủ nhận phát biểu “quân đội sẽ không làm kinh tế nữa” và “đây là chủ trương của Bộ Quốc phòng” của Thứ trưởng quốc phòng Lê Chiêm chỉ mới vào cuối tháng 6-2017.

Trong bài phát biểu tại huyện Mỹ Đức vào ngày 7-7-2017, cựu điều tra viên công an Nguyễn Đức Chung lại nhiệt thành tôn cao vai trò của quân đội theo cách *“ai là người đi bảo vệ đất nước, ai là người cho chúng ta sống trong bình yên?”*, đồng thời nhắc đến vai trò của Cục Điều tra hình sự thuộc Bộ Quốc phòng - một động tác có thể được hiểu là hàm ý đe dọa: quân đội sẽ vào cuộc đàn áp dân Đồng Tâm nếu dân ở xã này tiếp tục phản kháng.

Trong thực tế, đã có dấu hiệu quân đội tham gia vào chiến dịch “khủng bố” người dân Đồng Tâm. Sau vụ ông Lê Đình Kinh, một trong những thủ lĩnh tinh thần của phong trào khiếu kiện thôn Hoành bị bắt cóc, trên mạng xã hội đã lan toả thông tin về một trong những kẻ bắt cóc ông Kinh là sĩ quan quân đội.

Kết nối sự việc Thanh tra Hà Nội dự thảo kết luận “không có 59 ha đất nông nghiệp tại đồng Sênh” cùng khẩu khí đề cao vai trò quân đội của Nguyễn Đức Chung với một

sự việc xảy ra ít ngày trước đó - Công an Hà Nội bắt ngờ khởi tố vụ gây rối trật tự và bắt giữ người trái phép tại Đồng Tâm- khó mà hiểu khác hơn rằng “khởi tố” là một động tác nhằm gây sức ép tâm lý, tạo sự đe dọa đối với người Đồng Tâm, để rồi cuộc người dân ở đây sẽ phải chấp nhận thân phận đen đủi, để mặc cho Viettel và phía quân đội lấy sạch đất đồng Sênh.

Nhưng không chỉ có thế...

Từ “khoan hồng” đến “buộc tội”

Tháng 4-2017, vụ người dân Đồng Tâm đã dám bắt đến cả một trung đội cảnh sát cơ động trong cả thảy 38 cán bộ và nhân viên công lực để đưa vào quy chế “trao đổi tù binh” chính là một sự sỉ nhục chưa từng có đối với ngành công an vốn chỉ biết lấy số đông đánh người mà chẳng mấy khi bị người đánh lại.

“Hồi tố” của chính quyền đối với dân Đồng Tâm cũng bởi thế đang biến diễn lạnh lẽo và ti mẩn thủ đoạn. “Xử quan trước, xử dân sau” đang là một phương châm được khẩu hiệu hóa trên hệ thống tuyên truyền một chiều của đảng.

Nhưng thực chất là “xử quan nhỏ trước, xử dân sau”. Những quan chức bị đem ra xét xử chủ yếu là cấp xã. Tuyệt đối không liên đới gì trách nhiệm của những viên công an đã đánh ông Lê Đình Kinh gây xương đau và sau đó bắt cóc ông.

Chỉ có điều, muốn “xử dân” lại không phải là chuyện dễ. Nếu trước đây chỉ cần công an huyện Mỹ Đức là đã tự cho họ cái quyền sách nhiễu, khủng bố và bắt cóc dân, thì sau vụ “bắt giữ con tin”, không quan chức nào từ thấp đến cao dám cam đoan là sẽ không bùng nổ một trận “rào làng chiến đấu” nữa ở Đồng Tâm.

Bởi thế mới có nội dung *“Chính việc cơ quan khởi tố là điều kiện để cho mọi người chứng minh được đây là giai đoạn thời gian, còn giai đoạn truy tố là giai đoạn đến tòa, viện, giai đoạn xét xử. Từ giai đoạn thời gian này mọi người sẽ tập hợp và cơ quan điều tra sẽ chứng minh tất cả những gì mọi người được hưởng khoan hồng”* trong bài phát biểu ngày 7-7-2017 của cựu điều tra

viên Nguyễn Đức Chung. Đáng chú ý, lý lẽ này của ông Chung là rất gần gũi với xảo biện của giới dư luận viên khi cố gắng thuyết mị “dân cứ hợp tác và thành khẩn với cơ quan điều tra rồi sẽ được khoan hồng”, nhưng sau đó lại trở mặt: “Cam kết là không truy tố toàn thể nhân dân Đồng Tâm chứ có cam kết là không truy tố một số cá nhân đâu”.

Tương lai “sẽ truy tố một số cá nhân” đã được cụ thể hóa bằng từ “buộc tội” của ông Nguyễn Đức Chung trong bài hùng biện của mình: *“Tôi xin nói với các cụ là ban đầu dân tự chia nhau, các cụ hiện nay đang tập hợp bảo lấy tài liệu chúng tôi vào mà tự chia nhau. Chính tài liệu đấy các cụ đòi quyền lợi và chính tài liệu đấy buộc tội các cụ lấn chiếm đất”*.

Một lần nữa cần nhắc lại, ông Chung từng là điều tra viên công an có thâm niên, có trình độ luật học và do đó khá thường phải chính xác trong cách dùng từ ngữ luật. Không biết vô tình hay hữu ý, từ “buộc tội” của ông Chung đã khiến toát ra cả một chủ trương “trừng phạt” của chính quyền và một triển vọng có thể rất đen tối dành cho người dân Đồng Tâm.

Đen tối như thế nào?

Nếu “điều tra” là giai đoạn của công an, “truy tố” là giai đoạn của viện kiểm sát, thì “buộc tội” chính là tòa án. Sau đó sẽ là tù đầy.

Vô tình hay hữu ý, trùng thời điểm với bài phát biểu hùng biện của ông Chung tại huyện Mỹ Đức, một lần nữa - sau vụ Công an Hà Nội khởi tố Đồng Tâm vào tháng 6-2017 - giới dư luận viên lại gào thét *“Cho bọn khố rách áo ôm ở Đồng Tâm chết hết đi! Dám bắt công an hử? Dám làm loạn hử? Tống chúng nó vào tù hết đi!”*.

Tái hiện “lột” công an

Khác hẳn với thái độ như gà mắc tóc “tôi phải ký vì người dân ép tôi” khi bị ông Lê Đình Kinh chất vấn vụ Công an Hà Nội thỉnh linh khởi tố Đồng Tâm vào tháng Sáu, bài nói chuyện của Nguyễn Đức Chung vào tháng Bảy lại mang khẩu khí tự tin, quyết liệt và khá gãy gọn, trừ một đoạn sau có phần trùng lặp với nội

dung đoạn trước.

Kể cả một đặc tính nữa: khẩu khí bài nói chuyện trên rất “công an”.

Hướng về phía luật sư Trần Vũ Hải, ông Chung đánh giọng: “*Mà các anh không được phép hỏi, thậm chí cấp nào mới được biết chứ không phải giải thích cho các anh đất làm gì? Các anh không có quyền đó, bởi đó là an ninh quốc gia...*”.

Cũng khác với tháng 4-2017 là lúc “tang gia bối rối”, nội bộ “năm cha bảy mẹ”, vào lần này hẳn ông Chung đã được Bộ Chính trị, mà có thể trực tiếp là TBT Trọng, Bộ Quốc phòng, Bộ Công an bật đèn xanh để tỏ ra cứng rắn trước “bọn khó rách áo ôm”.

Tuy nhiên, khác rất nhiều những năm trước đây, Bộ Chính trị đang phải đối mặt với một khoảng cách lớn chưa từng có giữa “ý đảng” với “lòng dân”. Thực tế cưỡng chế giải tỏa đất đai trong những năm gần đây lại chứng minh một sự thật trần như nhộng là chỉ cần dân “cương” một chút và đông đảo hơn lực lượng cưỡng chế, giới quan chức đành phải tự an ủi “nói thì cứ nói, nhưng làm thì phải từ từ”.

Cũng bởi thế, dự thảo thanh tra về Đồng Tâm được công bố vào tháng Bảy này chủ yếu mang mục đích thăm dò. Cứ công bố, xem thử phản ứng của dân thế nào, nếu dân yếu ớt thì làm tới luôn...

Thế nhưng ngay sau vụ Công an Hà Nội khởi tố Đồng Tâm vào tháng 6-2017, ông Lê Đình Kinh đã bật ra “Vụ Đồng Tâm lại khủng hoảng rồi”.

Khủng hoảng Đồng Tâm, cũng vì thế, sẽ còn kéo dài - giai đoạn 2. Còn người dân có bị “hồi tố” theo ý chỉ của chính quyền, công an và cả quân đội hay không thì chỉ đến khi nhận ra “có đảng là có tất cả” là một viễn tượng trên trời, người dân mới biết phương cách để tự quyết định số phận của mình “trước khi trời cứu”.

TƯỚNG CHUNG-NGƯỜI BỘI ƯỚC trở thành Quan tòa trong vụ Đồng Tâm

.....*Hòa Ái RFA 14-07-2017*.....

Bản Dự thảo Kết luận Thanh tra về đất đai ở Đồng Tâm được công bố vào ngày 7-7-2017, dưới sự chủ trì của Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội, ông Nguyễn Đức Chung. Nội dung của bản dự thảo không những mang lại nỗi thất vọng cho người dân Đồng Tâm mà bài phát biểu của ông Chung hôm đó còn khiến cho những người quan tâm đến vụ Đồng Tâm bất bình tới độ.

Khủng hoảng ở Đồng Tâm

Một tuần lễ đã trôi qua kể từ khi Dự thảo Kết luận Thanh tra về đất đai ở Đồng Tâm được công bố công khai, nhưng đài Á Châu Tự Do ghi nhận dư luận trong và ngoài nước vẫn sôi nổi thảo luận liên quan đến bài phát biểu của ông Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân Tp Hà Nội vào hôm 07-07-2017.

Hầu hết những người quan tâm đến vụ việc tranh chấp đất đai giữa chính quyền địa phương với dân chúng ở thôn Hoàn, gọi ông Nguyễn Đức Chung, là “người bội ước” vì Công an Hà Nội vào ngày 13 tháng 06 ra quyết định “khởi tố vụ án hình sự đối với vụ bắt giữ người trái pháp luật và hủy hoại tài sản ở xã Đồng Tâm”, không đúng theo cam kết mà ông Chung đã hứa hồi đầu tháng 04 rằng không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với người dân ở đây, khi họ buộc phải bắt giữ 38 cán bộ, công an và cảnh sát cơ động để được yêu cầu đối thoại cùng chính quyền thành phố.

Mặc cho một trong ba điều cam kết của ông Nguyễn Đức Chung không được thực hiện, cụ Lê Đình Kinh, người đại diện của dân chúng xã Đồng Tâm, khẳng định vẫn tin tưởng vào chính quyền Hà Nội, với hy vọng vụ tranh chấp đất đồng Sinh sẽ được giải quyết trước khi tiến hành khởi tố điều tra người dân xã Đồng Tâm. Dân chúng nơi đây vẫn mong mỏi và trông cậy vào kết luận thanh tra sẽ được công tâm đúng theo luật pháp.

Qua bài phát biểu của ông Nguyễn Đức Chung tại buổi công

bố Dự thảo Kết luận Thanh tra về đất đai ở Đồng Tâm, ông Chung dùng từ “khủng hoảng”, mà trước đó cụ Lê Đình Kinh đã buột miệng than rằng “Đồng Tâm lại rơi vào khủng hoảng nữa rồi!”, lúc cụ nghe tin Công an Hà Nội khởi tố vụ án hình sự đối với người dân giữ đất ở thôn Hoàn.

Nhà quan sát tình hình Việt Nam, Tiến sĩ Phạm Chí Dũng cho là Chính quyền thành phố Hà Nội có đồng quan điểm với dân chúng xã Đồng Tâm khi đánh giá mức độ nghiêm trọng của vụ việc. Tiến sĩ Phạm Chí Dũng nêu lên nhận định của ông: “*Chúng ta thấy vừa rồi trong bài phát biểu của Chủ tịch Ủy ban Hà Nội Nguyễn Đức Chung có một từ rất đáng chú ý là ông Chung dùng từ ‘khủng hoảng’ để nói về Đồng Tâm. Điều đó cho thấy trong tâm thức, trong não trạng, trong cách hành văn, cách nói của Bộ Chính trị, của Ban Bí thư trong nội bộ Đảng đã phổ biến từ ‘khủng hoảng’; có nghĩa người ta đã đánh giá vụ Đồng Tâm là ‘một vụ khủng hoảng’ chứ không đơn thuần ở cấp độ như ‘điểm nóng xã hội’, ‘kiểu kiện đông người’, ‘gây rối trật tự công cộng’, hay thậm chí là ‘điểm nóng chính trị’ mà nó trở thành một vụ khủng hoảng lớn. Điều này cho thấy vụ Đồng Tâm rất lớn và ở tầm cỡ là ‘an ninh quốc gia’.*”

Ông Nguyễn Đức Chung khẳng định đây là một vụ khủng hoảng nên bản thân ông với trách nhiệm là Chủ tịch đã chỉ đạo cũng như đốc thúc cán bộ trong suốt quá trình thanh tra và cần công khai, minh bạch kết luận thanh tra, đúng như tinh thần cam kết của ông hồi hạ tuần tháng 04, tại Ủy ban nhân dân xã Đồng Tâm. Tuy nhiên, Luật sư Lê Công Định lại cho rằng việc công bố Dự thảo Kết luận Thanh tra này không đúng về mặt pháp lý. Luật sư Lê Công Định lập luận:

“*Việc ông Chung, với tư cách là Chủ tịch Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội, công bố một dự thảo*

thanh tra, xét về phương diện thủ tục thì sai về mặt pháp lý. Lý do là việc thanh tra bao giờ cũng được tiến hành độc lập với các cơ quan hành pháp. Bởi vì việc thanh tra ở đây là thanh tra những hoạt động, những công việc, những hành vi mà nhân viên công vụ và Cơ quan hành pháp thực hiện. Cho nên, tại sao một bản Dự thảo Thanh tra chưa hoàn tất lại có thể công bố ngay cho Cơ quan hành pháp do ông Nguyễn Đức Chung đại diện. Điều đó đối với tôi, hoạt động thanh tra mất đi tính cách độc lập mà theo quy định của Pháp luật Việt Nam hiện hành thì hoạt động thanh tra hoàn toàn độc lập.”

Lời phát biểu thay cáo trạng

Người dân Đồng Tâm hy vọng bao nhiêu vào ông Chủ tịch Nguyễn Đức Chung, khi ông tuyên bố trong bài phát biểu rằng “vụ Đồng Tâm phải lấy pháp luật làm trọng”, thì niềm hy vọng đó vụt tắt ngấm với kết quả thanh tra được công bố là khu đất đồng Sinh thuộc Quốc phòng. Và tuyệt vọng hơn cho dân chúng xã Đồng Tâm qua lời lẽ khẳng khái của ông Chung, mà dư luận gọi là chẳng khác nào một vị thẩm phán.

Ông Chung nói rằng nếu như người dân còn khúc mắc thì đoàn thanh tra sẽ mời lên và sẵn sàng đối thoại; đồng thời ông Chung cũng nhấn mạnh “mọi người có quyền được kiến nghị, nhưng phát biểu phải có giới hạn”. Ông Chung cũng nêu đích danh Luật sư Trần Vũ Hải cùng nhóm luật sư đại diện cho bà con xã Đồng Tâm cần có trách nhiệm tuyên truyền pháp luật cho người dân, với lời khẳng định Quân đội không bắt buộc phải chứng minh cho dân chúng việc sử dụng khu vực đất đai phục vụ quốc phòng như thế nào. Chúng tôi xin trích nguyên văn lời ông Ng. Đức Chung nói “Các anh không có quyền hỏi, bởi đó là an ninh quốc gia”.

Luật sư Lê Công Định nói với RFA rất bất ngờ về những lời tuyên bố này của ông Chủ tịch Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội vì ông Chung đã đánh tráo khái niệm quy định đất được sử dụng cho mục đích quốc phòng theo Luật Đất đai của

Việt Nam hiện hành, là chỉ dành để phòng thủ và bảo vệ đất nước, chứ không phải dành cho một doanh nghiệp thuộc quản lý của các Lực lượng Vũ trang dùng vào mục đích kinh tế. Luật sư Lê Công Định diễn giải: “Khi chính quyền dùng cho mục đích hoạt động kinh tế sinh lợi nhuận mà lại ảnh hưởng đến lợi ích của những người dân đang sử dụng đất thì người dân hoàn toàn có quyền đặt vấn đề rằng việc thu hồi đất đó có hợp pháp hay không, vấn đề thanh tra và thu hồi đất được tiến hành có đúng theo thủ tục luật định hay không? Người dân có quyền thắc mắc, đặt câu hỏi và yêu cầu chính quyền giải quyết, chứ không phải ông Chủ tịch Ủy ban với một thái độ rất kẻ cả, coi thường dân mà bảo rằng người dân chẳng có quyền gì để đặt câu hỏi.”

Trong khi những ai am hiểu Luật pháp Việt Nam, giống như Luật sư Lê Công Định, tỏ ra bất ngờ trước luận điệu của ông Chủ tịch Nguyễn Đức Chung rằng có một nhóm người cố tình gian dối để kích động lòng tham trong khu đất đồng Sinh, thuộc Quốc phòng thì nhiều người Mỹ gốc Việt, là những người theo dõi sát sao vụ Đồng Tâm, khá ngỡ ngàng khi nghe ông Chung nêu dẫn chứng Việt Nam sử dụng đất dành cho mục đích quốc phòng giống như tất cả các quốc gia khác trên thế giới. Từ bang Florida, Hoa Kỳ, ông Sáu Nguyễn nêu lên thắc mắc không rõ ông Nguyễn Đức Chung

có hiểu được những gì ông nói?

“Ông Chủ tịch Chung đã phát biểu để chứng tỏ rằng việc trưng dụng đất cho nhu cầu quốc phòng giống như các nước tiên tiến trên thế giới, thành ra ông có nói câu ‘Ở Mỹ, người ta đã bỏ trống một bang dành cho nhu cầu quốc phòng’. Sẵn đây tôi hỏi ông Chung cho tôi biết đó là bang nào? Thú thật tôi ở đây trên 30 năm mà tôi chưa thấy bang nào bỏ trống hết. Và một điều nữa ông Chung có biết rằng ở Mỹ, khi cần nhu cầu sử dụng đất thì Chính phủ phải trả cho người chủ miếng đất đó số tiền rất nhiều hay không?”

Bài phát biểu của ông Chủ tịch Nguyễn Đức Chung được báo giới trong nước đăng tải dài hơn 5 trang giấy A4 và cộng đồng cư dân mạng bình luận đây là một màn “tấu hài đồ”, mà qua đó nhiều người trông ngóng bà con Đồng Tâm trong những ngày tới ra sao trước quyết định khởi tố vụ án hình sự treo lơ lửng trên đầu họ.

Đài RFA còn ghi nhận không mấy ai tiên đoán được Tập đoàn Viễn thông Quân Đội (Viettel) sẽ làm gì đối với khu đất nông nghiệp đồng Sinh được chuyển giao cho Tổng Công ty này, nhưng đa số những người quan tâm vụ việc mà chúng tôi tiếp xúc đều quả quyết không bao lâu nữa trong Tự điển tiếng Việt sẽ có thêm từ “Dân oan Đồng Tâm”.

●●●●●●●●●●

BÀN VỀ GIÁO DỤC NHÂN BẢN

.....Bs Nguyễn Đan Quế 25-07-2017.....

Tôi muốn nói ‘chút xíu thôi’ về thế nào là một nền Giáo dục Nhân bản. Tôi thật sự không muốn vì thấy chưa phải lúc. Khổ nỗi đây lại là cơ bản nhất.

Bàn về Giáo dục Nhân bản, chỉ nghe không thôi đã đủ thấy khó. Cho nên, theo tôi, người nghe phải là những người, không những trong ngành giáo dục, mà còn có những quan tâm, ưu tư đặc biệt về giáo dục và đang tìm tòi một hướng đi mới cho nền giáo dục Việt Nam. Hướng này là xu thế tất yếu của thời đại, chứ không phải sản phẩm tưởng tượng của trí tuệ.

Sở dĩ tôi ngần ngại chưa bàn đến nền Giáo dục Nhân bản vào lúc này là vì chế độ cộng sản và những nhà lãnh đạo cộng sản còn ngồi tại vị đó. Trong khi chúng ta bàn một vấn đề mà vấn đề đó đòi phải có thay đổi toàn bộ cách điều hành xã hội từ kinh tế—văn hoá cho đến sinh hoạt chính trị ở tầm mức quốc gia.

Nhiều nhất, có thể nói trong lúc này là về một mơ ước. Nhưng không phải mơ có được nền giáo dục giống của Mỹ, Anh, Pháp, Liên Xô hay bất kỳ quốc gia nào khác.

Mà là giấc mơ của nhân loại về một nền Giáo dục Nhân bản.

Nói là mơ, nhưng lại không mơ đâu !

Mà chính là hướng đi tất yếu của giáo dục phổ quát cho nhân loại, mọi dân tộc trong tương lai. Thật vậy, khoa học hiện đại (cơ học lượng tử ra đời vào khoảng giữa thế kỷ 20) đã đưa nhân loại lần đầu tiên đến với quan niệm triết lý mới về con người: Tinh thần và vật chất là 2 mặt của sinh năng. Sinh năng là một phần của vũ trụ năng (từ vụ nổ Big Bang và vũ trụ hiện còn đang tiếp tục giãn nở). Tinh thần-vật chất hiện hữu cùng một lúc, hỗ tương tác động và có thể hoán chuyển qua sinh năng. Nói như thế, Đông-Tây đúng lý ra đã phải là 2 mặt của nền văn minh nhân loại (như 2 mặt của một đồng tiền). Do đó, Nhân bản hóa xã hội loài người là tất yếu, trong đó Giáo dục Nhân bản giữ vai trò cốt lõi.

Trước khi nói về nền Giáo dục Nhân bản, thiết tưởng cần nói qua nền giáo dục hiện nay.

Chủ nghĩa cộng sản theo đuổi nền giáo dục đào tạo công cụ cho chế độ và nền văn hoá nô dịch nhằm điều kiện hóa tối đa con người trong khuôn khổ duy vật của chủ nghĩa Mác.

Thứ giáo dục áp chế này khiến con người trở nên cứng nhắc với những giáo điều, làm mất tự do cũng như nhân phẩm, khiến không thể thay đổi hay tiến hoá được. Thứ giáo dục đã đào tạo sai lạc nhiều thế hệ, hậu quả là văn hoá suy đồi, không có đức độ, thì làm sao xã hội không càng ngày càng xuống dốc, con người không càng ngày càng tha hoá, hư hỏng, chỉ biết tham lam, bóc lột lẫn nhau. Nhờ đảng cán bộ trở nên giàu có, chỉ có dân chúng thiệt thòi, nông dân-công nhân nai lưng bán sức lao động mà không đủ sống, sinh viên tốt nghiệp không tìm được việc làm.

Chủ nghĩa cộng sản kinh điển, hay tư tưởng (?) Hồ Chí Minh chỉ là những xác chết, những thầy ma. Trong khi đời sống xã hội luôn linh động, phát triển.

Bộ Chính trị đảng cộng sản Việt Nam nghĩ rằng họ sẽ tìm thấy câu trả lời cho những vấn nạn của xã hội trong kinh điển thì họ đã sai lầm lớn!

Vấn đề không phải là cải tổ nền giáo dục-văn hoá Mác xít tai hại này, mà chúng ta phải đấu tranh đòi hủy bỏ toàn bộ, chấm dứt ngay việc nhồi nhét vào đầu học sinh sinh viên những quan niệm trừu tượng hay những mớ kiến thức chuyên môn.

Nền giáo dục mới mang tính Nhân bản, Khoa học, Đại chúng, Khai phóng và Sáng tạo. Ngắn gọn ta có thể nói:

– Tính nhân bản

Phát triển đồng đều và tối đa có thể tiềm năng cá nhân về cả hai mặt

tinh thần lẫn vật chất vì là hai mặt của sinh năng ('đề' ra sự sống). Phát triển cân bằng này mới là yếu tố quan trọng cho cá nhân mưu cầu hạnh phúc.

– Tính khoa học

Khoa học Tây phương giúp giải thích những hiện tượng của thế giới tự nhiên bên ngoài qua những thí nghiệm, những công thức toán học.

Khoa học Đông phương là sự tìm hiểu bản chất thực sự bên trong của con người, là sự tìm hiểu vào bản thể mình: "Tôi là ai?" qua những huấn luyện thực nghiệm, qua trải nghiệm.

– Tính đại chúng

Ngày nay với internet có thể phổ biến các bài giảng, bài huấn luyện đến quần chúng ở hẻo lánh cùng ngõ hẻm trên toàn quốc, kể cả vùng sâu, vùng núi, hay hải đảo. Giáo dục không còn chỉ dành riêng cho người có tiền, có quyền, con ông cháu cha.

– Tính khai phóng

Chúng ta thừa kế và hưởng thụ gia sản nhân loại truyền qua bao thế kỷ, nhưng hoàn toàn không bị bó hẹp trong những hiểu biết đó. Nền Giáo dục Nhân bản luôn luôn khai mở ra cho thế hệ trẻ những bộ phận để có thể lao vào và hoàn thành tốt nhiệm vụ quan trọng nhất trong một đời người. Đó là

– Tính sáng tạo

Trong công việc hàng ngày, hay trong nghệ thuật hay cao cấp hơn trong khám phá đại vũ trụ cũng như tiểu vũ trụ (con người), mỗi hành động của chúng ta đều luôn luôn mang tính khám phá, chứ không phải máy móc. Thế giới ở trong ta (sống với xã hội), nhưng ta không ở trong thế giới (đời sống nội tâm riêng)

Tính sáng tạo sẽ đưa đến NHÂN LOẠI MỚI với NỀN VĂN MINH MỚI trên căn bản triết lý mới về con người.

Nền tảng giáo dục mới nhân bản là đào tạo giới trẻ thành những con người hiểu về mình và môi trường mình đang sống; ý thức tương quan giữa người với người và giữa người với môi trường ấy.

Mục đích của nền Giáo dục Nhân bản là kêu gọi và phát triển tính nhân bản tiềm ẩn có sẵn trong mỗi con người, sống phù hợp với các qui luật của thiên nhiên, và trở thành những người có lòng tốt, có lòng vị tha, biết cảm thông, biết hướng thượng. Không bao giờ kêu gọi, kích thích những nhược điểm hay tật xấu trong con người.

Phần lớn con người Việt Nam trải qua bao năm chinh chiến, lại chịu ảnh hưởng của một nền giáo dục đầy thù hận, nên rất khó thay đổi. Cho nên

Cần nhắm vào tuổi thơ để uốn nắn.

Dù cho đứa trẻ gặp bất hạnh nhưng nếu được giáo dục đúng thì chính khổ đau này giúp trẻ thêm kiên nhẫn, chịu đựng và thương những người cùng cảnh ngộ. Dù cho sinh ra trong nhung lụa sung sướng, trẻ cũng không trở thành một người ích kỷ, tự đắc hay dễ dãi với bản thân mình.

Nếu khi còn nhỏ, trẻ được giáo dục kỹ lưỡng về luân lý, đạo đức, được vun trồng săn sóc cẩn thận thì sau này khi trưởng thành, tiếp xúc với đủ mọi ảnh hưởng tốt xấu, có thể đương đầu với điều xấu vì biết phân biệt và đủ sức chống lại những cám dỗ.

Tóm lại nền Giáo dục Nhân bản làm cho con người phát triển toàn diện trong môi trường đang sống.

Một vị thầy theo đúng nghĩa không phải là người có nhiều kiến thức hay ăn nói lưu loát; mà phải là người dịu dàng đưa trẻ như bạn đồng hành, thích nghi với sự nảy nở của trẻ, dạy bảo đúng với khả năng tiếp nhận của trẻ, không ỷ vào uy quyền để áp chế. Con người ai cũng ghét điều làm họ sợ, nên mệnh lệnh, đe dọa không bao giờ là giáo dục chân chính được.

Vì giáo dục là một nghệ thuật nên nhà giáo dục còn phải có tâm hồn của một nghệ sĩ, rộng mở với thiên nhiên, vui buồn với thế thái nhân tình, biết hoà nhịp cùng thời đại.

Nhà giáo dục phải có tự do trong việc đào tạo, huấn luyện những tâm hồn còn non dại, ngây thơ này. Chỉ những người có đức hạnh cao mới nên theo nghề thầy.

Giáo dục dự phần quan trọng trong phát triển xã hội. Con người nhìn cuộc đời ra sao tùy thuộc rất nhiều ở sự giáo dục của người đó.

Giáo dục không phải là bức rào ngăn cách con người, mà là một cây cầu nối liền con người với nhau.

Giáo dục là khai mở trái tim cũng như khối óc, tiềm lực con người được khai phóng, khả năng sáng tạo của con người có thể tuôn chảy góp phần xây dựng một nền văn minh mới toả rộng khắp nơi.

Nếu con người biết sống đúng ý nghĩa của một con người, thì tương lai nhân loại ắt phải huy hoàng chứ không thể nào khác đi được.

HIỆN TẠI khó khăn nhất nằm ở chỗ:

Lực lượng giáo chức Việt Nam phải nhận biết nền giáo dục Mác-Lê là vũng bùn lầy, mới ngừng không tranh đua nữa và nhất là muốn bước ra, rời bỏ nó. Đại đa số giáo chức ở chỗ riêng tư đều nói: nền giáo dục hiện tại là gàn dở, nghĩa là các vị đó

còn không gàn dở. Chính lực lượng giáo chức phải làm cuộc Cách mạng Giáo dục Nhân bản này, chứ không phải ai khác.

Lực lượng giáo chức phối hợp cùng hàng triệu sinh viên nạn nhân là động lực chính yếu chống lại và lật đổ bọn cán bộ quản lý giáo dục: Đó là hướng đấu tranh để cho ra đời nền Giáo dục Nhân bản tại Việt Nam.

Nói như thế đã tạm đủ những nét chính của nền giáo dục mới.

Tóm lại, Giáo dục Nhân bản nhằm rèn luyện thân thể cũng như tinh thần, để con người có thể nhận biết, tỉnh thức và trưởng thành qua mỗi kinh nghiệm sống. Từ đó, khai phóng mọi khổ đau và vui sướng của cuộc đời.

Chúng ta cũng nên nhớ rằng cuộc sống mang tính biện chứng, nó tồn tại qua hai mặt đối lập. Không hạnh phúc nào mãi mãi, bằng không hạnh phúc sẽ mất hết ý nghĩa. Bất hạnh kế liên hạnh phúc như ngày và đêm. Mọi vui sướng đều có nỗi đau riêng của nó, và mọi nỗi đau đều có vui sướng riêng của nó.

Thế nên “ngay bây giờ và ngay tại đây”, bất cứ ở đâu bất cứ lúc nào, con người nhân bản luôn sống chính xác một cách mãnh liệt, vì biết rõ quá khứ là chuyện đã xảy ra rồi, và khoảng khắc tới không ai có thể biết là gì.

Sau những giấc mơ thật đẹp như thế về giáo dục, chúng ta đành trở lại thực tế phũ phàng đang ngự trị trên quê hương mình để cùng nhau chiến đấu cho một thể chế mới với nền Giáo dục Nhân bản./.

25-7-2017

TRÔNG NGƯỜI

.....**Phương Vũ Võ Tam Anh 26-06-2017**.....

Cách đây hơn hai ngàn năm, một chính trị gia lỗi lạc, ông Quản Trọng, đã nói một câu bất hủ: “**Kể mười năm: trồng cây; kể trăm năm: trồng người.**”

Cách đây tám mươi năm, Hồ Chí Minh (HCM) đã ăn cắp lại câu nói đó làm như một ý tưởng riêng tư vĩ đại mà toàn dân dưới chế độ cộng sản phải học tập từ đó đến nay. HCM đã có khoảng thời gian cần thiết để bắt đầu trông người.

Nay đã gần một trăm năm, những cây mà HCM trông đã nảy chồi và đơm trái. Điều ngạc nhiên là những chồi trái đó lại chẳng...

giống ai và nói theo một tiếng thời thượng thì đó là những “trái lạ.” Chính một nhân vật cộng sản sáng giá, ông Robert Hue, Tổng bí thư đảng cộng sản Pháp cũng đã phải nhận xét: “*Chủ nghĩa cộng sản là một loại cây kỳ diệu mà không hiểu sự tình cờ oái ăm nào khiến nó lại mọc ra toàn những nắm độc.*” (Lời phát biểu của Robert Hue trong chương trình truyền hình *La marche du siècle* ngày 7-11-1997 để phản biện lại những tố cáo tội ác của chủ nghĩa cộng sản trong cuốn sách *Le Passé d'une Illusion* của François Furet).

Những trái lạ đầu tiên được nhận thấy là ở trong giới lãnh đạo. Nếu so với các nước khác thì chính quyền Việt Nam gồm nhiều bằng cấp tiến sĩ nhất trên thế giới, hơn cả Mỹ, hơn cả Canada và phần đông các nước văn minh khác. Đó là những tước vị có được nhờ học hàm thụ, chuyên tu, tại chức (“*dốt như chuyên tu, ngu như tại chức*”), lại còn thêm cái nạn bằng dỏm, bằng giả đầy rẫy. Có vị chui vô rừng khi mới 15 tuổi, khi chui ra thì có được bằng cử nhân luật (rừng!) Có vị chung tám bằng tiến sĩ Mỹ mà chỉ học có một tuần lễ Mỹ và không biết tiếng Mỹ!

Để khỏi áy náy với những tước vị khoa bảng, thỉnh thoảng các vị đó cũng không quên nhà ngọc phun

châu, để đánh thức toàn dân khỏi buồn ngủ. Nguyễn Minh Triết nhận xét: “*Khi Việt Nam ngủ thì Cu-Ba thức; khi Cu-Ba ngủ thì Việt Nam thức*” để cho thấy là mình đã qua được bậc tiểu học để biết rằng trái đất tròn và xoay quanh mặt trời.

Nguyễn Phú Trọng thì không muốn mình bị đánh đau nên phát biểu: “*Đánh tham những là tự đánh mình*” nên đã giơ cao đánh khề.

Nguyễn Tấn Dũng thì gọi tên Thủ tướng Pháp Jean Marc Ayrault bằng cách phiên âm tiếng Việt là “*Răng Ma Kê Rô*” nghe phát âm như *Jean maquereau* (có nghĩa là

tên ‘ma cạo’ Jean), báo hại đài truyền hình *Canal Plus* chiếu đi chiếu lại để mua vui cho khán giả Pháp được mấy tuần lễ.

Còn thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc khi đọc diễn văn trước Hội nghị Quốc tế về sông Mekong đã biểu lộ kiến thức của mình qua mấy chữ “*Cờ Lờ Mờ Vờ*,” để rồi từ đó ngoài cái danh hiệu “*Ma dze in Vietnam*,” ngài còn được tặng thêm danh hiệu là “*Thủ tướng Cờ Lờ Mờ...*”

Dưới sự hướng dẫn của các đỉnh cao trí tuệ đó lẽ tất nhiên những tầng lớp khác trong xã hội Việt Nam hiện tại cũng không ra ngoài chữ “*lạ*.” Đùng nguy biến rằng đó chỉ là trường hợp cá thể, nhưng vì xảy ra thường xuyên thì đó là tấm gương phản ánh lại cả một hiện trạng xã hội. Sau đây là một vài trường hợp điển hình.

Người làm giám đốc chương trình văn hoá trên đài truyền hình nhà nước với một cái tên tuyệt đẹp Kiều Trinh lại là một tay ăn cắp tái phạm nhiều lần ở nước ngoài. Nếu gọi không nhầm thì chức vụ này phải chăng là để rao giảng thứ văn hóa... ăn cắp.

Một bác sĩ giải phẫu làm chết người thì lại đem vớt xác bệnh nhân xuống sông Hồng giữa lòng thủ đô Hà Nội, chôn ngàn năm văn vật.

Những phụ nữ Việt Nam bị từ chối nhập cảnh vào Singapore vì cảnh sát đã lòng bắt hàng trăm cô gái Việt Nam sang để làm gái điếm ở khu Joo Chiat.

Cảnh sát Nhật đã lục soát trụ sở Hàng không Việt Nam để tịch thu những hàng ăn cắp và ở các siêu thị Nhật có yết bảng “*Ăn cắp là tội phạm*” bằng tiếng... Việt Nam.

Ở Nam Phi, bí thư thứ nhất tòa đại sứ VN Vũ Mộc Anh bị bắt quả tang vì tội buôn lậu sừng tê giác.

Ở Thụy Sĩ, du khách Việt Nam tức là thuộc hạng khá giả, đã bị bắt giữ vì tội ăn cắp trong siêu thị.

Chuyện kể còn dài dài, càng kể càng nhục!

Trong khi đó thì ở trong nước những mầm non đang phát triển không được nhìn thấy một tương lai sáng sủa mà đang bị bịt mắt bịt tai và bao quanh bởi những tệ nạn đầy

rầy. Đạo đức học đường càng ngày càng suy thoái. Trong một nước mà thiên hạ đánh nhau như cơm bữa (theo báo Người Lao Động thì chỉ trong ba ngày Tết Đinh Dậu vừa qua có tới 2.203 trường hợp nhập viện vì đánh nhau với 14 tử vong) thì trẻ con làm gì mà không bắt chước. Thoạt đầu trẻ con đánh nhau ngoài đường vì những sự hiềm khích nhỏ nhỏ, viên kẹo, cái bánh, hòn bi... Dần dà tiến đến chỗ đánh nhau trong nhà trường trước cái nhìn vô cảm của bạn bè và của cả thầy cô. Gay cấn hơn nữa là các nữ sinh đang tuổi cập kê, thay vì mộng mơ ỳ ỉ thì lại ra tay cào xé nhau như những võ sĩ thứ thiệt. Đồng thời với sự tuột dốc đạo đức học đường lại có sự tiến bộ công nghệ kỹ thuật số nên nhất cử nhất động đều được đưa lên mạng tức khắc. Nhất là các cô bé lại thường có lỗi xé áo quần nhau nên các màn đám đá càng được cổ vũ. Quý vị không khỏi đau lòng khi vào “Google” bấm chữ “**Nữ sinh đánh nhau**” thì hiện ra hàng trăm, tôi nói hàng trăm, cái link sôi động mà các bình luận gia VC phải dùng đến chữ “**cực sốc**.”

Theo phương châm “**tiến nhanh tiến mạnh tiến vững chắc lên XHCH**” thì hiện tượng đánh nhau trong học đường cũng nâng cấp đến giai đoạn siêu việt là thầy trò đánh nhau, điểm tốt cùng của sự suy đồi. Đến đây không thể cắt nghĩa rằng chỉ vì những sự hiềm khích nhỏ mà thầy trò trở nên thù hằn giận dữ. Hai đối tượng này đang ở trong hai tầng lớp xã hội vừa có bản phận vừa có trách nhiệm với nhau, phải tuyệt đối tương kính nhau để cho xã hội tiến bộ và là cốt lõi tương lai của dân tộc. Một đoạn video quay cảnh vào ngày 15-02-2017 tại lớp học 10A3 trường Tầm Vu tỉnh Hậu Giang hai thầy trò đánh nhau kịch liệt, “**thầy đánh trò như đánh giặc, trò đánh thầy như đánh kẻ thù**,” mà hình như họ không phải là đối tượng thật sự của cấm hờn. Hình như có một sự uất ức vô hình nào đó đang bị dồn dập từ lâu, nay vì một chút khơi mào nhỏ nhoi nào cũng đủ để bộc phát. Thứ vô hình để họ trút sự giận dữ đó là bức tranh xã hội mà họ

đang sống, công an đánh vỡ đầu người biểu tình ngoài đường phố, đánh chết người trong đồn và nhà tù.... chứ không phải là đối thủ trước mặt chỉ vì chuyện vô kỷ luật của một cô học sinh bé bỏng hay của một thầy giáo nổi tiếng là hiền từ. Trách nhiệm về ai?

Cái sở trường hách dịch và độc đoán của chế độ đang xâm nhập học đường. Bà hiệu trưởng Tạ Thị Bích Ngọc (lại một cái tên tuyệt đẹp nữa) đi xe taxi vào sân trường có trẻ con đang chơi (một chuyện lạ chỉ có ở Việt Nam) cán gãy giò em học sinh Trần Trí Kiên mà lại chối bai bãi và còn bắt các nhân viên khác trong trường xác nhận là không có xe taxi vào sân trường. Lẽ ra bà hiệu trưởng nên cho đậu taxi ngoài cổng rồi nhờ người khác... công vào (như một giới chức cao cấp đi họp hôm trời mưa lớn mới đây) thì có phải đỡ phiền phức hơn không?

Với trăm ngàn chuyện lạ như vậy, thử hỏi nền giáo dục Việt Nam sẽ đi về đâu?

Hậu quả đã thấy rõ. Mới đây, ông Doãn Mậu Diệp, Thứ trưởng Bộ Lao động Thương binh và Xã hội đã thừa nhận rằng trong năm 2016 đã có đến 200.000 kỹ sư và tiến sĩ không tìm được việc làm và Bộ đang lập kế hoạch cho xuất cảng lao động thành phần trên từ 2017 đến 2020. Lại một chuyện lạ khác của Việt Nam gây tranh cãi về cái gọi là “**chảy máu chất xám**.”

Theo quan niệm thông thường nhất thì tất cả mọi quốc gia đều đào tạo chuyên viên để phục vụ cho quốc gia mình, chưa kể nhiều nước có chính sách “**bổ ráp chất xám**” (*raffle des cerveaux*) về nước mình, đứng đầu là Hoa Kỳ. Do đó xảy vụ dành giật chuyên viên giữa Ấn Độ và Hoa Kỳ, vì Ấn Độ cũng có đội ngũ chuyên viên khá giỏi, nhất là trong lãnh vực vi tính và y khoa. Một chuyên viên giỏi đang ở Ấn Độ nếu được một công ty Mỹ thuê nhận, liền được lo cho từ A đến Z, tìm nhà tìm cửa, tìm chỗ học cho con cái rồi bốc ngay qua Mỹ. (Sự kiện này đang vấp phải trở ngại bởi đạo luật cấm nhập cư mà Tổng thống Donald Trump mới ban hành).

Vấn đề đặt ra là ở Việt Nam người có bằng cấp có đủ khả năng và kỹ năng để phục vụ hữu hiệu trong lãnh vực chuyên môn của mình không? Theo nhà giáo Đỗ Việt Khoa thì kỹ sư tiến sĩ thất nghiệp là vì “**nền giáo dục ở Việt Nam không phù hợp với sự phát triển kinh tế hiện tại (...)** Luận án tiến sĩ với những đề tài lạ hoắc, vô bổ, viết như trẻ con.” Theo ông Chu Tiến Dũng, Giám đốc Công ty Phần mềm Quang Trung thì những người ra trường với bằng tiến sĩ cũng không đủ tiêu chuẩn để tuyển lựa. Họ không tìm được việc ngay trong nước với chính ngôn ngữ mẹ đẻ của họ. Lối thoát duy nhất là tìm việc ở nước ngoài, nhưng phải biết ngoại ngữ và trình độ chuyên môn cao. Theo cô Ngô Minh Uyên hiện đang công tác tại Nhật để phiên dịch và quản lý du học sinh ở đảo Shinkoku cho biết rằng việc tuyển chọn các thực tập sinh rất khó, phải thông thạo tiếng Nhật và kỹ năng cao, nếu không, dù có bằng tiến sĩ ở Việt Nam qua Nhật cũng chỉ làm lao động phổ thông thôi.

Ở nước nào cũng vậy, muốn hành nghề chuyên môn phải thi bằng tương đương và biết ngoại ngữ sở tại. Như vậy có nghĩa là mất toi bao nhiêu công khó và tiền bạc đổ ra trong sáu năm đại học để nặn cho được một ông tiến sĩ. Trong khi ở các nước khác thì tấm bằng tiến sĩ đúng nghĩa chỉ mới là điểm khởi đầu cho sự nghiệp đời người, để tìm tòi, để phát triển, để đóng góp, để phát minh, còn ở Việt Nam thì đó lại là điểm cuối cùng để kiểm com mà lại phải đứng trước một con đường đầy gian nan.

Đó là kết quả sau gần một trăm năm trồng người của Hồ Chí Minh, một thực trạng đau buồn cho tương lai Việt Nam, tội nghiệp cho con em Việt Nam đang ở vào cái gọi là thời đại Hồ Chí Minh.

Paris, 26/06/2017

**Chế độ Cộng sản
không hề có nền giáo
dục vì nó chỉ đào tạo ra
thần dân cho đảng.**

2017: Năm của Điều 88 Bộ luật Hình sự

Tô Di 23-07-2017

Chỉ trong sáu tháng đầu năm 2017, Cơ quan An ninh Điều tra đã bắt bốn người theo Điều 88 Bộ luật Hình sự (BLHS) về tội tuyên truyền chống nhà nước. Con số này ngang bằng với năm 2015 và năm 2012. Từ năm 2012 đến nay có ít nhất 21 người bị bắt theo Điều 88, trong đó có 6 người vẫn chưa được xét xử và 6 người vẫn đang thụ án tù.

Điều 88 phạt tù tối đa lên đến 20 năm đối với những ai "tuyên truyền chống nhà nước", bao gồm các hành vi phỉ báng chính quyền; phao tin bịa đặt gây hoang mang trong nhân dân; làm ra, tàng trữ và lưu hành các tài liệu chống nhà nước.

Đây là điều luật về phỉ báng với mức án tù nặng nhất trong các nước ở Đông Nam Á.

Bà Trần Thị Nga (Hà Nam), thường gọi là Thúy Nga, là người đầu tiên bị bắt vào tháng 01-2017 theo Điều 88.

Chỉ trong tháng 3-2017, Cơ quan An ninh Điều tra đã bắt thêm hai người là ông Bùi Hiếu Võ (TP. Hồ Chí Minh) và ông Phan Kim Khánh (Thái Nguyên), đồng thời tạm giam để điều tra đối với ông Vũ Quang Thuận và ông Nguyễn Văn Điền cùng ngụ tại Hà Nội vì làm và phát tán video clip có nội dung xấu (chưa rõ điều tra tội gì).

Trường hợp gần đây nhất bị bắt theo Điều 88 là ông Trần Hoàng Phúc, sinh năm 1994. Ông bị bắt vào đầu tháng 7-2017 khi đang tạm trú tại quận Tây Hồ, Hà Nội.

Theo thông tin từ báo chí, năm 2016, bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (blogger Mẹ Nấm) bị bắt theo Điều 88 BLHS. Cũng trong năm 2016, Cơ quan An ninh Điều tra TP. Hồ Chí Minh bắt quả tang ông Hồ Văn Hải (blogger BS Hồ Hải) đang phát tán tài liệu chống nhà nước trên Internet và tạm giam để điều tra.

Blogger Mẹ Nấm đã bị tuyên án 10 năm tù giam trong phiên xét xử sơ thẩm ngày 29-06-2017 tại Khánh Hòa. Hiện vẫn chưa có thông tin về việc blogger BS Hồ Hải bị điều tra về tội gì.

Năm 2015, Cơ quan An ninh Điều tra đã bắt bốn người theo Điều 88, bao gồm: luật sư Nguyễn Văn Đài và cộng sự là bà Lê Thu Hà, ông Nguyễn Hữu Thiên An, và ông Nguyễn Hữu Quốc Duy.

Ông Nguyễn Hữu Thiên An (sinh năm 1996) và Nguyễn Hữu Quốc Duy (sinh năm 1986) bị Tòa án Nhân dân

tỉnh Khánh Hòa tuyên phạt mức án lần lượt là hai năm và ba năm tù giam theo vào tháng 8-2016.

Bị bắt vì làm và đăng video

Năm 2017, ngoại trừ ông Bùi Hiếu Võ bị bắt vì sử dụng Facebook đăng bài viết bôi nhọ, xuyên tạc, chống nhà nước Việt Nam, năm người còn lại bị bắt theo Điều 88 hay bị tạm giam để điều tra đều liên quan đến việc làm và đăng các video clip. Cơ quan An ninh Điều tra cho rằng đó là những video clip có nội dung tuyên truyền chống nhà nước.

Một trường hợp khác, ông Nguyễn Văn Hóa, sinh năm 1995, bị bắt vào tháng 01-2017 theo Điều 258 BLHS (tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước, các tổ chức, cá nhân). Những người phạm tội theo Điều 258 bị phạt tù tối đa là 7 năm.

Theo báo VOV, ông Hóa bị bắt vì đăng các bài viết, video clip nói xấu Đảng, nhà nước trên Facebook và blog, nhận tiền từ các tổ chức nước ngoài để làm phóng sự có nội dung xuyên tạc, sai sự thật về tình hình Việt Nam.

Nhưng đến tháng 6-2017, chị gái ông Hóa nói với phóng viên SBTN là Cơ quan An ninh Điều tra đã chuyển tội danh của ông sang Điều 88, với mức án tù nặng hơn so với Điều 258.

Tuy nhiên, cũng làm và đăng các video có nội dung xuyên tạc, bịa đặt, bôi nhọ uy tín của các lãnh đạo Đảng, nhà nước trên mạng xã hội nhưng ông Nguyễn Danh Dũng, sinh năm 1988, lại bị khởi tố theo Điều 258.

Bị cách ly khỏi người thân và luật sư

Trong số những người bị bắt từ năm 2015, ngoại trừ blogger Mẹ Nấm, ông Nguyễn Hữu Thiên An, và ông Nguyễn Hữu Quốc Duy đã bị tuyên án thì những người còn lại vẫn đang trong quá trình điều tra.

Theo luật sư Hà Huy Sơn, người bào chữa cho bà Trần Thị Nga, bà sẽ được xét xử sơ thẩm vào ngày 25 và 26-07-2017 tại TP. Phủ Lý, Hà Nam.

Luật sư Nguyễn Văn Đài và cộng sự bị bắt vào tháng 12-2015 đến nay đã 19 tháng nhưng vẫn chưa biết ngày xét xử. Việc thăm nuôi ông Đài gặp rất nhiều khó khăn.

Hầu hết những người bị bắt theo Điều 88 phải đợi kết thúc quá trình điều tra thì mới được gặp thân nhân và luật sư.

Blogger Mẹ Nấm chỉ được gặp mẹ của mình là bà Nguyễn Thị Tuyết Lan

trong 5 phút trước ngày xét xử. Mẹ Nấm cũng là người vận động cho mẹ của Nguyễn Hữu Quốc Duy được thăm con (ông Duy) và bị bắt tại trại giam ngày 10-10-2016.

Sau phiên xử sơ thẩm, blogger Mẹ Nấm vẫn chưa gặp được người thân. Bà Lan đã làm đơn xin gặp con sau phiên tòa sơ thẩm nhưng Trại tạm giam Công an Khánh Hòa từ chối nhận đơn.

Bà Lan nói về việc bị ngăn cản gặp con gái: "Phía trại giam thông báo: Tôi không được thăm gặp thân nhân một cách bình thường như những trường hợp khác. Và họ (phía trại giam) chỉ có trách nhiệm giam giữ, còn việc có được thăm gặp hay không là do bên An ninh quyết định".

Chuẩn bị phạm tội cũng bị phạt tù tối đa năm năm

Trong Bộ luật Hình sự (sửa đổi) 2017 vừa được Quốc hội thông qua vào tháng 6 năm nay, Điều 88 được đổi thành Điều 117, với một chi tiết mới.

Theo đó, những ai chuẩn bị phạm tội cũng bị phạt tù từ 1 đến 5 năm.

Trước đó, BLHS cũ quy định người chuẩn bị phạm tội chịu trách nhiệm hình sự đối với những tội rất nghiêm trọng và đặc biệt nghiêm trọng. Điều 88 thuộc nhóm tội đặc biệt nghiêm trọng nên dù theo luật cũ hay luật mới thì đều phải chịu trách nhiệm hình sự.

Vậy như thế nào là chuẩn bị phạm tội?

Theo Bộ luật Hình sự cả cũ và mới, chuẩn bị phạm tội là "tìm kiếm, sửa soạn công cụ, phương tiện hoặc tạo ra những điều kiện khác để thực hiện tội phạm hoặc tham gia nhóm tội phạm".

Nếu dựa trên những trường hợp bị bắt theo Điều 88 gần đây thì cụ thể những hành vi chuẩn bị phạm tội có thể là đọc trang mạng có nội dung chống nhà nước; lập các tài khoản mạng xã hội; tụ tập, tham gia hội, nhóm chống nhà nước; mua máy tính, máy quay phim... và có ý định chống nhà nước.

Tài liệu tham khảo:

- Bộ luật Hình sự (sửa đổi) 2017.
- Bộ luật Hình sự 1999.
- Vietnam: Widespread 'Nation Security' Arrests.

Nguồn: <http://luatkhoa.org/>

Cho phép 'đổ bùn xuống biển' giống hệt vụ Formosa

—Người Việt 24-07-2017—

Bộ Công thương Việt Nam vừa đình chỉ chức vụ Giám đốc Trung tâm Tư vấn Đầu tư và Chuyển giao công nghệ của ông Hà Quốc Quân vì đang là viên chức mà lại điều hành doanh nghiệp tư nhân.

Công ty Tư vấn xây dựng cảng biển Việt Nam do ông Quân làm Chủ tịch Hội đồng Quản trị kiêm Tổng giám đốc bị tố cáo đã mạo danh ít nhất ba nhà khoa học khi soạn thảo báo cáo biện minh cho việc Công ty Điện lực Vĩnh Tân 1 (VTPC 1) đem một triệu khối bùn đổ xuống vùng biển thuộc huyện Tuy Phong, tỉnh Bình Thuận.

Báo cáo vừa kê liệt kê tên của 14 nhà khoa học tham gia vào việc biện minh. Đến giờ này, ngoài ông Nguyễn Tác An, Phó Chủ tịch Hội Khoa học Kỹ thuật biển Việt Nam, cựu Viện trưởng Viện Hải dương học Nha Trang, còn có bà Nguyễn Ngọc Bảo Trâm làm việc tại Trung tâm Quy hoạch Quản lý tổng hợp vùng duyên hải khu vực phía Nam và bà Lê Thị Vân Linh làm việc tại Viện Kỹ thuật biển khẳng định rằng họ không tham gia khảo sát, góp ý như báo cáo nêu.

Ông An cho biết: sau khi ông lên tiếng, Công ty Tư vấn xây dựng cảng biển Việt Nam đã liên lạc với ông để xin lỗi. Công ty này giải thích, việc đưa tên ông vào báo cáo là do nhầm lẫn của thư ký. Công ty Tư vấn xây dựng cảng biển Việt Nam chưa nói gì thêm về trường hợp bà Trâm, bà Linh.

Theo tờ *Tuổi Trẻ* thì Bộ Công thương Việt Nam mới xác định, chuyện ông Hà Quốc Quân vừa là viên chức, vừa thành lập, điều hành một doanh nghiệp tư nhân là vi phạm Luật Phòng, chống tham nhũng và Luật Viên chức. Bộ này đã yêu cầu Viện Nghiên cứu Chiến lược, chính sách công nghiệp, nơi quản lý Trung tâm Tư vấn Đầu tư và Chuyển giao công nghệ mà ông Quân đang làm giám đốc, làm rõ các vi phạm và xem xét, xử lý kỷ luật ông Quân.

Bộ Tài nguyên và Môi trường, nơi cấp giấy phép cho VTPC 1 đổ khoảng một triệu tấn bùn xuống biển thì im lặng. Trước đây, báo cáo biện minh cho việc Công ty Điện lực Vĩnh Tân 1 (VTPC 1) đem một triệu khối bùn đổ xuống vùng biển thuộc huyện Tuy Phong, tỉnh Bình Thuận được Bộ Tài nguyên và Môi trường Việt Nam sử dụng để khẳng định việc cấp giấy phép cho VTPC 1 đổ bùn xuống biển là có... “căn cứ khoa học”.

Đến nay, các tình tiết liên quan đến chuyện cho phép VTPC 1 đổ bùn xuống biển cho thấy, trường hợp này giống hệt trường hợp cho tập đoàn Formosa xây dựng cụm nhà máy thép ở Khu Công nghiệp Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Trước kia, dự án đầu tư của Formosa vào Khu công nghiệp Vũng Áng được xác định là “chủ trương lớn” vì sẽ góp phần thúc đẩy tăng trưởng kinh tế, giải quyết việc làm. Gần đây, dự án đầu tư của VTPC 1 cũng là “chủ trương lớn” vì cần tăng sản lượng điện thông qua việc phát triển hệ thống nhà máy dùng than phát điện trên toàn quốc để phát triển kinh tế. Trên danh nghĩa, dự án xây dựng cụm nhà máy thép ở Khu Công nghiệp Vũng Áng, Hà Tĩnh do tập đoàn Formosa đầu tư nhưng nhiều tài liệu cho thấy, vốn và công nghệ của dự án này dính líu đến Trung Quốc. Tương tự, VTPC 1 là liên doanh giữa Tập đoàn Than-Khoáng sản Việt Nam (TKV) với Trung Quốc, trong đó phía Trung Quốc góp đến 95% vốn.

Các chuyên gia đều liên tục cảnh báo, khuyến cáo về nguy cơ ô nhiễm, lẫn những tác hại khó lường đến kinh tế, xã hội, an ninh, chính trị của cả hai dự án nhưng những cảnh báo, khuyến cáo đó đều bị giới hữu trách vứt vào thùng rác, một phần bởi đó là “chủ trương lớn”, phần khác là do cả hai dự án đều đã được “thẩm định, đánh giá một cách kỹ lưỡng về mọi mặt, đặc biệt là khoa học”.

Trong trường hợp Formosa, chính quyền Việt Nam chỉ thừa nhận việc “thẩm định, đánh giá” có sơ suất do không lường hết được các “diễn biến phức tạp” tác động đến môi trường, hệ sinh thái biển sau khi Formosa thử vận hành nhà máy thép hồi tháng 4 năm ngoái, gây ô nhiễm toàn bộ vùng biển phía Bắc miền Trung. Vụ “đổ bùn xuống biển” cũng từng được khẳng định là đã “thẩm định, đánh giá một cách kỹ lưỡng về mọi mặt, đặc biệt là khoa học”.

Hồi đầu tháng này, ông Nguyễn Linh Ngọc, Thứ trưởng Tài nguyên—Môi trường, người ký quyết định cho VTPC 1 đổ bùn và chất thải xuống biển, bảo rằng, đáy của vùng biển mà ông ta thay mặt Bộ Tài nguyên—Môi trường, cho phép VTPC 1 đổ bùn và chất thải “chỉ toàn cát”. Nếu có sự hiện diện của các sinh vật biển (cỏ biển, san hô...) tại đó thì “không bao giờ Bộ Tài nguyên—Môi trường cho phép”.

VTC News 14—một kênh truyền hình tại Việt Nam—đã cử phóng viên đến vùng biển mà Bộ Tài nguyên và Môi trường cho phép VTPC 1 đổ bùn và chất thải xuống đó để khảo sát. Clip do ngư dân hỗ trợ phóng viên VTC News thực hiện cho thấy: 30 héc ta đáy biển—nơi mà VTPC 1 được phép đổ bùn và chất thải—có đủ thứ sinh vật biển, thậm chí còn có via san hô! Ông Ngọc im lặng, không lên tiếng trước những cáo buộc rằng ông ta đã dối trá.

Sau một năm “sửa chữa, khắc phục” những sai sót, Formosa đã được phép vận hành nhà máy thép ở Khu Công nghiệp Vũng Áng. Tuy tuyên bố sẽ không “đem môi trường sống đổi phát triển kinh tế” nhưng chính quyền Việt Nam không thể đóng cửa nhà máy thép của Formosa vì đã cấp cho Formosa đủ loại giấy phép, kể cả giấy phép xả nước thải không cần xử lý một cách kỹ lưỡng ra biển. Nếu đáp ứng mong muốn của hàng triệu người Việt—đóng cửa Formosa—chắc hẳn tập đoàn này sẽ kiện Chính phủ Việt Nam ra tòa.

Vụ “đổ bùn xuống biển” cũng thế, đề nghị nạo vét khu vực ven bờ để

thiết lập hải cảng tiếp nhận than và đem bùn cũng như các chất thải khác tích tụ sau khi nạo vét, xây dựng nhà máy nhiệt điện xuống biển đã được chấp thuận cách nay vài năm. Bộ Tài nguyên-Môi trường Việt Nam không thể từ chối cấp phép. Nếu không, Chính phủ Việt Nam cũng sẽ bị kiện.

Điểm khác biệt duy nhất giữa vụ Formosa với vụ "đổ bùn xuống biển" là cả dân chúng lẫn báo giới Việt Nam cùng thấy rằng nếu không lên tiếng một cách tích cực, chính họ chứ chẳng riêng ngư dân, nông dân cũng lãnh đủ. Hàng triệu khối bùn có tiếp tục được cho đổ xuống biển hay không là chuyện phải chờ để xem nhưng chắc chắn hàng triệu khối bùn, chất thải này và vài triệu khối bùn, chất thải khác của các nhà máy phát điện bằng than sẽ được đổ ở đâu đó, bởi tất cả các dự án đầu tư đều đã được duyệt, các nhà đầu tư đều đã cầm trong tay giấy phép đầu tư.

Một công trình nghiên cứu của nhóm mô hình hóa học khí quyển thuộc đại học Harvard cho biết: năm 2010, trên toàn thế giới, số người chết sớm vì các nhà máy phát điện bằng than là 3,2 triệu. Trong đó ở Việt Nam là 31.000 người và riêng đồng bằng sông Cửu Long là 8.000 người. Các nhà máy phát điện bằng than đang là một vấn nạn toàn cầu và các quốc gia phát triển đang tìm cách loại bỏ những nhà máy loại này vì gây ra những thiệt hại quá lớn. Theo một nghiên cứu của Clean Air Task Force, năm 2010, riêng ở Hoa Kỳ, ô nhiễm không khí từ các nhà máy phát điện bằng than làm 13.000 người chết sớm, 20.000 người mắc bệnh tim, mất 1,6 triệu ngày công do ốm đau, tổng thiệt hại qui ra tiền là hơn 100 tỉ Mỹ kim/năm.

Tuy các nhà máy phát điện bằng than bị xem là tác nhân hủy diệt môi trường nhưng Chính phủ Việt Nam đã xác định: đến 2030, những nhà máy này sẽ chiếm 56,4% cơ cấu năng lượng của Việt Nam. (G.Đ)

<http://www.nguoi-viet.com/>

Quan chức tìm đường rút êm sau khi màn lừa đảo và âm mưu nhận chìm chất thải độc hại từ nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân của Tàu bị lộVũ Đông Hà (Dân Làm Báo) 25-07-2017.....

"Thay vì mình nhận chìm vật chất sau nạo vét như thế thì có thể chọn nhiều giải pháp khác nữa, chứ không nhất thiết phải nhận chìm ra biển. Chẳng hạn sử dụng nó làm kè để chống sạt lở bờ biển..." (1)

Tuyên bố trên của Nguyễn Mạnh Hùng, Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh Bình Thuận xem ra rất hợp tình, hợp lý, nhưng cũng chính vì sự hợp tình/ly ấy lại làm lộ rõ toàn bộ màn lừa đảo có hệ thống của Bộ Tài Môi, Cty Vĩnh Tân và các quan chức Bình Thuận.

Lý do:

1. Nếu toàn bộ 1 triệu m3 gồm 80% cát, 20% bùn thì đúng ra **ngay từ đầu** đã phải thực hiện phương án đơn giản, có lợi, không làm hại môi trường sinh thái biển như Ng. Mạnh Hùng **đến bây giờ** mới đề nghị.

2. Ngược lại Cty Vĩnh Tân đã cấu kết với Công ty Cổ phần Tư vấn xây dựng cảng biển Việt Nam để thảo ra một bản dự án mạo danh 3 chuyên gia đứng tên trong thành phần soạn thảo là Ts Nguyễn Tác An, Thạc sĩ Nguyễn Ngọc Bảo Trâm và Thạc sĩ Lê Thị Vân Linh (2). Tại sao?

3. Việc mạo danh để vẽ ra một dự án –thay vì rất đơn giản là sử dụng 80% cát+20% bùn cho việc **bồi bờ, chống sạt lở** có nhiều lợi ích– thì lại là dự án "**nhấn chìm bùn cát ở ngoài biển**". Điều này cho thấy là có một âm mưu đen tối trong việc giải quyết 1 triệu m3 "vật, chất". Phải chăng 1 triệu m3 bùn cát này chỉ là bình phong để phục vụ cho mục đích "thủ tiêu một của nợ" khác do công ty Vĩnh Phúc trách nhiệm?

4. Sau khi nhận được hồ sơ dự án, theo Thông tin Báo chí của Bộ Tài Môi thì:

- "**Bộ Tài nguyên và Môi trường đã thành lập Hội đồng thẩm định hồ sơ cấp giấy phép với sự tham gia của 22 thành viên là các chuyên gia trong lĩnh vực bảo vệ môi trường, sinh thái, hải dương học,**

một số hội nghề nghiệp liên quan, Ban Quản lý Khu bảo tồn Hòn Cau, đại diện Ủy ban nhân dân tỉnh Bình Thuận và đại diện các bộ, ngành liên quan."

- "**Lấy ý kiến của các bộ: Quốc phòng, Giao thông vận tải, Nông nghiệp và Phát triển nông thôn và Ủy ban nhân dân tỉnh Bình Thuận, Ban quản lý Khu bảo tồn biển Hòn Cau.**" (3)

Chùng đó nhân sự, tổ chức đã cùng nhau thẩm định, phê chuẩn và kết quả là vào ngày 23-06-2017 Bộ Tài Môi đã cấp giấy phép số 1517/GP-BTNMT cho dự án lừa đảo "nhận chìm bùn và cát xuống biển" cho Cty Vĩnh Tân.

Thời gian thực hiện là **từ tháng 6 đến hết tháng 10 năm 2017** cho thấy ý định phải thanh toán "của nợ" trong vòng 4 tháng.

5. Khi thông tin về dự án nhận chìm "vật, chất" đến với dư luận quần chúng, một làn sóng phản đối từ công chúng nổi lên vì mối quan tâm lo sợ rằng 1 triệu m3 "cát và bùn" này sẽ làm hại môi trường sinh thái biển là khu bảo tồn Hòn Cau.

6. Trước sự quan tâm và xác suất cao bị dư luận "rọi đèn" tìm hiểu sâu xa về dự án, Bộ Tài Môi tìm cách **hướng dư luận vào việc giải quyết địa điểm nhấn chìm chất thải**. Bộ trưởng Trần Hồng Hà đăng đàn tuyên bố: "**Bộ TN-MT đang chờ kết quả quan trắc, thu thập thông tin, số liệu môi trường nền tại khu vực biển... để làm cơ sở thực tế, xem xét có giao khu vực biển cho doanh nghiệp được thực hiện nhận chìm hay không... Nếu kết quả, đánh giá của Viện Hải dương học cho thấy, san hô, hệ sinh thái ở vùng biển nhận chìm là phong phú thì không ai cho phép tiến hành đổ thải ở khu vực đó.**" (4)

Cùng lúc, lo quá hóa lộ mưu đồ, Phạm Ngọc Sơn, Phó tổng cục trưởng Tổng cục biển hải đảo Việt Nam của Bộ Tài Môi lại tự nhiên không khảo mà khai bằng tuyên bố:

“Khả định vật chất nhận chìm không phải là chất thải của nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân 1 cũng không phải là chất thải của quá trình nạo vét của công trình.” (5)

"Không phải..." nhưng chính ông này lại nói những vật chất trên "...đã được phân tích các chất phóng xạ, chất độc đều không vượt quá quy chuẩn cho phép, nằm trong danh mục được Chính phủ ban hành." (5) Nếu 1 triệu m3 là vật thể thiên nhiên, đến từ bờ, biển, không phải từ công nghệ nhân tạo thì tại sao lại phải tốn tiền, công sức để "phân tích các chất phóng xạ, chất độc" từ những vật thể thiên nhiên này và sau đó chúng lại được cho trở về biển cả!?

7. Bất ngờ, vào ngày 20-07-2017, Ts Nguyễn Tác An cho biết ông đã bị mạo danh trong danh sách thành viên tham gia soạn thảo dự án. Tiếp theo Ts An là Thạc sĩ Nguyễn Ngọc Bảo Trâm và Thạc sĩ Lê Thị Vân Linh cũng cho biết mình bị mạo danh. Bản chất lừa đảo và âm mưu đen tối của dự án bắt đầu lộ diện.

8. Khi sự việc mạo danh đổ bể, Phó Tổng Giám đốc Cty Điện lực Vĩnh Tân 1 là Phan Ngọc Cẩm Thành cho biết là ông ta không hề hay biết về chuyện này vì đó là chuyện của công ty tư vấn! (2)

9. Công ty tư vấn mà Phan Ngọc Cẩm Thành đề cập đến là Cty Cổ phần Tư vấn xây dựng cảng biển Việt Nam. Khi vụ mạo danh bị lộ, tổng giám đốc cty này là Hà Quốc Quân tuyên bố vô can vì chỉ "kế thừa" dự án này từ một công ty khác (Trung tâm Quy hoạch và quản lý tổng hợp vùng duyên hải khu vực phía Nam và Trung tâm dịch vụ Tài nguyên Môi trường biển).

10. Vậy Hà Quốc Quân là ai? Hà Quốc Quân còn là Giám đốc Trung tâm Tư vấn đầu tư và Chuyên giao giao công nghệ của Viện Nghiên cứu Chiến lược, Chính sách công nghiệp, thuộc Bộ Công thương.

Sau khi sự việc mạo danh, lừa đảo đổ bể, Bộ Công thương nhanh chóng làm việc với Hà Quốc Quân và cho biết: việc ông Quân điều hành Cổ phần Tư vấn xây dựng

cảng biển Việt Nam (và thực hiện dự án nhận chìm thải) là vi phạm Điều 37 Luật phòng chống tham nhũng năm 2005 sửa đổi bổ sung năm 2012, Luật Viên chức. Theo đó, viên chức không được tham gia quản lý, điều hành doanh nghiệp. Từ đó, Bộ Công thương ban hành Quyết định tạm đình chỉ công tác 15 ngày đối với Hà Quốc Quân (6). Qua quyết định kỷ luật "rất nhẹ" này, Bộ Công thương chỉ muốn chứng minh là Bộ không liên quan đến âm mưu hủy hoại môi trường, ông Quân đã tự ý một mình trong việc mạo danh dự án và đã vi phạm luật.

11. Ngày 22-07-2017, sau khi âm mưu lợi dụng 1 triệu m3 bùn cát nhưng thật ra là để "xử lý không tốn nhiều tiền" những chất thải rắn độc hại từ nhà máy nhiệt điện bị lộ, Nguyễn Mạnh Hùng, Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh Bình Thuận mở đường thoát cho cả lũ: "Thay vì mình nhận chìm vật chất sau nạo vét như thế thì có thể chọn nhiều giải pháp khác nữa, chứ không nhất thiết phải nhận chìm ra biển. Chẳng hạn sử dụng nó làm kè để chống sạt lở bờ biển..." (1)

*

Trong thời gian tới, người ta sẽ thấy các quan chức hân hoan thực hiện công trình tốt đẹp, sử dụng 1 triệu m3 cát bùn cho việc bồi kè chống sạt. Cần phải làm để "gỡ gạc" và nhận chìm âm mưu bị lộ. Còn "cái của nợ chất thải độc hại môi trường" vốn là mục tiêu thâm kín ban đầu sẽ được từ từ tính lại.

Toàn bộ những gì đã xảy ra chúng ta thấy toàn là... Việt Nam. Các quan chức cộng sản Việt Nam, những chuyên gia người Việt Nam bị mạo danh, những giám đốc, cơ quan người Việt Nam. Nhưng thật ra, tất cả đều xuất phát từ một bóng đen đứng đằng sau chủ động cho âm mưu hủy hoại môi trường này.

Đó là Tàu cộng!

Nhà máy điện Vĩnh Tân 1 là do 2 công ty Tàu cộng làm chủ 95%. Đó là Công ty TNHH Lưới điện Phương Nam và Công ty TNHH Điện lực quốc tế Trung Quốc.

Bên cạnh đó, tổng thầu thiết kế – mua sắm–xây dựng (EPC) là Viện nghiên cứu thiết kế Quảng Đông và Công ty xây dựng nhiệt điện Quảng Đông.

Trong số 90% Tàu cộng nắm giữ, 20% là vốn góp của các nhà đầu tư Tàu, 80% số tiền còn lại – tương đương 1,4 tỷ USD– đến từ 5 ngân hàng Trung Quốc. Sau 4 năm xây dựng, Vĩnh Tân được vận hành, kinh doanh bởi người Tàu trong 25 năm trước khi "bàn giao" lại cho Việt Nam. (7)

Formosa, Bauxite Tây Nguyên, Vĩnh Tân... nhìn đâu cũng thấy Trung Nam Hải. Toàn bộ các quan tham như Trần Hồng Hà, Nguyễn Mạnh Hùng, cho đến Nguyễn Xuân Phúc mới đây vừa mới **chính thức đầu hàng Formosa** (8)... chỉ là những Việt gian, những tên tay sai, thái thú bản xứ, nhận tiền và sự bảo kê quyền lực của giặc để tàn phá đất nước Việt Nam.

danlambaovn.blogspot.com

ĐỐI TÁC CHIẾN LƯỢC TÂY BAN NHA ĐÂU RỒI
.....**Phạm Chí Dũng 26-07-2017**.....

Vụ Bãi Tư Chính tháng 7-2017 đã khiến lộ ra một sự thật quá cay đắng: trên trường quốc tế, chính thể Việt Nam chưa bao giờ cô độc đến thế. Một lần nữa, cần nhìn lại toàn cục khung cảnh "đối tác chiến lược" của Việt Nam và liệu chính thể này có tiếp tục kiếm được tiền ở Biển Đông hay không...

Tây Ban Nha đâu rồi?

Nhiều nguồn tin quốc tế và trong nước cho biết vào ngày 24-7-2017, chính quyền Việt Nam đã phải yêu cầu ngừng hoạt động thăm dò khí đốt của Repsol –một công ty Tây Ban Nha liên doanh với Việt Nam– ngay tại Bãi Tư Chính mà vẫn được Bộ Ngoại giao chiến đấu võ miệng "thuộc vùng chủ quyền không tranh cãi của Việt Nam". Tâm thế "giương cờ trắng" quá dễ và quá nhanh vào lúc Trung Quốc mới chỉ tung một đòn phủ đầu tâm lý là một bằng chứng không thể rõ hơn: Bộ Chính trị Hà Nội đã trở nên yếu ớt đến mức bị "người đồng chí 4 tốt" o ép theo cách có muốn kiếm tiền ngay trong vùng hải phận của mình cũng không còn được.

Repsol đã phải bỏ ra 300 triệu USD ban đầu để chuẩn bị khoan thăm dò. Nhưng nếu hoạt động khai thác khí đốt này bị “đối tác chiến lược toàn diện” lớn nhất của Việt Nam là Trung Quốc quyết liệt phá bĩnh, số tiền 300 triệu USD đó sẽ mọc cánh bay lên trời, thậm chí chính phủ Việt Nam còn phải mang công mắc nợ mà bồi thường toàn bộ số tiền này.

Nhưng cho tới nay, vẫn không có lấy bất kỳ phản ứng nào từ phía Tây Ban Nha – một quốc gia mà Việt Nam đã ký kết “đối tác chiến lược” vào năm 2009.

Tây Ban Nha đâu rồi?

Nhưng đây không phải lần đầu tiên các “đối tác chiến lược” biến mất.

Tất cả đều quay lưng

2017 không phải là lần đầu tiên chính thể Việt Nam đổ bể về cách cư xử của “đối tác chiến lược”.

Vào năm 2014, khi giàn khoan Hải Dương 981 của Trung Quốc xông thẳng vào vùng lãnh hải Việt Nam, hầu hết các “đối tác chiến lược” của Việt Nam, kể cả nước Nga của Putin, đều thờ ơ hoặc quay lưng khi Việt Nam bị uy hiếp. Trong vụ Hải Dương 981, thậm chí trên kênh CNN toàn là những đại diện ngoại giao của Trung Quốc phát biểu chứ không phải là đại diện ngoại giao của Việt Nam.

Ba năm sau, tháng 7-2017, tiếp sau vụ viên thượng tướng Phạm Trường Long – Phó chủ tịch quân ủy trung ương Trung Quốc – bất thần bỏ về nửa chừng trong chuyến công du Việt Nam, một chuyên gia nghiên cứu quân sự là giáo sư Carl Thayer của Học viện quốc phòng Australia, đã tiết lộ việc Bắc Kinh nổi giận đến mức triệu hồi đại sứ của mình và đe dọa sẽ tấn công các căn cứ quân sự của VN trên quần đảo Trường Sa nếu VN cho phép Repsol tiếp tục khoan thăm dò khí đốt tại Bãi Tư Chính.

Sau đó là hình ảnh 200 tàu Trung Quốc ồ ạt vây chặt Bãi Tư Chính, cùng 4 ngư dân Việt bị “tàu lạ” bắn trọng thương...

Nhưng đã không hề xuất hiện bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy Tây Ban Nha, Nga, Mỹ hay những “đối tác chiến lược toàn diện” khác của Việt Nam tỏ ra quan tâm và chia sẻ với Hà Nội trong cơn hoạn nạn mới nhất này. Tất cả cứ như thể để cho “đối tác chiến lược toàn diện” duy nhất là Bắc Kinh muốn làm gì thì làm.

Chính thể Việt Nam đã ăn ở ra sao để sinh ra nông nổi ấy?

Chính thức phá sản chính sách “đu dây”

Hãy quay ngược kim đồng hồ. Từ năm 2001 đến năm 2013, Việt Nam đã ồ ạt tuyên bố thiết lập quan hệ đối

tác chiến lược với Liên bang Nga (2001), Nhật Bản (2006), Ấn Độ (2007), Trung Quốc (2008), Hàn Quốc, Tây Ban Nha, Australia (2009), Vương quốc Anh (2010), Đức (2011) và Ý (2013). Tổng cộng có đến gần một chục quan hệ đối tác chiến lược. Trong số này, một số mối quan hệ như với Trung Quốc và LB Nga còn được nâng lên tầm “đối tác chiến lược toàn diện”.

Vài năm trước khi xảy ra làn sóng đối tác chiến lược của Việt Nam với các nước, đã có nhiều ý kiến cho rằng quá nhiều đối tác chiến lược thì khi xảy ra tình trạng khó khăn với Việt Nam, như khi Việt Nam bị gây áp lực quân sự từ Trung Quốc, thì các đối tác chiến lược khác sẽ không có trách nhiệm gì cả, bởi họ xem đó là vấn đề riêng tư của Việt Nam, tức sẽ không có một nguồn lực tập trung để giải quyết vấn đề Việt Nam khi mà nguồn lực đó bị dàn trải quá nhiều.

Quả thực, khi có quá nhiều các mối quan hệ đối tác chiến lược thì bản thân các mối quan hệ đó không còn thực sự là “chiến lược” nữa. Việc đưa ra khái niệm “đối tác chiến lược” như là một từ khóa quan trọng trong tư duy đối ngoại Việt Nam hiện nay cũng vì vậy chẳng còn ý nghĩa gì.

Tây Ban Nha lại là một “đối tác chiến lược” khá vô nghĩa, bởi quốc gia này hầu như không có ảnh hưởng gì tới an ninh, quốc phòng của Việt Nam, trừ chủ nghĩa thành tích đối ngoại còn nước còn tát của giới chóp bu Hà Nội.

Cho tới lúc này, có thể không quá hồ đồ để sơ kết rằng giới chóp bu Hà Nội còn chưa thật sự hiểu họ muốn gì trong phong trào thiết lập quan hệ đối tác chiến lược.

Rốt cuộc, chính động cơ “bắt cá đa phương” vô cùng tận đã chẳng mang lại một người bạn thực sự nào.

Một trong những dẫn chứng cho triết lý “lắm mối tốt lắm không” là vào năm 2014 khi đối thoại về việc nói lỏng cấm vận vũ khí sát thương cho Việt Nam, Tư lệnh quân đội Hoa Kỳ ở Thái Bình Dương, Đô đốc Samuel Locklear, đã như mĩa mai: “Việc này phần lớn phụ thuộc vào Việt Nam muốn gì vì họ có nhiều đối tác, nhiều láng giềng, cũng như nhiều mối quan ngại về an ninh”.

Tới nay, kết quả hơn 16 năm “Việt Nam muốn làm bạn với tất cả các nước” cùng hàng chục đối tác chiến lược của chính thể này đã chỉ được đúc rút thành lời giễu cợt không thêm che đậy của chính giới quốc tế.

Tới nay và đặc biệt bằng vụ Bãi Tư Chính tháng 7-2017, chính sách cùng chiến thuật “đu dây” của Việt

Nam với Trung Quốc lần phương Tây đã chính thức phá sản. Sẽ chỉ còn lại một chút may mắn nếu Trung Quốc không tấn công Việt Nam trên Biển Đông trong tương lai gần.

Vì nếu xung đột quân sự nổ ra, không hiểu quân đội Việt Nam sẽ đánh chác ra sao...

Tiền, tiền, tiền, tiền, tiền!

Trong khi quần cực trong nỗi cô đơn vô cùng tận trên trường quốc tế, chính thể Việt Nam lại đang cần tiền hơn bao giờ hết.

Cứ như lời thoại trong vở “Tất cả đều là con tôi” của Arthur Miller – một kịch tác gia của Mỹ – thì “Tiền, tiền, tiền, tiền, tiền! Cứ nói mãi rồi tất cả cũng thế mà thôi!”.

Giới chính khách và các nhóm lợi ích Việt chưa bao giờ chán tiền theo triết lý “tiền là tiên là phật”.

Và tiền để duy trì chế độ.

Nhưng tình hình ngân sách chính phủ (bao gồm cả ngân sách đảng cầm quyền) lại chưa bao giờ quay quắt như giờ đây. Sau tiết lộ chấn động “ngân sách trung ương chỉ còn 45 ngàn tỷ đồng mà không biết chi cho cái gì” của Bộ trưởng kế hoạch và đầu tư Bùi Quang Vinh vào cuối năm 2015, đến đầu năm 2017 chính tân thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã phải thốt ra lời cảnh báo “sụp đổ tài khóa quốc gia”. Tình trạng ngân sách cho đến lúc đó là “khó khăn gấp bội năm 2016” - như tiết lộ của vài chuyên gia tài chính của chính quyền.

Một trong những “khó khăn gấp bội” như thế có nguồn gốc từ thực trạng giảm thu trong xuất khẩu dầu thô. Từ năm 2015 đến nay, giá dầu thô quốc tế đã sụt gần một nửa và do đó đã khiến số thu từ xuất khẩu dầu thô của VN cũng giảm khoảng 40%, tức hụt đến 50.000– 60.000 tỷ đồng.

Làm thế nào để “bù đắp khó khăn ngân sách” và kiếm lại được 60.000 tỷ đồng bị hụt thu trên?

Nếu chiến dịch tăng thuế “bảo vệ môi trường” từ 3.000 đồng/lít vọt lên đến 8.000 đồng/lít được chính quyền và nhóm lợi ích xăng dầu tiến hành trót lọt, ngân sách trung ương sẽ đạt được số thu 100.000 tỷ đồng hàng năm, so với hiện tại chỉ có khoảng 40.000 tỷ đồng.

Ngoài ra, còn có một phương kế khác để tăng thu. Tại kỳ họp quốc hội tháng 5-6/2017, Chính phủ đã nêu ra một đề xuất đặc biệt: gia tăng sản lượng khai thác dầu thô. Tuy nhiên, phía Ủy ban kinh tế quốc hội lại “lăn tăn” trước đề xuất này. Lý do đơn giản là trữ lượng dầu thô của Việt Nam chẳng còn bao nhiêu, do đó “cứ đào lên mà ăn” như tốc độ hiện nay thì chẳng mấy lúc sẽ hết sạch.

Cần cấp tốc tìm ra những nguồn trữ lượng cùng doanh số mới. Một trong những tiềm năng có thể cứu vãn ngân sách là mỏ khí đốt Cá Rồng ở lô 136/03 thuộc Bãi Tư Chính. Nếu Công ty Repsol của Tây Ban Nha khoan thăm dò thành công thì ngân sách cùng chế độ VN sẽ được chia phần không ít.

Nhưng giờ đây lại là hoàn cảnh "khó chồng khó". Trong lúc hầu hết nguồn ngoại viện như tài trợ ODA, kiều hối đều giảm sút trầm trọng, nguồn thu ngoại tệ từ khí đốt của ngân sách Việt Nam lại bị "đối tác chiến lược toàn diện" Trung Quốc thẳng tay bóp nghẹt.

"Bản lĩnh Việt Nam" đã hết cửa kiếm tiền ngay trong vùng chủ quyền của mình!

Năm 2017, "đối tác chiến lược toàn diện" Trung Quốc đã thêm một lần nữa khiến giới chính trị "Bốn tốt, mười sáu chữ vàng" trắng mắt. Trong nhiều nỗi nhọc trên đời, có lẽ nỗi nhọc thuộc loại tận cùng nhất là bị kẻ thù cầm tù ngay trong nhà mình.

Giáo sư Carl Thayer lấy ví dụ sau sự việc Trung Quốc đưa giàn khoan HD 981 vào khu vực quần đảo Hoàng Sa mà Việt Nam đòi chủ quyền hồi năm 2014, 61 quan chức Việt Nam nghỉ hưu đã kêu gọi lãnh đạo Việt Nam phải có hành động pháp lý chống lại Trung Quốc, tìm cách thoát Trung và từ bỏ chính sách 3 không là không liên minh với nước ngoài, không cho nước ngoài lập căn cứ trên đất Việt Nam và không sử dụng Việt Nam làm ảnh hưởng đến quyền lợi của nước thứ ba.

Căng thẳng giữa Việt Nam và Trung Quốc đã leo thang trong thời gian gần đây sau khi Việt Nam cho công ty nước ngoài khoan thăm dò tại lô 136 -03 mà Việt Nam gọi là dự án Cá Rồng Đỏ còn Trung Quốc gọi là lô Vạn An Bắc 21 nằm trong đường đứt khúc 9 đoạn mà Trung Quốc vẽ ra trên biển Đông. Trung Quốc đòi chủ quyền lịch sử đối với vùng nước trong đường đứt khúc 9 đoạn này.

Hôm 19 tháng 6 vừa qua, Phó Chủ tịch Quân ủy Trung Quốc, Tướng Phạm Trường Long đã đột ngột cắt

thăm dò thì điều này sẽ có ảnh hưởng lâu dài đối với các hợp đồng dầu khí hiện tại với các công ty nước ngoài và điều quan trọng hơn cả là với an ninh năng lượng tương lai của Việt Nam.

BBC trích lời một nhà phân tích giấu tên cho biết công ty Repsol của Tây Ban Nha đã đầu tư khoảng 300 triệu đô la tại mỏ khí đốt 136-03.

Hồi tháng 1 vừa qua, Việt Nam cũng ký hai thỏa thuận khai thác khí đốt với tập đoàn dầu khí Exxon Mobil của Mỹ tại lô 118 ở Mỏ Cá Voi Xanh. Dự kiến liên doanh trị giá 10 tỷ đô la này sẽ đi vào hoạt động vào năm 2023 và sẽ đưa khí tự nhiên ngoài khơi tỉnh Quảng Nam ở khoảng cách 88 km vào bờ. Exxon Mobil cũng sẽ xây dựng đường ống dẫn khí vào bờ dài 88 km.

Tuy nhiên hồi năm 2006, Việt Nam cũng đã ký thỏa thuận về lô dầu khí này với Exxon Mobil nhưng đến năm 2007 thì phải ngưng lại trước sức ép của Trung Quốc.

Nhận xét về ảnh hưởng của quyết định mới của Việt Nam đối với những thỏa thuận với Exxon Mobil, Giáo sư Carl Thayer cho biết:

Rõ ràng là Exxon Mobil sẽ phải theo dõi vụ việc này rất cẩn thận để đánh giá những rủi ro cho các hoạt động của mình ở dự án Cá Voi Xanh. Đây là thỏa thuận khí tự nhiên lớn nhất của Việt Nam. Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã phê duyệt việc xây dựng nhà máy khí đốt trên bờ. Nếu Trung Quốc gây sức ép lên Exxon Mobil thì Hoa Kỳ có thể sẽ có nhiều lý do để can thiệp hơn là với trường hợp của Repsol.

Theo Giáo sư Carl Thayer, vào lúc này Trung Quốc mới chỉ gây sức ép về chính trị và ngoại giao lên Repsol và Việt Nam. Có nhiều khả năng Trung Quốc sẽ có các hành động trừng phạt về kinh tế trước khi nước này tính đến chuyện đổi đầu ở biển Đông. Trung Quốc sẽ có thể dùng đội tàu đánh cá, tàu chấp pháp và tàu tuần duyên trước khi nghĩ đến việc dùng hải quân để đổi đầu.

Việt Nam ngừng khai thác dầu khí trước sức ép của Trung Quốc —Á Châu Tự Do 24-07-2017—

Việt Nam đã yêu cầu công ty Repsol của Tây Ban Nha ngừng khoan thăm dò dầu khí tại lô 136-03 ngoài khơi phía đông nam của Việt Nam trước sức ép của Trung Quốc. BBC trích nguồn tin từ phía Việt Nam cho biết như vậy vào hôm 24 tháng 7.

Quyết định này của VN đưa ra chỉ vài ngày sau khi Repsol đã xác nhận tìm thấy một mỏ khí đốt quan trọng.

Ảnh hưởng đến vai trò của lãnh đạo Việt Nam

Theo nguồn tin trong ngành dầu khí được BBC trích lời, lãnh đạo của công ty Repsol đã được chính phủ Hà Nội thông báo từ tuần trước là Trung Quốc đã đe dọa sẽ tấn công các căn cứ của Việt Nam ở quần đảo Trường Sa nếu việc khoan thăm dò không chấm dứt.

Nhận xét về động thái mới từ phía Việt Nam, giáo sư Carl Thayer thuộc Học viện Quốc phòng Úc cho biết:

Sự đe dọa của Trung Quốc đặt ra một tình huống ác mộng cho lãnh đạo Việt Nam vì bất cứ cuộc tấn công nào nhắm vào các thực thể mà Việt Nam đang chiếm đóng tại biển Đông cũng dẫn đến một sự bùng nổ làn sóng chống Trung Quốc rộng lớn ở Việt Nam. Điều này có thể làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự lãnh đạo chính trị của lãnh đạo hiện tại.

ngắn chuyển thăm Việt Nam, không tham dự các hoạt động giao lưu biên giới giữa hai nước diễn ra từ ngày 20 đến 22 tháng 6. Một số chuyên gia quốc tế cho biết nguyên nhân của việc ông Phạm Trường Long cắt ngắn chuyến thăm là vì Việt Nam cho công ty nước ngoài khai thác dầu khí ở lô 136-03 gần Bãi Tư Chính, nơi Trung Quốc cắt cấp tàu thăm dò của Việt Nam hồi năm 2011. Giáo sư Carl Thayer cho biết có thể ông Phạm Trường Long đã yêu cầu Việt Nam ngừng thăm dò và lãnh đạo Việt Nam đã từ chối.

Sau đó có tin Trung Quốc đã điều 40 tàu và máy bay đến khu vực này để tìm cách ngăn cản các hoạt động khai thác.

Các công ty dầu khí nước ngoài lo ngại

Việc Việt Nam yêu cầu công ty nước ngoài ngừng khai thác, theo giáo sư Carl Thayer có ảnh hưởng xấu đến các hợp đồng dầu khí mà VN có với các công ty nước ngoài.

Việc Việt Nam cho ngừng khoan thăm dò ở lô 136-03 có hậu quả lâu dài. Các công ty dầu khí nước ngoài sẽ xem xét mối nguy này là nghiêm trọng và sẽ đòi hỏi Việt Nam phải bảo vệ hoặc không thì họ sẽ bỏ đi. Nếu Việt Nam ngừng vĩnh viễn việc khoan